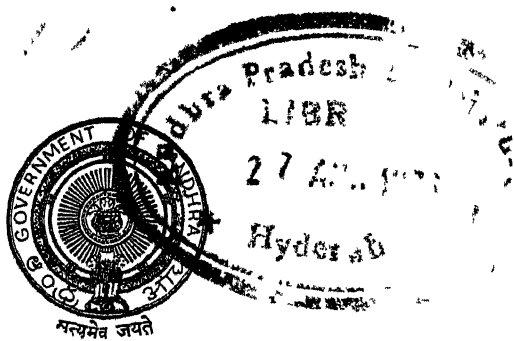

A.00036

Issued on 21-1-1957

THE ANDHRA LEGISLATIVE ASSEMBLY

DEBATES

OFFICIAL REPORT

SUNDAY, the 25th MARCH, 1956.

VOLUME VI — No. 1.

CONTENTS

	Pages
I. Government Motion re :—	
Draft outline of the Second Five	
Year Plan (contd.)	... 1 — 73

PRINTED BY DALTON & COMPANY, KURNOOR
FOR THE SUPERINTENDENT, GOVERNMENT PRESS,
ANDHRA STATE, KURNOOR

1957

THE ANDHRA LEGISLATIVE ASSEMBLY.

Sunday, the 25th March 1956

The House met in the Assembly Hall, Kurnool, at four of the clock, Mr. Speaker (Hon. Sri R. Lakshminarasimham Dora) in the Chair.

I. GOVERNMENT MOTION

DRAFT OUTLINE OF THE SECOND FIVE YEAR PLAN—(contd.)

MR. SPEAKER :—The House will now continue discussion on the Draft Outline of the Second Five year Plan.

[Note : An asterisk* at the commencement of a speech denotes revision by the Member]

SRI M. VENKATA RAJU :—అధ్యక్షా, రెండవ పంచవర్ష ప్రణాళికను ఎంతో ప్రావీణ్యతగలవారు, ఎన్నో విషయములు ఆలోచించి తయారుచేశారు. అటువంటిదానిని నాబోటి ఏమీ తెలియనివాడు విమర్శించడం, ఆక్షేపించడం న్యాయమకారు. భారత ప్రభుత్వముతరపున, కిరీ కొట్టనుంది అది భారతీయులకు సంబంధించిన ఈ నిర్ణయాన్ని, అన్నిరకాల గొప్పవారు కూర్చొని చేశారు. ఇంకా ఎన్నో విషయాలు ఆలోచించి ప్రజలను దృష్టిలో పెట్టుకొని, ప్రజలయొక్క అవసరములకొరకు దీనిని తయారుచేశారు మనదేశం ఇప్పుడు చాలా లోటుబడ్డటుతో ఉన్నది. అందువల్ల దానికి కావలసిన ధనం ఎక్కడుంచి వస్తుంది, ఏ విధంగా వస్తుంది, ఎవరివల్ల వస్తుంది అనే విషయంలో అట్టే బాధపడవలసిన పనిలేదు. ప్రధానముగా ఈ విషయములన్నియు దృష్టిలో పెట్టుకొనే వారు దీనిని తయారుచేశారు. మొదటి పంచవర్ష ప్రణాళికలో ఏమేమి పనులు చేయలేకపోయాలో, వాటినిన్నింటినీ దృష్టిలో పెట్టుకొనే రెండవ పంచవర్ష ప్రణాళికను తయారుచేశారు. నిన్న ప్రతిపక్ష నాయకుడు మాట్లాడుతూ మొదటి పంచవర్ష ప్రణాళికలో దేశం ఏమీ అభివృద్ధిలోకి రాలేదన్నారు. రెండవ పంచవర్ష ప్రణాళికకు కేటాయించిన డబ్బు మొదటి ప్రణాళికకన్నా తక్కువగా ఉన్నదన్నారు. ప్రధాన ప్రణాళిక కన్నా రెండు రెట్లు రెండవ ప్రణాళికకు ఖర్చు పెడుతున్నారని. దానివల్ల ఇది అభివృద్ధి దాయకము అనుకోవడానికి ఏమీ అక్షేపజలేదు.

మొట్టమొదటి ప్రణాళికలో ముఖ్యంగా మన దేశమునకు కావలసిన ఆహార సమస్యను పీనుకున్నారు. అది పూర్తి అయ్యేసరికి మన దేశంలో ఆహార సమస్య

Sri M. Venkata Raju]

[25th March 1956

పోయింది. రెండవ పంచవర్ష ప్రణాళికలో ప్రధానంగా పరిశ్రమలను తీసుకొన్నారు. దానిని రెండు విధాలుగా భాగించారు. (1) పెద్దపెద్ద పరిశ్రమలను కొన్నింటిని వ్యక్తుల ద్వారా చేయించడము, (2) కొన్ని కొన్ని ప్రభుత్వమే చేయడంగా వారు కార్యక్రమం పెట్టుకున్నారు. వ్యక్తుల పరంగా చేయించే విషయములో కొన్ని నిబంధనలుపెట్టి, ఉత్పత్తిమీద ప్రభుత్వానికి కంట్రోలు పెట్టుకొని, దానికి వినియోగించే డబ్బులో ప్రభుత్వమువారుకూడా ఎక్కువ పాలుయిస్తూ, అనేక కట్టడిట్టములతోటి వాటిని ఏర్పాటు చేస్తున్నారు. అందువల్ల మనము ఆ విషయములోనూ ఏమీ బాధపడవలసిన అవసరములేదు. ఇనుము, ఉక్కు మొదలైన పెద్ద పరిశ్రమలను ప్రభుత్వమే స్వంతంగా ఖర్చుపెట్టి నడుపుతున్నారు.

ప్రథమ పంచవర్ష ప్రణాళికలో అనేక ఇన్ కేషను స్కీములు అమలులో పెట్టారు. వాటిలో కొన్ని పూర్తిఅయినవి, కొన్ని పూర్తికాలేదు. పూర్తికాని వాటిని రెండవ పంచవర్ష ప్రణాళికలో పూర్తి చేస్తారు. సింధ్రి ఎరువుల ఫ్యాక్టరీలో ఉత్పత్తి అయ్యే ఎరువులకంటే అధికంగా ఉత్పత్తి చేయడానికి ఇంకా మూడు ఫ్యాక్టరీలు అంతంతవి కట్టడానికి నిశ్చయించారు. అదేవిధంగా మంచి మంచి విత్తనాలుకూడా ఎక్కువగా తయారుచేసి రైతులకు ఇచ్చేదానికి రెండవ పంచవర్ష ప్రణాళికలో నిశ్చయించారు.

ఆడవులలో వ్యవసాయానికి పనికివచ్చే భూములన్నీకూడా ట్రాక్టర్లతో సమానంగా చేసి వ్యవసాయానికి అనుకూలంగా ఉండేటట్లుచేసి బీదవారికి పంచే ఏర్పాటులు చేశారు. భూవనానికి పరిమితి చేసి, మిగిలిన భూములను బీదలకు ఇచ్చే ఏర్పాటులుకూడా చేశారు. చిన్నచిన్న ఖండాలుగా ఉన్న భూములు అధిక పంటకు వీలుకాదు కాబట్టి, కో-ఆపరేటివ్ సొసైటీలద్వారా, పెద్దపెద్ద ఖండాలుగా చేసి ఎక్కువ పండించే దానికి అవకాశములు కల్పించారు. అన్నివిధాన ఇప్పుడు భారతదేశం స్వయం సమృద్ధిగా ఉన్నది. పాలు, నెయ్యి కోడి గ్రద్లు, మాంసము మొదలగు తీసు బండారములు చాలినన్నిగా దేశంలో ఉత్పత్తి కావడములేదు.

వాటిని ఉత్పత్తి చేయుటకు రెండవ పంచవర్ష ప్రణాళికలో అవకాశము కల్పించారు. ఈవిధంగా ప్రతి చిన్న విషయములో వారు జోక్యము కల్పించుకొని అభివృద్ధికొరకు ప్రయత్నము చేస్తున్నమాట నిజమే అని, ద్వితీయ పంచవర్ష ప్రణాళిక ఋజువు చేస్తున్నది. దీనికి కావలసిన డబ్బు సుమారు 4,800 కోట్లు రూపాయలు, వ్యక్తుల పరంగా ఏవిధంగా వనూలు చేసుకోవాలో వివరాలు ఇచ్చారు. ఎట్లా వనూలుచేసినా ఇంకా 200 కోట్ల రూపాయలు ఆదాయం తక్కువఅవుతుందని చెప్పారు. ఇతర దేశములనుండి 500 కోట్ల రూపాయలు అప్పులు చేస్తున్నాము.

25th March 1956]

[SRI M. Venkata Raju

భూమికి గరిష్ట, కనిష్ట పరిమాణము పెట్టిన తరువాత, వ్యక్తిగత ఆస్తులకు పెట్టలేదనే బాధ చాలామందికి ఉన్నది. రైతులలోనే ఆ బాధ ఎక్కువగా ఉన్నది. అందువల్ల వ్యక్తిగత ఆస్తులకు కూడా పరిమాణము పెట్టి ఎక్కువగా ఉన్న డబ్బును తీసుకుంటూ, ఈ ప్రణాళికకు కావలసిన డబ్బును వసూలు చేసుకోవడానికి వీలుంటుంది.

పరిశ్రమలలో పనిచేసే కూలీలకు ప్రభుత్వం అనేకవిధాలుగా సౌకర్యాలు కలుగజేస్తున్నది. వారికి విద్య విషయములో ఆరోగ్య విషయములో, మందులు అందజేసే విషయములో బోనసు ఇచ్చే విషయములో భీమా పద్ధతులను అమలుపరచు విషయంలో, అనేక విధాల సహకారము చేస్తున్నారు. కాని వ్యవసాయ కూలీలకు ఏ విధమైన వసతులు కల్పించలేదు. వ్యవసాయము పై ఆధారపడిన వారి సంఖ్య ఇప్పటికే అధికంగా ఉన్నది. ప్రజలు పల్లెకుపోయి విచ్చికంగా ఇతర వృత్తులను చే బట్టడం అర్థిక వ్యవస్థకు మంచిది అంటున్నారు.

గ్రామములలోని ప్రజలు ఆహారపదార్థములు చాలక వారి బిడ్డలకు చదువు చెప్పించుకొనుటకు సదుపాయములు లేక భూమిమీద ఆధారపడి జీవించుటకు వీలు లేక బాధపడుతున్నారు. వారిని ఇతరవృత్తులేమయినా చేసుకోమని ప్రభుత్వం చెబుతున్నది. ఇతర వృత్తులు ఎక్కడఉన్నాయి? ఏ విధంగా జరుగుతుంది. వారికి వృత్తులు ప్రభుత్వంవారే చూపించాలి. మనదేశం ముఖ్యంగా వ్యవసాయదేశం. “ధనవంతులు చిన్న చిన్న పరిశ్రమలకు, పంచదార ప్యాక్టరీ, సిమెంటు ప్యాక్టరీ మున్నగువాటికి ధనం యివ్వకుండా ఉండుటవలన మనదేశం పారిశ్రామికంగా అభివృద్ధి చెందడంలేదు.” అని మంత్రిగారు చెప్పారు. దీనికి ఇంకో విధానం ఏదైనా అవలంబిస్తే బాగుంటుందేమో ఆలోచించవలసినదని నేను మంత్రిగారిని ప్రార్థిస్తున్నాను. అట్లు చేయుటకు మనకు Rules అనుకూలంగా లేకపోయినట్లయితే కేంద్ర ప్రభుత్వాన్ని అభ్యర్థించి న్యాయంచేయవచ్చును. ధనికవర్గంవారు వారిదగ్గరఉన్న డబ్బును బంగారం రూపంలోనో, నోట్లరూపంలోనో దాచుకొని బజార్లలోకి రాకుండా చేస్తున్నమాట నిజమే. వారిదగ్గర లక్షలకొలిపి డబ్బుఉండి, దానిలోనే మన పంచవర్ష ప్రణాళికలన్నీ పూర్తి అవుతాయనికాదు. ధనవంతులదగ్గర dead capital లేకుండా చెయ్యాలి. రైతుదగ్గర భూమి ఎక్కువగానున్నది. పంటకు త్రాయుకీగాలేని భూములను చేసుకునేవారికి తిండి వసతులు కలుగ చేయుటకొరకు భూసంస్కరణలుపెట్టి ధనవంతులదగ్గరనున్న dead capital ను తీసుకోవడానికి ప్రయత్నంచేయాలి. ఇదివరకు కేంద్రప్రభుత్వంవారు 2 రూపాయలనోట్లు చెల్లించి Order pass చేశారు. అట్లాగే ఇప్పుడు 100 రూపాయ నోట్లు పనికిరావులేవు.

Sri M. Venkata Raju]

[25th March 1956

ధనవంతులదగ్గర ఉన్న 100 రుల నోట్లు బయటకువస్తాయి. అట్లాగే మహారాజుల దగ్గర బంగారము, నగలరూపంతో ఉన్నది. అట్లాగే 2, 3 నెలలు time యిచ్చి బంగారముధర సవరను 30 రులు చేసినామనండి. ఆ బంగారమును అమ్మకొనుటకు వారు బజారుకు తీసుకొనివస్తారు. ఆ తీసుకువచ్చిన dead capital ను ప్రభుత్వం వారు బాండుమీద అప్పుగా తీసుకోండి. ఆ డబ్బుతో చిన్న చిన్న పరిశ్రమలను అభివృద్ధిచేయండి. ఇటువంటి చిన్నపనులకుకూడా ప్రభుత్వం పూనుకొనట్లయితే ప్రజలలో అసంతృప్తి బయలుదేరుతుంది. చైనాలో అమృతం బాగా జరుగుతోందని నిన్న సుందరయ్యగారు అన్నారు. చైనాలో చేసినట్లుగా మనం చేయకూడదు. అక్కడివారు జమీందారులపై దౌర్జన్యంగా నాడిచేసి వారి ఆస్తులను తీసుకొని పంచవర్ష ప్రణాళిక క్రింద ఖర్చుచేస్తున్నారు. కూలీలను నిర్బంధించి “మీరు ఫలానా 4 ఫర్లాంగులకోడ్లను 3 రోజులలో వేయాలి. లేకపోతే మీ తలకాయ తీస్తేస్తామని” బెదిరించి వారిచేత పనిచేయిస్తున్నారు. రాజకీయంగా వారికి వ్యతిరేకాభిప్రాయంతో ఉన్న అనేకలక్షలమంది ప్రజలను తీసుకొనివచ్చివారికి తిండిపెట్టకుండా పనులు చేయించారు. అందువల్ల నెలరోజులలో పూర్తి అవ్వవలసిన పని 25 రోజులలో పూర్తి అవుతుంది. కాని మన భారతదేశం యొక్క సిద్ధాంతం అదిగాదు. అట్టివిధంగా మన plan లను అమలు జరుపుకోనక్కరలేదు. ఇప్పుడున్న ప్రతి పక్షనాయకులు మనమీదకు ఏ సమయంలో ఏమి ప్రమాదంవస్తుందో, మనకు మందుగుండు సామానులేదు. తుపాకీలేదు, పీటికి 2 వ పంచవర్ష ప్రణాళికలో ఏమీ చూపించలేదని బాధపడుతూ రెండు మూడుసార్లు చెప్పారు. అసలు మనకు యుద్ధములవద్దు. మనది బుద్ధునియొక్క సిద్ధాంతము. బుద్ధునియొక్క “అహింసోధర్మ” అనే సిద్ధాంతం మూలంగా మనదేశం బానిసదేశమైనది. మళ్ళీ యింకొక సారి అట్లుజరిగినట్లయితే సత్యాగ్రహం చేస్తాము. కాని యుద్ధంచేయవలసిన అవసరంలేదు. ఇప్పుడు యుద్ధంకోసమని ప్రజలకు కావలసిన అవసరాలను సమకూర్చుకోకుండా మందుగుండు సామానుకోసం, పిస్తోలుకోసము డబ్బువృధా చేయడం వ్యాయంకాదని నా ఉద్దేశ్యం. మనం ఇప్పుడు ఎటువంటి పరిస్థితిలో ఉన్నాము. ఎటువంటి పరిస్థితులలో 2 వ పంచవర్ష ప్రణాళికను ఏర్పాటు చేసుకొన్నాము అనేది ఒక్కసారి ఆలోచించుకోవలసిందని మన కమ్యూనిస్టు సోదరులకు మనవిచేయుచున్నాను 1947 వ సం.లో మనకు స్వాతంత్ర్యం సిద్ధించింది. ఆ సమయంలో హిందూ ముస్లిములకు ఒక పెద్దయుద్ధము జరిగినది. దేశంలో రక్తపాతం వ్యాపించి పోయింది. తరువాత పాకిస్థాన్ నుంచి కోట్లకొలదిజనం ఇక్కడకు వచ్చినారు. వారందరికీ ఇళ్లు లేకపోతే మనం ఇళ్లు కట్టవలసివచ్చింది. వారి పిల్లలకు విద్యాసౌకర్యములు కల్పించినాము. అప్పుడు సుమారు 1 కోటిమంది ప్రజలకు అన్నివిధములయిన

25th March 1956]

[Sri M. Venkata Raju

సౌకర్యములు చేయవలసివచ్చినది. అందుకుగాను ప్రథమ పంచవర్ష ప్రణాళికలో 150 కోట్ల రూపాయలవరకు ఖర్చుచేశారు. మన దేశమును చాలా కాలముంచి బ్రిటిషవారు పాలించిన కారణంగా ప్రజలకు తిండికి, గుడ్డకు కరువు ఏర్పడింది. పంచదార, బండి పట్టాలు, ఎరువులు మున్నగునవి లేక పోయాయి. అటువంటి గడ్డు రోజులలో బెంగాలు దేశంలో కరువువచ్చినది. 30 లక్షలమంది జనులు చని పోయినారు. ఇటువంటి బాధాకంఠమైన రోజులలో మనకు స్వాతంత్ర్యం వచ్చింది. స్వాతంత్ర్యము సిద్ధించిన 4 సం॥ కే మనం పంచవర్ష ప్రణాళికలను అమలు పరచు కొనుట మొదలుపెట్టినాము. రష్యాదేశానికి 1917 వ సం॥లో స్వాతంత్ర్యంవస్తే 1924 లో పంచవర్ష ప్రణాళికలను మొదలు పెట్టినారు. మనం భారత ప్రధాన మంత్రిగారి నాయకత్వాన స్వాతంత్ర్యము వచ్చిన 4 ఏండ్ల కాలంలోనే పంచవర్ష ప్రణాళికలను మొదలు పెట్టగలిగాము. మనకున్న కష్టాలను తొలగించుకున్నాము.

దాదాపుగా 27 లక్షల టన్నుల బియ్యాన్ని ఎక్కువగా పండించుకోగలిగినాము. బట్టల కొరత తొలగిపోయింది. దాదాపుగా 500 కోట్ల గజాల గుడ్డ ఎక్కువగా తయారు చేసుకొంటున్నాము. అటులే దాదాపు 160 కోట్ల గజాలవరకు చేనేత వస్త్రాలనుకూడా అభివృద్ధి చేసుకుంటున్నాము. ఇప్పుడు దాదాపు 50 కోట్ల గజాల గుడ్డను ఇతర దేశాలకు ఎగుమతి చేసుకొంటున్నాము. మొదటి పంచవర్ష ప్రణాళిక దిగ్విజయంగా సాగినది. రెండవ పంచవర్ష ప్రణాళిక కూడా దిగ్విజయంగా సాగగలదని చెప్పటంలో ఎట్టి అతిశయోక్తిలేదు. ఈ మధ్యన వినోబాభావేగారు ఉపన్యసించి నప్పుడు విద్యుచ్ఛక్తివల్ల మనకు బాధలేదు. ఇంకా ఉత్పత్తి చేయవలసియున్నది అన్నారు ప్రతి బీదవాని ఇంటియందుకూడా electric city వుండేటట్లు చూడవలసియున్నది. ఇప్పుడు రోడ్ల పరిస్థితి చాలా అధ్వాన్నంగా ఉన్నది.

అయినప్పటికీ దీనిని గురించి రాష్ట్ర ప్రభుత్వంవారు కృషిచేస్తున్నారు. ప్రతిపక్షాలలోను ఉత్పత్తి ఆద్యై ధాన్యం బయటకు రావాలంటే రహదారులు ముఖ్యంగా అవసరం. మన రాష్ట్రంలోని రహదార్లను గురించి ప్రణాళికలో 5 కోట్లకంటే ఎక్కువ కేటాయించలేదు. జిల్లా బోర్డులున్నాయని చెబుతున్నారు. జిల్లా బోర్డులు ఆర్థికంగా చాలా వెనుకబడి ఉన్నాయి. వాటివలన ఏమీ పనిజరిగే టట్టులేదు. గుంటూరు జిల్లాలో మొదలుపెట్టిన కార్యక్రమాలను పూర్తిచేయుటకు 30 లక్షల రూపాయలు కావాలి. ఇదే విధంగా అన్ని జిల్లాలలోనూ ఉంది. అయితే ఈ సమస్య ప్రతి గ్రామానికీ సంబంధించినది కనుక అక్కడి ప్రజలు ప్రభుత్వంమీద వ్యతిరేక భావాన్ని చూపుతున్నారు. ఇతర పనులకు వీ. విధంగా

Sri M. Venkata Raju]

[25th March 1956

అప్పు చేస్తున్నారో అట్లే 6 కోట్ల, 7 కోట్ల 20 సం॥లమీద అప్పుగా తీసుకొని జిల్లా బోర్డులకు ఇవ్వమని ముఖ్యమంత్రిగారిని కోరుతున్నాను కేంద్ర ప్రభుత్వం వారు అప్పుగా ఇచ్చిన ధనంతో మ్యూనిసిపాలిటీలు నీటి వనరుల ఏలా కన్విర్టున్నాయో అలాగే జిల్లా బోర్డులు ఈ ధనంతో రోడ్లను వేయిస్తారు. ఆ ధనమును ప్రభుత్వం వారు మళ్ళీ 20 సం॥లలో తీసుకొనవచ్చును.

అందువల్ల చాలామంది ప్రజలకు మనం సహాయంచేసిన వారమవుతాము. ప్రజలు కూడ ప్రభుత్వం మంచిపనులుచేస్తున్నదనే వుద్దేశ్యంతో ఉంటారు. జిల్లాబోర్డులను కలెక్టరుగారి బాధ్యతమీద వదిలినట్లు ప్రభుత్వానికి సంబంధము లేనట్లు ఆయన special officer అయినట్లు భావం కనిపించుచున్నది. అది న్యాయంకాదు. ప్రతిపనికూడ ప్రజల యొక్క సహకారంవల్ల ప్రజలు “ఇదిమాది, మేముచేసుకోవాలి” అని గుర్తించేట్లుచేయాల్సి N.E.S. Blocks లో చెప్పారు. ఎక్కడాకూడ ప్రజలు తమదని భావించుట లేదు. కలెక్టరుదో, తహశీల్దార్దో అనుకొంటున్నారు. ఈ N.E.S. Blocks వుంటే కనుటికి కలెక్టరుకు ఏమి సంబంధమోనాకు అర్థంకావడం లేదు. District Planning Committee కి కలెక్టరుకు సంబంధం ఉన్నది. అయినప్పటికి జిల్లాలో కలెక్టరును ఒక పెద్ద dictator వలె తయారుచేస్తున్నారు వారియొక్క mercy మీద development blocks అన్నికూడా ఆధారపడివున్నాయి. ఇంత నిరంకుశత్వం కలెక్టర్లకు పనికిరాదని, అన్ని అధికారాలు వారికి ఇవ్వడం న్యాయం కాదని District Advisory Boardsను వేయవలసిందని ఇదివరకే చాలామంది ఉపన్యాసాలలో చెప్పారు. ఉద్యోగస్థులలో ప్రజాప్రతినిధులము, ప్రజాసేవకులము అనే భావం ఉన్నప్పుడే ఈ plan నెరవేరుతుందిగాని ఇంకొక విధంగా నెరవేరదు. రష్యాలోను, చైనాలోను party office bearers—secretaries దగ్గర ఉండి party members చేత పనిచేయిస్తారు. అందువల్లనే వాళ్లపనులు సులువుగా పూర్తిఅవుతూ ఉంటాయి. 1942-43 సంవత్సరంలో కృష్ణాజిల్లా కాలనలో కమ్యూనిస్టులుదగ్గర ఉండి మట్టికూడా మోశారు. ఆవిధంగా చేస్తే ఎన్నోవేల మందితో చేయవలసిన పనిని వందలమంది మాత్రము చేయగలుగుతారు. రష్యాలోను, చైనాలోను ఎక్కువ పనులు కాపడానికి కారణం ఇదే. ఇప్పుడుకూడా వాళ్లకు జీత బత్యాలు ఎక్కువగా అక్కరలేదు. ఒక కాలవను త్రవ్వవలసివస్తే చైనావారికి రష్యావారికిగాని P. W. D. Engineer తో అవసరంలేదు. 5 సంవత్సరాలు plan అక్కరలేదు మామూలు రైతులే దగ్గరఉండి రైతులచేత చాల అద్భుతంగా పనిచేయిస్తారు. ఎందువల్లనంటే unit కి 12 రూపాయలని లెక్కఉంటుంది. అందువల్ల ఏమి బాధలేదు. ఒక్కొక్కసారి 12 రూపాయలకు రెండు యూనిట్లు పనికూడా చేయిస్తారు. ఆవిధంగాచేస్తే 120 కోట్లు అయ్యే నందికొండ ప్రాజెక్టుకు

25th March 1956]

[Sri M. Venkata Raju

100 కోట్లు రూపాయలే ఖర్చు కావడానికి అవకాశం ఉంది. ప్రతివారితోను luxury వస్తువులను తగ్గించుకొని 1 రూపాయకి 1 కానిచొప్పున ఇస్తే బోలెడుదబ్బు అవుతుందని మంత్రిగారు చెబుతూ ఉంటారు. ప్రజలవిషయం అటుంచి ముందు ప్రభుత్వం తమ దుబారా ఖర్చులు తగ్గించుకోవడానికి మనవిచేస్తున్నాను. Engineering department లో 100 కి 20, 25 చొప్పున నువ్వు దళారులను con-tractors కు వోపిడువాళ్లకు ఇవ్వకుండా మీకు అనుకూలమైనవాళ్లను స్క్రీములను నెరవేర్చాలనే పట్టుదల, ఉత్సాహంగలవారిని, మామూలురైతులను కాలవలమీద నేస్తే 12 రూపాయల unit కు 8 లేక 10 రూపాయలకే చేయిస్తారు. అప్పుడు 5 సంవత్సరాల తర్ఫీదు కానక్కరలేదు. B. E. pass కానక్కరలేదు.

N. E. S. blocks ఉన్నాయి. దానికి 7 లక్షల రూపాయలపైన ఇస్తున్నారు. అందులో 4 లక్షలు తక్కువ loans క్రింద నమూనాచేస్తున్నారు. అయితే మాకు 7 లక్షలరూపాయలు ఖర్చు అవుతోందని చెప్పబడుతున్నాయి. అలా కాకుండా ఆ block లో ఉండే భూమినిబట్టి ఖర్చు నిర్ణయించండి. మెట్టతాలుకాలలో కొండప్రదేశాలలో రోడ్లకు ఎక్కువ ఖర్చుకాదు. ఇసుక ప్రాంతాలలో రోడ్లు సరిగా ఉండవు. అక్కడ కంకరరాయివేయాలి. అందువలన అక్కడ రోడ్లకు ఎక్కువ ఖర్చు అవుతుంది. దేశంలో ఒక్కొక్కచోట తక్కువ loans ఎక్కువ అవసరమవుతాయి. గుంటూరు కృష్ణాజిల్లాలో తక్కువ ఋణాల అవసరం తక్కువ. అట్లాగే అక్కడ ఏది అవసరమో అక్కడ మనం ఇచ్చే దబ్బు ఖర్చు కావాలిగాని N. E. S. Blocks క్రింద ఇచ్చే 7 లక్షల 50 వేల రూపాయలలో 5 లక్షల 50 వేలు తక్కువ loans అని, లక్ష 25 వేలు రోడ్లకని. లక్ష 25 వేలు buildings కు, ఖర్చుపెడుతున్నారు. అందువలన ఇటువంటి విషయంలో ప్రజా సంఘాలను, కమిటీలను ఏర్పరచి అందులో M. L. A లు కభ్యలుగాఉండి ప్రజా పద్ధతులప్రకారం వారంతాకలిసి పనిచేయడానికి అవకాశం కలుగచేయవలసిందని కోరుతూ ఇంతటితో విరమిస్తున్నాను.

SRI A. KALESWARA RAO:—అధ్యక్షమహాశయ, వ్యవస్థాపక మంత్రి ప్రజాభివృద్ధి మన ఎదుట ఉంచి కేంద్రప్రభుత్వమువారు ప్రజాభివృద్ధిని తెలుసుకుంటున్నారు. నిపుణులచేత, అన్ని విషయాలు తెలిసిన వారిచేత చాలా పైపులైన్లతో తెలివిలేకుండా, శ్రద్ధతో దేశాభిమానంతో ఒక గొప్ప ప్రజాభివృద్ధి తయారుచేశారు. దానికేమి సందేహంలేదు. రష్యావిప్లవం 1917 సంవత్సరం అక్టోబరులో జరిగితే వాళ్ల మొదటి పంచవర్ష ప్రజాభివృద్ధి లెన్న్ మరణానంతరం స్టాలిన్ మహాశయులచే ప్రారంభించబడింది. ఆ తరువాత వాళ్లు అనేకమైన దేశాభివృద్ధి పద్ధతులను తయారుచేసుకొన్నారు. ప్రజాభివృద్ధి ప్రారంభించిన గౌరవం ప్రపంచమంతటాకి వాళ్లది.

Sri A. Kaleswara Rao]

[25th March 1956

రమ్య కొక్కదానికే దక్కింది. వాల్మీక పద్ధతిమీద పోతున్నారు. ఈ పంచవర్ష ప్రణాళికను గురించి మనం చాల దబ్బును ఖర్చుపెడుతున్నాము. ముఖ్యంగా గ్రామ అభివృద్ధి, వ్యవసాయ అభివృద్ధి, చిన్న పరిశ్రమలు పెద్ద పరిశ్రమలు వీటన్నిటినిగురించి ఎత్తుకోకముందు ప్రతిపక్షసభ్యులు ఒకరు defence ను గురించి, విమానాలగురించి, పైన్యాలగురించి, ఆకాశవాణిగురించి, నాకాపైన్యాలు గురించి చెప్పలేదేమని అన్నారు. ఈ రోజులలో వీటినిగురించి దబ్బు ఖర్చుపెట్టడం దండుగ. రెండు హైడ్రోజన్ బాంబులున్నవాడు తాను నాశనమవుతాడు. ఇంకొకళ్ళను నాశనం చేస్తాడు కాబట్టి ఈ విషయాన్నిగురించి ఆలోచించవలసిన అవసరంలేదు

ఆసలు మన “పంచశీల” ప్రకారం, గాంధీతత్వం ప్రకారం ప్రపంచంలోని జాతులమధ్య సోదరత్వం, సమానత్వము, స్వతంత్రము కలుగజేసి, శాంతిని సుస్థిరం చేసుకునేందుకు, యుద్ధాలరాకుండా ఉండేందుకు మనం ప్రయత్నంచేయవలసి ఉన్నది మనం defence పెంచుకొన్నందువల్ల ప్రయోజన మేమిలేదు వెంకటేశ్వర్లుగారిలాంటి వారెవరైన విప్లవము లేవదీస్తే పైన్యాలు అవసరమవుతాయి. కాని అటువంటి పని వాళ్లు చెయ్యలేదు.

SRI PILLALAMARRI VENKATEWARLU :—పంతులు గారు పత్రికలన్నీ చాల జాగ్రత్తగా చూస్తుంటారు నమోంటారు పాకిస్తాన్ ప్రమాదం గురించి నెహ్రూగారు, Defence Ministers చెపుతూ ఉంటారు. మాకోసమే ఏదో చేస్తున్నట్లు మాట్లాడుతున్నారు.

SRI. A. KALESWARA RAO :—పాకిస్తాన్ విషయం చాలా స్వల్పం. దానికోసం పెద్ద హైడ్రోజన్ బాంబులవరకు, ఆటంబాంబులవరకు పోనక్కరలేదు అది ఒక పెద్ద విషయము కానేకాదు. ఇప్పుడు ఉన్నటువంటి ప్రపంచముయొక్క సూతన దృక్పథంలో. అయితే, ఇప్పుడు ఆంధ్రప్రభుత్వము 116 కోట్లు irrigation కు గాను, 55 కోట్లు electricity కి గాను పెట్టినందుకు వారిని అభినందిస్తున్నాను మనకు కావలసింది irrigation. మన ఆంధ్రదేశము నదీమయమైనటువంటి దేశము. చాలా నదులున్నాయి. వాటికి ఆనకట్టలుకట్టి, అన్ని చోట్ల నీటిపారుదల సౌకర్యము కలుగజేసుకొని పల్లపు పైరులే కాకుండా మెట్ట పైరులుకూడా వేసి దేశాన్ని అంతటిని సశ్యశ్యామలంచేసే అవకాశం ఒక్క ఆంధ్రదేశములోనే ఉన్నది. ఈ విషయములో విశాలాంధ్ర తక్కిన అన్ని ప్రాంతముల కంటే చాలా ప్రముఖమైనదానిని పోషిస్తున్నది. దానికి లోడు, electricity కూడ ప్రతి మారుమూలకు, ప్రతిపల్లెకు, ప్రతిగుడిసెకు, అడవుల్లోకి కూడ తీసుకు వెళ్ళి ఇవ్వడానికి అవకాశమున్నది. ఈ రెండు విషయాలలోను, ఆంధ్రరాష్ట్రము ఏర్పడినప్పటినుంచికూడ తగినంత శ్రద్ధ తీసుకోవడం జరుగుతున్నది. ఇకముందుకూడ

25th March 1956]

[Sri A. Kaleswara Rao

ఇదే శ్రద్ధ చూపించవలసియున్నది. అందువల్ల 116 కోట్లు irrigation కును 58 కోట్లు electricity కునూ కేటాయించినందుకు నేను అంధ్రప్రభుత్వాన్ని అభినందిస్తున్నాను. "Electricity means Socialism" అని Lenin చెప్పాడు. కాబట్టి దీనివల్ల సాంఘికసమానత్వం కలిసినటువంటి సమాజాన్ని సృష్టించకలుగుతాము. అది చాలా ముఖ్యమైన విషయము. అయితే ఈపంచవర్ష ప్రణాళిక గురించి ఇంకొక విధంగా ఒక ముఖ్యమైన విమర్శ ఉన్నది. అందులోను, నిన్న ఆదోనికే వెల్లినప్పుడు అక్కడ సర్వోదయ సమాజంలో ఉన్నటువంటి నాయకులంతా చేసినటువంటి విమర్శ చాలా ముఖ్యమైనటువంటిది. గత కఠాబ్దులో యూరపు ఖండములో వైజ్ఞానిక విప్లవం ప్రారంభమైంది. ప్రకృతి శాస్త్రాలన్నీ అభివృద్ధి అయినాయి. ముందు ఉన్నటువంటి జమిందారీ పద్ధతి French విప్లవంతో నాశనం అయింది. కాని French విప్లవం తరువాత Industrial Revolution వచ్చింది. ప్రకృతి శాస్త్రాల అభివృద్ధి వల్ల పెద్ద పరిశ్రమలు ఏర్పడినాయి. పారిశ్రామిక యుగం వచ్చేసింది. దానిలో నుంచి సామ్రాజ్యత్వము, సామ్రాజ్య-తత్వములో నుంచి యుద్ధాలు బయలుదేరినాయి. ఇదంతా కూడా French విప్లవం తరువాత పెద్ద పరిశ్రమలు ఏర్పడడంవల్ల వచ్చినటువంటిది. మొదట ప్రపంచ యుద్ధముయొక్క పరిణామంగా, అదివరకే ప్రారంభమైనటువంటి కార్మికుల తిరుగుబాటు ఫలితంగా 1917 ఆక్టోబరున ఒక ఆర్థిక విప్లవం జరిగింది. దానిలో Lenin మహాశయుడు, ప్రాముఖ్యత వహించాడు. తరువాత రెండవ ప్రపంచ యుద్ధం జరిగింది. ఈ రెండవ ప్రపంచ యుద్ధంలోనే India స్వాతంత్ర్యము పొందింది, గాంధీ ప్రాముఖ్యత పొందాడు. కాబట్టి ఇప్పుడు మనము గాంధీ యుగంలో ఉన్నాము. గాంధీ తత్వం అనగా సర్వోదయము అన్నమాట. దీని ప్రకారం మనకు socialism రావాలి, ఆర్థిక సమానత్వం రావాలి. అంటే భాగ్యవంతునికి, బీదవానికి వీలైనంత తక్కువ బేధము ఉండాలి, దానికి మార్గాలు ఏమిటి? రష్యాలో వాళ్లు ఒక మార్గం అవలంబించారు, అది కోట్లకొలది మనుష్యులను హింసించి చేయవలసి వచ్చింది. Lenin మహాశయుడు చాల గొప్పవాడు, నిజమే. అయినప్పటికీ, అక్కడ భాగ్యవంతుల భూములన్నీ లాగుకోవడంలో, అస్తులన్నీ లాగుకోవడంలో, వారికి ఆస్తికీ ఏవిధమైనటువంటి హక్కు లేకుండాచేసి యావత్తు ఆస్తిని ప్రభుత్వము పశుపరమశాసనంకోసం కొనివ్వడం చేసింది, లక్షలకొలది, కోట్లకొలది ప్రజలను హింసించవలసి వచ్చింది. ఒక విధమైనటువంటి సామ్యవాద సమాజము నిర్మించినటువంటి మార్గం నిజమే. కాని అదే మానవ స్వభావానికి విరుద్ధమవుతుందని ఎంచొకరున్నారు, ఈ విధానం వ్యక్తిత్వ శాంతి ఇస్తున్నాడు. కేవలం వ్యక్తి ఆస్తి లేకుండా చేసింది వలె, అలాగే ఒక గృహము, ఆ గృహములో కొన్ని పరికరాలు, వస్త్రములు, సామానములు, ఇతర వస్తువులు ఉండటం వలన భాగ్యవంతుని పేరు పెట్టడం 1917లో జరిగింది.

Sri A. Kaleswara Rao]

[25th March 1956]

పాటు వ్యవసాయం చేసుకొని అనుభవించడానికి కొంత ఆస్తి, దానికి వారసత్వము కూడ ఏర్పాటు చేయడం ఈవిధంగా మరల వారుకొంత వెనుకకు పోతున్నారు. మనము అటువంటిది చేయకుండా ఇదివరకు, పదివేల సంవత్సరములనుంచి ఉన్న భారత నాగరికతను, మన అనుభవాన్ని బట్టి, ప్రపంచములో జరిగినటువంటి అన్ని విప్లవములయొక్క అనుభవాలను, ఫ్రెంచి విప్లవముయొక్క అనుభవాన్ని రష్యా విప్లవముయొక్క అనుభవాన్ని యూరపు చరిత్రలోని అనుభవాన్ని, అన్ని అనుభవాలు దృష్టిలో ఉంచుకొని చేస్తాము. మనమిప్పుడు గాంధీ విప్లవము, అంటే సత్యము అహింసలతో కూడుకొన్నటువంటి విప్లవాన్ని సాగిస్తున్నాము. మనముకూడ సమానత్వము కోరుతున్నాము. దీనికి Villagism అంటే గ్రామాలను స్వయంపోషకం చేయడమనేది పునాదివంటిది. మనము రష్యాలోవలె వ్యక్తియొక్క ఆస్తులను లాగుకొని మరల ఆ పద్ధతినుంచి వెనుకకు పోయేవిధంగా చేయవలసిన పనిలేదు. మనకు పెద్ద భారీ పరిశ్రమలు అక్కరలేదు. దానివలన బస్తీలు పెరుగుతాయి. ఆ industries లో కూలి వాళ్లుగా మాత్రమే ప్రజలు పనిచేస్తారు. కనుక మనము అట్లుకొకుండా, చిన్న చిన్న ఆస్తులుగా చేసి ప్రతి ఒకరికి కొంత స్వంత ఆస్తి పెట్టి, వీలైనంతవరకు అందరికి సమానంగా వచ్చేటట్లుచేసి, హరిజనులు, కూలివాళ్లు, బీదవాళ్లు, రైతులు, అందరు ఏకమయ్యేటటువంటి Villagism ఏర్పాటు చేసుకోవాలి. దానికి మన Land reforms చాలా ముఖ్యము. వాటినుంచి మనము తప్పించుకోలేము. మనకు progressive land reforms కొవాలి. ఇప్పుడు భూసంస్కరణ తప్పదు. గాంధీ మరణించిన తరువాత ఒక మహా పురుషుడైనటువంటి వినోబా భావే బయలుదేరి భూదానము ఆడుగుతున్నాడు. దానివల్ల ఒక విప్లవము జరుగుతున్నది. మన గవర్న మెంటు, మన పార్టీలు ఇట్లు ఉండగా, వేలకొలది జనులందరి హృదయాలు కరిగిపోతున్నాయి కాబట్టి వినోబాభావే విప్లవముయొక్క పరిణామం చాలా దూరదృష్టితో జరుగుతున్నటువంటి విషయము. కనుక మనము భూసంస్కరణలు, ఆస్తి పంపకము చేయక తప్పదు. అయితే ఈ విషయంలో మనకు, కమ్యూనిస్టులకు భేదమున్నది. వాళ్ళ అహింసా సిద్ధాంతం మనకు అక్కరలేదు. వాళ్ల నాస్తికత్వము మనకు అక్కరలేదు. యావత్తూ ప్రభుత్వము క్రిందనే ఉండవలసిన అవసరంలేదు. వ్యక్తికి స్వాతంత్ర్యము, వ్యక్తికి హక్కు, వ్యక్తికి వారసత్వం, ఇవన్నీకూడ ఉంచి మనము పనిచేస్తాము. మనము గాంధీ తత్వము ఒప్పుకోక తప్పదు. మనము ఏదో ఒక దోపియి పోవాలి. గనుక Lenin పద్ధతిలో పోదామా, గాంధీ పద్ధతిలో పోదామా, లేక American capitalists పద్ధతిలో పోదామా? మనకు capitalist system అక్కరలేదు. U.S.S.R. system అక్కరలేదు, కాబట్టి మనము గాంధీ తత్వము పోషిస్తే

25th March 1956]

[Sri A. Kaleswara Rao

పోవలసియున్నది. అది ఇప్పుడే తెలుసుకొంటే మంచిది. 1948 వ సంవత్సరం నుంచి ఇప్పటివరకు ఢిల్లీ ప్రభుత్వము చేసినటువంటి పొరబాట్లు ఏమిటి అంటే, గాంధీని నమ్ముకొని గాంధీ తత్వము మీద పోవడం మానివేసి ఏదో ఇంకా పాశ్చాత్యవ్యామోహములో పడి అనేక విధాలుగా చేశారు. కాని ఇప్పుడప్పుడు కొంత ఈ మార్గములో ప్రయత్నం మాత్రం చేస్తున్నారు గాని అది పునాదిగా పెట్టుకోలేదు. ముఖ్యంగా irrigation, electricity, ఇంకా ఇతర development schemes వీటి విషయంలో ఎవరికి బేధాభిప్రాయాలలేవు ఉన్నటువంటి బేధాభిప్రాయమంతా industrial policy లో ఉన్నది. Heavy Industries కు, Basic Industries కు ప్రధానమైన స్థాన మిచ్చి machinery ఇక్కడ తయారుచేయించి, ఆ machinery వల్ల మరల కొత్త machinery తయారుచేయించి, పెద్దపెద్ద industries పెట్టి ఆ దోవనే పోతున్నారుగాని, ప్రధానంగా మనదేశము యావత్తు గ్రామాలతో నిండి ఉన్నది గనుకను, వ్యవసాయము ప్రజలయొక్క ప్రధానమైన వృత్తి గనుకను, ప్రజలకు ఇంకా ఎక్కువ నీటి పారుదల సౌకర్యాలు కలుగజేసి, రైతులకు ఇంకా ఎక్కువ facilities ఇచ్చి, Co-operative Societies ఇంకా ఎక్కువ ఏర్పాటుచేసి గ్రామాలను ఎక్కువ అభివృద్ధిపరచి, అవిధంగా దేశ పౌభాగ్యాన్ని చేకూర్చేందుకు ఎక్కువ ప్రాధాన్యత ఇవ్వడంలేదు. పెద్దపెద్ద factories పెట్టినప్పుడు ఏమవుతుంది. అక్కడ బస్తీలు పెరుగుతాయి. పల్లెటూళ్లలో ఉన్నవాళ్లంతా అక్కడికి కూలీలుగా వస్తారు. కార్మికులకు యజమానులకు మధ్య వివాదాలు ఉంటాయి. ఎందుకంటే private sector కూడ ఉన్నది. 692 కోట్లు public sector అయితే heavy industries లో, 600 కోట్లు private sector కూడ ఉన్నది. అక్కడ ఈ అడ్డులు, లాభాలు ఇవన్నీ natural గా managing directors కు పోతాయి. కనుక దీనివల్ల మన ఆశయము పెరవేరదు. ఇది ముఖ్యంగా గమనించవలసిందని కోరుచున్నాను. రెండవది ఆంధ్ర ప్రభుత్వపు ప్రణాళికలో గాని, Central Government ప్రణాళికలో గాని వైద్యము, ఆరోగ్యం క్రింద, దేశీయ వైద్యము గురించి ఎక్కడా ఏమీ చూపలేదు. అవిధంగా పాశ్చాత్య వ్యామోహంలో పడ్డాము. ఆయుర్వేదంగురించి చెప్పకుండా, ఏదో homeopathy, allopathy, ఇంకేదో చెప్పకున్నారు. ఈ ఆయుర్వేదంగురించి చెప్పాలంటే, ఈ ఆయుర్వేదముతో కూడిన అమృత కలశ హస్తముతో భగవంతుని పాల సముద్రంనుంచి పుట్టాడని భాగవతంలో చెప్పబడింది. దయానంద సరస్వతి వ్రాసినట్లుగా ముందు ఋషుల ఆశ్రమములలో విశ్వవిద్యాలయాలు కావడంతో అయితే శేషి, తరువాత నందే, తక్షశిల, అమరావతి, ఉజ్జయిని తొమ్మిదిరకం మొదలగు పొట్టి పెద్ద పెద్ద విశ్వ విద్యాలయాలు ఉన్న కాలములో అంతే వేది, బ్రహ్మి, శేషి

SRI A. Kaleswara Rao]

[25th March 1956

సంవత్సరముల నుంచి వస్తున్నటువంటి బ్రహ్మాండమైన Science ఈ ఆయుర్వేదము modern science కాదట. Modern medicine అని ఏదో కొత్తగావచ్చినదట. ఆయుర్వేదం విషయములో ప్రభుత్వముచేసింది యేమీలేదు. ఆయుర్వేద కళాశాలలు పెట్టించండి అని అడిగితే, అవి పెట్టించకుండా, 'మేము శాసనాలు చేస్తాము, అందరికీ ఆర్డరులుస్తాము, నీవు వైద్యము చేసుకో' అని చెబితే, అది ఏ విధంగానూ లాభము లేదు. దానివల్ల ఎవరూ తృప్తిపడరు. మనమందరము గాంధీయతత్వం మన భారతీయ తత్వంగా ఎట్లో పరిగణించుచున్నామో, అట్లాగే ఆయుర్వేదము కూడా అటువంటిదే. దానికి ప్రభుత్వము ప్రతేకంగా కళాశాలలు ఏర్పాటుచేయాలి.

THE HON. SRI K. VENKATA RAO :—ఇప్పుడు కళాశాలలు పెట్టిన అన్నిచోట్లలోనూ bush coats వేసుకుని, stethoscope పెడలో వేసుకుని నూదులు పట్టుకుని వైట్ కు వచ్చేవారందరూ వాళ్లే. కాని ఆయుర్వేదము ఎక్కడనూ కన్పించడములేదు.

SRI. A. KALESWARA RAO :—అట్లా అయితే, ఆయుర్వేదములో మాకు నమ్మకములేదని స్పష్టముగా చెప్పండి. అంతేకాని, అవి పెట్టుతాము, యివి పెట్టుతాము అని మాత్రము చెప్పకండి. మాకు యీ ఆయుర్వేదముమీద నమ్మకములేదు, మీకు విదేశీవైద్యముమీదనే నమ్మకము ఉన్నది. మాకు యీ ధర్మావీటరుయందు, stethoscope యందే నమ్మకము ఉన్నది. ఈ alopathic medicine యీ modern science, యీ స్పెషిలిటీ మెసిన్ మీదనే నమ్మకము ఉన్నది. ఇవి అన్నీ ఏ అమెరికానుంచో, ఏ విదేశకాలనుంచో, దిగుమతి అయినవి, మేము వీటినే ఉపయోగించుతాము అని స్పష్టముగా చెప్పండి. అవిధముగా చెబితే, అప్పుడు నేను ఒప్పుకుంటాను. ఇక మీద ప్రతిసారి ఆయుర్వేద పెట్టించండి అని కళాశాల మేము అడగము. ఈ విషయము యింకా ఎవరైనా చెప్పవలసిన విషయమేమో కాని, వెంకట్రావుగారు చెప్పనిలసిన విషయముకాదు.

ఇక family planning విషయమునుగురించి నేను ఒక్కమాట చెప్పి విడిచిపెట్టాను అసలు యీ family planning అంటేనే, నాకు బొత్తిగా యిద్దములేదు. మన దేశములో మంచి పతివ్రతాధర్మము అనేది ఉంటూ ఉన్నది. శీలము, మంచిసీతి నియమముగల స్త్రీలు ఉంటున్నారు, ఏమీ తెలియని అమాయక స్త్రీలకు ఈ కొత్త పద్ధతులు అన్నీ నేర్పు, వాళ్ల యొక్క పాతివ్రత్యానికి, ముగ్గుణ సంపదకు, భక్తికి, ఇంద్రియ నిగ్రహానికి, దమం, శమం, యివి అన్నీ గూడ ఉంటే అదవాళ్లకు గొడ్డలి పెట్టుకుని కేవలము

25th March 1956]

[Sri A. Kaleswara Rao

భోగలాల సత్వం నేర్పి, మంచి సుగుణములుగల ఆడవాళ్లను యీ నూతన పద్ధతుల ద్వారా చెడగొట్టడము తప్ప మరేమి కాదు. Family planning, అని వాళ్లకు లేనిపోని పద్ధతులు నేర్పడమువల్ల వాళ్లకు గర్భస్రావాలో, యింకా ఏదో విధంగా జబ్బు, రావటమో జరుగుతున్నది, ఈ పద్ధతులు నేర్చుకోటానికి, ఏ contraceptive medicines తినటమో, యింకా ఏవో తోళ్లు పెట్టుకోవడమో (laughter) యిటువంటివి అన్నీ వచ్చేటప్పటికీ, అందరు స్త్రీలు నేర్చుకుని సంఘము బొత్తుగా చెడిపోవటానికి దారితీస్తున్నవి. నిజముగా మన దేశములో ఆధ్యాత్మికపునాదులు నాశనము అవుతాయీ కొబ్బరి, యీ family planning కు సంఘము protest, దానితోగూడా నా protest తెలియజేస్తూ, యింతటితో విరమిస్తున్నాను.

SRI VAVILALA GOPALAKRISHNAYYA :—అధ్యక్ష

ఇప్పుడు కొశేశ్వరరావుగారు, contraceptives ను గురించి, తోళ్లు పెట్టుకోవడము గురించి చెప్పారే, ఆ మాటలు అన్నీ రికార్డు అవుతాయేమో, అవి యీ సభయొక్క గౌరవానికి భంగమేమో, ఆమాటలను తొలగించితే బాగుంటుందేమో, అలాగేచెప్తారా ?

Mri SPEAKER:—Why ? There is nothing wrong about it. They are all being use now.

SRI P. SATYANARAYANA :—అధ్యక్ష, ఈ నాడు భారత దేశానికి ఏదైనా ఒక బ్రహ్మాండమైన సమస్యఉన్నదా, అంటే, యీ ద్వితీయ పంచవర్ష ప్రణాళికను అమలుపరచుకోవడము ఒకటే. దీనిని గురించి మా పార్టీ వైఖరి అంతా సుందరయ్యగారు విపులముగా చెప్పనే చెప్పారు ఈ ప్రణాళికలో 1960 వ సంవత్సరము నాటికి మనకు సోషలిస్టు ప్రాథమిక నూత్రాని కనుగుణముగా ఉండేటట్లు ఉన్నదా అంటే, public sector తగినంత అభివృద్ధికాదు. అప్పటికికూడ నాటికి తొంభై పాళ్లు private sector ఉండి పోతుంది. కొంతవరకు control ఉంటే ఉండవచ్చు. అయినప్పటికినీ యీ విధమైన బలహీనత కొంతవరకు ఉన్నప్పు టికినీకూడ, మేము మాత్రము యీ విషయములో పూర్తిగా సహకరిస్తాము. ఇందుకు మాకేమి అభ్యంతరములేదని ఆమునే చెప్పారు. ఇది వస్తుతః అభ్యుదయకరమైనటువంటి ఒక plan చైనాలో చరిత్రాత్మకంగా ఏ విధమైన పరిస్థితులువచ్చినవో ఆ పరిస్థితులు మన భారత దేశానికి రాలేదు. కనుక, తప్పకుండా మనయొక్క మార్గము కొంచెము భిన్నముగ వుండక తప్పదు. అయితే దీనిని అమలుపరచుటలో మనకు రెండు మార్గాలు కనుపిస్తున్నవి. (1) ప్రాథమికమైనవిన్న plan చేసి, ఇటువంటి పరచడంలో ఇటువంటిదానినైనా అభివృద్ధి నిర్మాణ కార్యక్రమం ఉండేవిధమున

Sri P. Satyanarayana]

[25th March 1956

మనము యీ plan ను అమలు పరుచుకోలేము. అట్లా చేయలేకపోతే మాత్రము యీ ప్లాను కౌగితముమీదనే ఉండిపోతుంది. అడుగుఅడుగునా అభివృద్ధి నిరోధక శక్తులు జనుముఖాందుతూ వారు ముందుకు పోతారు. ముందుకుపోయి చివరికి మొదటి పంచవర్ష ప్రణాళికలో ఏ విధమైన అపజయాలను మనము పొంది యున్నామో ప్రాథమిక విషయాలలోనే చాలా భాగము అదేంకమైన అపజయాలను ద్వితీయ పంచవర్ష ప్రణాళికలోకూడ మనము పొందవలసివస్తుంది. ఇప్పుడు ప్రతి పక్షము కోలేదీ యేమంటే, కేవలము యీ plan అంతాకూడ మరల రచించండి. అని చెప్పడము లేదుగాని, యిప్పుడు ఉన్న ప్లానును మాత్రము అక్షరాల అమలు పరచడములో ఉండే యిబ్బందులను, అనుసరించవలసిన మార్గాలను చూపుతూఉన్నది. వ్యవసాయక రంగము మనము చూచుకుంటే, భూస్వామిక విధానము, అనగా Landlordism చాలా ప్రతి బంధకముగా ఉన్నది పారిశ్రామిక రంగముచూస్తే, పెట్టుబడిదార్లకు అంతలేని దాహము కనిపిస్తున్నది. ఇది ఒక అవరోధముగా ఉంటున్నది. ప్రభుత్వ రంగములోచూస్తే యీ రెండు అభివృద్ధి నిరోధక శక్తులకు ప్రబలమైన పలుకుబడి ఉంటున్నది. ఈ మూడుకూడ ద్వితీయ పంచవర్ష ప్రణాళికను అమలు పరచడములో రాగల ప్రతి బంధకాలు అని చెప్పవలసియున్నది. మొదటి పంచవర్ష ప్రణాళికను అమలు పరచడములో Indian Union level లో మనకు అనేక విధములుగా వైరుధ్యాలు కనిపిస్తూ వచ్చినవి. ఒక వైపున మనకు అనేక వైరుధ్యాలుగా యివి ఉంటున్నప్పుడు, మనకు Capital formation లేదు. పెట్టుబడులు లేవు. ఆ కారణముచేత మనము పెట్టుకో వలసినన్ని పెట్టుకోలేక పోతున్నాము. అని చెబుతూ, మరొక వైపున సుమారు ఒక వెయ్యికోట్ల రూపాయలదాకా బ్రిటిషు పెట్టుబడిదార్లది మనదేశములోనే ఉంటే, మనయొక్క sterling balances ఎనిమిదివందలకోట్ల రూపాయలు మనకు రావలసిఉంటే, కనీసము economic adjustment చేస్తూ, ఆ పరిశ్రమలు అన్నీ Nationalise చేస్తే, కొంతమటుకు capital formation ఏర్పడుతుంది. అటువంటివైఖరి అవలంబించటానికి శ్రద్ధప్రభుత్వము నిరాకరిస్తున్నది. ఇదిగాక మరొక పెద్ద పరిశ్రమగు త్ర స్వభావాన్ని వహించి, చిన్న పరిశ్రమలను సృష్టికి రాకుండా నాశనముచేయడము ఆపుతున్నది. దీనివల్ల దేశములో నిరుద్యోగము పెరగడము, అధికవ్యవస్థ చిందరవందర కొవడము జరుగుచున్నది. ఈ విషయములో Planning Commission ఒకవిధమైన వైఖరిని తీసుకున్నది. ఆ వైఖరిని T. T. Krishnamachari గారు ప్రకటించిన తరువాత దానికి వ్యతిరేకముగా, ఆ వైఖరి సరిలేదని నందాగారు ఖండించారు. మరల జాబిమీద క్రిటి.టి. కృష్ణ మాచారిగారు బొంబాయికివచ్చి, నందాగారు చెప్పినది ఖండించారు. ఈ రకముగా శ్రద్ధములో పరస్పర వైరుధ్యాలు ఉన్నవని వైటికి తెలుస్తున్నది. Liberalisation

25th March 1956]

[Sri P. Satyanarayana

సంబంధించినంతవరకూ ప్రథమ పంచవర్ష ప్రణాళిక అమలుజరిగిన అయిదు సంవత్సరముల కాలములో అనేక శాసనములు చెయబడ్డవి. కాని అందులో ఒక్కటిగూడ అమలు జరగక పోవడమే కాకుండా, అసలు ఆ శాసనములు కూడ చాలా భాగము లోప భూయిష్టముగా ఉన్నవి. అనేక పర్యాయములు Labour demand మీద చర్చ జరిగినప్పుడు యీ విషయాలు చాలామటుకు చర్చించబడినవి. కాని యిప్పుడు ఆ వివరాలలోనికి వెళ్లడము అనవసరము. అందుచేత మనకు ఒక రకమైన ద్వంద్వాల కన్సిస్తున్నది. ఒకవైపున 'Insurance companies ను nationalise చేశాము. Imperial Bank ను nationalise చేశాము, public sector ను సృష్టించ బోతున్నాము, ఇంకా ఏవేవో చేస్తున్నామని' చెబుతున్నప్పటికినీ మరొకవైపున, యిప్పుడు సేను మనవిచేసిన అభివృద్ధి నిరోధకకర్తలు తమ కార్యక్రమమును జరుపు కుంటూవస్తూన్నప్పుడు ఈలాంటివిఅన్ని ఎంతో దారుణముగా State level కు వచ్చేటప్పటికల్లా, అభివృద్ధి నిరోధకమైన కార్యక్రమాలు యింకా కొంత ఎక్కువగా ముందుకు పోవడము జరుగుతుంది.

జమీందారీ సిస్టమును మనం రద్దుచేసుకున్నాం కాని పేదరైతాంగానికి రాబడి హెచ్చి, వ్యవసాయకూలీకి wages పెరిగి వారి నిత్యజీవితంలో అభ్యుదయ కరమైనటువంటి, చెప్పుకోదగినటువంటి మార్పు ఏమైనావచ్చిందాఅంటే లేదని చెప్పాలి. జమీందారీ విధానం రద్దుకొవడం అభ్యుదయకరమే కాని దానివల్ల పేద ప్రజల జీవితంలో ఏవిధమైనటువంటి మార్పు రాకపోవడం దురదృష్టకరం. ఇది ఒక రకమైనటువంటి ద్వంద్వం. మనచేతిలోకొన్ని అధికారాలున్నాయి. రెండు కోట్లమంది ప్రజలమీద రకరకాలైనటువంటి పన్నులు, సుమారు 100 రకాలైన పన్నులు వేసేఅధికారం మనకుఉన్నది. ఇది ఒక పలుతరమైన ఆయుధంగా ఉపయోగించుకుని అసమానతలను లేకుండా చేయడానికి వీలున్నది. దీన్ని ఏవిధంగా నైనా మనం ఉపయోగించామా? లేదు. పన్నులు, వేయండలో principle of gradation పాటించి, ఇచ్చుకోగలిగినవారికి ఎక్కువ పన్నువేసి, ఇచ్చుకోలేని వాళ్ళను పన్నునుండి రద్దుచేసి, మధ్యతరగతులమీద తక్కువపన్ను వేసి ఈ రకంగా చేస్తే చాలా బాగుండేది. అల్లాచేశామా? లేదు. భూములపండి కాలదార్లను వెళ్ళగొట్టవద్దని ఎలుగెత్తినెవ్వరు చాటినాకూడా ఇంతవఱకూ మనంవిన్నామా? వినలేదు. 0-8-6 కంటే ఎక్కువపడ్డీ తీసుకోకూడదని చాలా రోజులక్రిందట చేసిన శాసనం నూటికి రెండుపాళ్లయినా అమలు జరుగలేదా? లేదు. ఇక గ్రామాలు కూడామా, అక్కడ దారుణమైన, చెప్పడానికి అలవికొనంత చోటిడి జరుగుతోంది. నేటికికూడా నూటికి 80 పాళ్ళకంటే ఎక్కువగా పిచ్చికుంచాంతో కొలితలు జరుగుతున్నాయి. అంటే వ్యవసాయకూలీలకు ఇచ్చేటటువంటి కిక్కి

Sri P. Satyanarayana]

[25th March 1956

ఈ పిచ్చికొలతలతో ఇస్తున్నారు. ఆ కూలీ తనకు ఒకరూపాయి అప్పు కావల్సి ఒక ఇత్తడిచెంబు తాకట్టుపెట్టాలి.

Sri T. V. RAGHAVULU :—On a point of information, Sir! పిచ్చికుంచాలని కూలీలకు తెలిసిఉన్నంతకాలం, వారు దానికి ఇట్టపడే పని చేసినప్పుడు ఇందులోదగా ఏమిఉంది? దాన్ని గురించి కొంచెం మనవిచేయవలసిందిగా కోరుతున్నాను.

MR. SPEAKER :—I want to make a suggestion. Instead of going on with the criticism of the present day conditions of life, economic, political, fiscal, dynamics and other things let us confine ourselves to the Plan and make some concrete suggestions, or show the weak points therein. Otherwise there will be no end if the House is to go on criticising conditions; of course our conditions are bad, and there is no gainsaying about it. But let us have some suggestions, let us try to show some suggestions. If we can propose some changes in the Plan, I think that would be doing some useful work. The little time I am allowing any one member is hardly enough to talk on any one point of our present day activities.

SRI P. SATYANARAYANA :—అధ్యక్షా! పిచ్చికుంచాలని తెలిపినా, అతనికి ఉన్న ఆర్థిక ఇబ్బందులవల్ల తీరస్కరించలేదు. రెండో పంచవర్ష ప్రణాళిక యొక్క యోగ్యతను ఇప్పుడు చర్చించవలసిన అవసరం లేదు. అన్ని పార్టీల నేతలు ఒకే ప్రణాళికం వర్ణించినట్లుంటే plan. ఐనా వచ్చిన చిక్కేమిటంటే plan అన్ని కౌగిలింపాడే ఉండిపోతున్నాయి. అమలుజరిపే విధానంలోనే ఉన్నది సమస్య. ఒక రూపాయి ఇందులోనుంచి అందులో పెట్టడంవల్ల గాని మరొక రూపాయి అందులోనుంచి ఇందులోకి మార్చడంవల్ల గాని, దీనివల్ల వచ్చే టటువంటి పెద్దప్రయోజనం అంతగా ఏమీలేదు. మొదటి పంచవర్ష ప్రణాళికలో కొన్ని allotments విషయంలో నిన్న planning మంత్రిగారు చెబుతూ దానిలో ఉన్న బలహీనతలు వివరిస్తూ అందులో ఒకటి, నిరుద్యోగం పెరిగిందన్నారు. రెండో ఫది కొన్ని allot చేసిన మొత్తాలు పూర్తిగా ఖర్చుపెట్టుకోలేకపోయినాం అని చెప్పారు. దీనివల్ల మనం గ్రహించగల్గిందేమంటే మొదటి పంచవర్ష ప్రణాళికలో చూటికి 11 ఫంక్షన్లు మాత్రమే జాతీయ ఆదాయం పెంచుకోగలమని ఆశించినది. 18 ఫంక్షన్లనూ పెంచుకున్నాం. జాతీయ ఆదాయం బాగా పెరిగింది. వారి

25th March 1956]

[Sri P. Satyanarayana

క్రామిక అభివృద్ధిలో 30 వంతులుమాత్రమే సాధించగలుగుతాం అని ఆశించినది 100 కి 40 దాటి సాధించాం. ఉత్పత్తి ఎక్కువయింది. జాతీయఆదాయం పెరిగింది. దాని పర్యవసానం ఏమిటంటే, మళ్ళీ ప్లానింగుమంత్రిగారి మాటలలోనే చెప్పాలంటే, ప్రక్కనే నిరుద్యోగంకూడా దారుణంగా పెరిగింది. ఈ జాతీయ ఆదాయం పెరగకముందు ఎంత నిరుద్యోగము ఉంసో పెరిగినతర్వాత అంతకంటే ఎక్కువ నిరుద్యోగం వున్నది. దీనివల్ల plan లో లోపం కనిపించడం లేదు. Plan ని అమలుపరిచే విధానంలోనే వున్నది. ప్రభుత్వంలో అభివృద్ధి నిరోధకులయొక్క ప్రాబల్యం పలుకుబడి చాలా విపరీతంగా యున్నది. రెండో పంచవర్ష ప్రణాళికయొక్క పునాదులు కాని, దానిలో నిర్ణయించిన targets కాని, private రంగానికి public రంగానికి ఉండేటటువంటి సంబంధాలలో భేదాభిప్రాయాలు ఏమీలేవు. దాన్ని సరిగా అమలుజరిపితే చాలా అభివృద్ధికి రాగలం. దానిలో వ్యవసాయక programme అమలుజరిపినా గ్రామీణ వ్యవస్థ అంతా అభివృద్ధికి వస్తుంది. ఈ విషయం ప్రజానీకమంతా అంగీకరించింది. కాని అధికారంలో ఉండేవారియొక్క ప్రాబల్యంవల్ల దానికి కొన్నితూట్లు పడ దానికి సావకాశం ఉంది కనుక అన్ని పార్టీల వెనుకవుండే అభ్యుదయ కౌముదులంతా చాలా శ్రద్ధగా జాగ్రత్తగా ఆలోచించి, అక్కడ వుండే అభివృద్ధి నిరోధకశక్తులతో అడుగుడుగునాకూడా పోరాడి దాన్ని అమలు పరిచడానికి పూనుకుంటారని ఆశిస్తున్నాను.

Sri V. KURMAYYA :—అధ్యక్షా, రెండవ పంచవర్ష ప్రణాళికభారత దేశాని కంతకు గొప్ప ఆదర్శాలతోను ప్రజలందరిని దృష్టిలో పెట్టుకుని తయారుచేసు బడింది స్వాతంత్రం ఎటువంటి పరిస్థితులలో వచ్చిందో మనకు తెలుసును. ఒక రక్తపుబొట్టు చిందకుండామహాత్మాగాంధీగారి నాయకత్వంక్రింద స్వాతంత్రం సంపాదించుకొన్న నాలుగు సంవత్సరాలలోపులోనే మొదటి పంచవర్ష ప్రణాళికను దేశంలో వేసుకొని అమలుపర్చిరి ప్రజలకు సేవచేయడానికి రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు, కేంద్ర ప్రభుత్వం ఎంతోకృషిచేసినవి. మన పుత్సల సత్యవారాయణగారు మాట్లాడుతూ అభివృద్ధి నిరోధకులున్నారని చెప్పారు. అభివృద్ధి నిరోధకులు ప్రతి పార్టీలోను ప్రతి దేశంలోను ఉండడం సహజమే. వారిని ఎదిరించి ఏవిధంగా లొంగు జాటులోనికి తీసుకు రావాలనేది, అభివృద్ధి నిరోధకశక్తులు మన మార్గానికి అడ్డురాకుండా చేసుకోవడమే కాంగ్రెసు ప్రభుత్వముల policy. పంచకల ద్వారా భారత ప్రధానిగారు ప్రపంచానికి ఒక గొప్ప సందేశాన్ని పంపించి చాలా దేశాలను ఆహ్వానింపచేశారు. దీనిని బట్టి మన దేశపుత్ర విప్లవంగా

Sri V. Kurmayya]

[25th March 1956]

అర్థం కాగలదు. బుద్ధుడు భారతదేశంనుంచి శాంతి సందేశాన్ని ప్రపంచానికి తీసుకువెళ్ళారు. అటువంటి దేశంనుంచి నెహ్రూగారు అపరబుద్ధుడు మాదిరిగా పంచశీల ప్రపంచానికి తీసుకువెళ్లి సహజీవనాన్ని, ఒక దేశం మరొక దేశంపై యుద్ధం చేయకుండా ఉండే పద్ధతిని భారతదేశాన్ని ప్రపంచంలో ఆదర్శప్రాయంగా చేసుడానికి ఆయన కృషిచేస్తున్నారు. ఆరు పంచవర్ష ప్రణాళికలు అయిన తరువాత కూడా రష్యలో అడుక్కొని తినేవాళ్లన్నారని కుమారప్పగారు చెప్పారు. ఎన్నో తరాలనుంచి, కులాలతోను మతాలతోను అనేక sections తోను ఉన్న భారతదేశాన్ని ఒక రాజరికంనుంచి తీసుకువచ్చి ప్రజలను ప్రేమతో persua-
sion ద్వారా అందరికీ సుఖంకలుగజేయాలని ఉద్దేశంతో ప్రథమ, ద్వితీయ పంచవర్ష ప్రణాళికలు తయారుచేయబడినాయి. నిన్న మన మంత్రిగారు చెప్పవలసిన సుందరమైన గాథలు చెప్పి అనిచెప్పి నిర్బంధంతో చేయిస్తున్నారు; గాంధీగారి సిద్ధాంతం ప్రకారం బ్రతిమాలుతూ ప్రేమతో చేయించాలని ఉద్దేశం; ప్రేమ, సత్యం, అహింస అనేవి భారతదేశ ఋషి సాంప్రదాయాలు; ధర్మాలు, ఈ ధర్మాన్ని, అనుసరించి ప్రేమతోను persuasion ద్వారా మనంచేయించగలమనేదా అనే సందేశం ఇంగ్లీషు చదువులు చదివినవారికి, నవనాగరికత గలవారికి ఉండవచ్చును. మన సాంప్రదాయానికి సంబంధించినంతవరకు అది సత్యమని నమ్ముతున్నాను. టి. టి. కృష్ణమాచారిగారు, నందాగారు తలాక విధంగా చెప్పారు. ఇకముందు అభివృద్ధి నిరోధకులకు స్థానంఉండదు. అస్పృశ్యతా నివారణకై భారత దేశంలో మహాత్మాగాంధీగారి నాయకత్వం క్రింద స్వాతంత్రం ఎర్పడిన తరువాత అస్పృశ్యతా నివారణకై చట్టముచేసి అస్పృశ్యతను నేరంగా పరిగణించినప్పుడు తరతరాలుగా వచ్చిన భావాలను మార్చుకుని హరి జనులను ఈరోజున దగ్గరకు రానిస్తున్నారా లేదా? కుగ్రామాలలో కూడా మార్పువచ్చినదా లేదా అని కమ్యూనిస్టుపార్టీ వారిని అడుగుతున్నాను. ప్రేమవల్ల దేనినైనా సాధించవచ్చును. నిరోధమువల్ల పాలు త్రాగించలేము కాని స్నేహంవల్ల ప్రేమవల్ల విషముకూడా త్రాగించవచ్చును. ద్వితీయ పంచవర్ష ప్రణాళిక చూసావా? గున్నదికాని అభివృద్ధినిరోధకులు తూట్లు పెట్టడానికి ప్రయత్నిస్తారనే సంకోచం ఎవరికీ ఉండవలసరంలేదు. భేదాభిప్రాయాలతో చాలారోజులనుంచి వస్తున్నాం కాబట్టి వాటిని సద్దుమటాపోతున్నాము. Adult franchise ఇచ్చాము కాబట్టి రానురాను ప్రజాప్రతినిధులు వస్తారు. కాంగ్రెసు ప్రభుత్వం అధికారంలో ఉన్నందున ఎవరో కొంతమంది వచ్చారు అనుకోవచ్చును. Adult franchise ఇచ్చినతరువాత, అడుక్కుతినేవానికి వోటు ఉన్నది కాబట్టి పీఠందరు ప్రతినిధులనునేరోజున ఈ ప్రణాళికను ఎవరూ నిరోధించడానికి వీలు ఉండదు. దేశంలో మార్పు రావాలి. విద్యావిధానం తీసుకుంటే కేవలం గుమస్తాలను తయారుచేస్తే

25th March 1956]

[Sri V. Kurmayya

విద్యమాత్రమే కాకుండా భుక్తికి ముక్తికి పీలుగా ఉండేవిధంగా basic పాఠశాలలు పెట్టుకుంటున్నాము. వృత్తివిద్యలను నేర్పుతున్నాము. ఇది నేర్చుకొని పెద్దవారైనతరువాత ఇది చేస్తే తప్ప అని అనుకోడం పోతుంది. నెహ్రూగారి నాయకత్వంక్రింద మూర్ఖు తీసుకురావడానికి ప్రయత్నం జరుగుతుంది. ఇప్పుడు పంచవర్ష ప్రణాళిక క్రింద అభివృద్ధికరమైన విషయాలు జరుగుతున్నాయి. చగువుకున్న వారికికూడా మనప్రభుత్వం రు. 4800 కోట్లు ఏవిధంగా సంపాదించి ఈ ప్రణాళికను తయారుచేసి దేశాన్ని ముందుకు తీసుకుపోతోందో సామాన్యంగా ఆశ్చర్యంగా ఉంటుంది. హిందూదేశం చాలా భార్యనంతమైన దేశం.

ప్రజలు బీదవారు అయినా హిందూదేశంలో అనేకమైన resources ఉన్నాయి. ప్రభుత్వంవారు భూమిలోని ఖనిజాలను బయటకుతీసి ఫ్యాక్టరీలు పెట్టాలి అనుకుంటున్నారు. సింధ్రీఫ్యాక్టరీ, విమానాలఫ్యాక్టరీ మొదలయినవి పెట్టి నిరుద్యోగసమస్య తీర్చడానికి ప్రజలకందరకు తిండి కలుగచేయడానికి అవకాశాలు ప్రణాళికలో ఉన్నాయి. నెహ్రూగారు నాలుగు సంవత్సరాలు లోపుగా దేశంలో తిండి కొరత ఉండకూడదు అన్నారు. అనేకమైన మార్గాలు కనిపెట్టి ప్రాజెక్టులు కట్టి tractors తెచ్చి వ్యవసాయంలో ముందుకు తీసుకువచ్చి భోజనంలో deficit తీసివేసి సమృద్ధికరమైన భోజనాన్ని కలుగచేశారు. వ్యవసాయం అభివృద్ధిలోనికి పోతోంది. Tractors తీసుకువచ్చి అనేకరాష్ట్రాలలో బంజరులు ఓడవాళ్లకు hill tribes కు సౌఖ్యం కలుగచేయడానికి plans అనేకవిధాలుగా తయారుచేశారు. Industries విషయంలో సిమెంటు, పంచదార ముఖ్యంగా కావాలి. ఓటికోసం క్రొత్తగా factories రాబోతున్నాయి. ప్రభుత్వమునకు శక్తి లేకపోతే private sector కు permission ఇచ్చి దానిని control చేస్తూ దేశ సంపదకు ఉపయోగించేటూ చేయాలని ఆలోచిస్తున్నారు. Fisheries Department ను తీసుకోండి. Coastal line మనకు చాలా ఉన్నది, అగ్నికులక్షాత్రయులకు Mechanised Boats ఇచ్చి fishing అభివృద్ధిలోనికి తీసుకువచ్చి ప్రజలకు తగిన పుష్టికరమైన ఆహారాన్ని సమకూర్చడానికి ప్లానులో తయారుచేశారు. గ్రామార్థరణకై గ్రామసేవకులను అనేకమందిని తయారుచేస్తున్నారు. ప్రస్తుతం ఉద్యోగిగతులు అధికారరూపంలో పనిచేస్తారుకాని ప్రేమరూపంలో పనిచేయరని Village level workers ను ప్రత్యేకం తయారుచేస్తున్నారు. Scheduled castes, tribal communities కు సంఘాలుపెట్టారు. దీనికి 90 కోట్ల రూపాయలు రెండవ పంచవర్ష ప్రణాళికలో వేశారు. ఇవేకాకుండా womens welfare department పెట్టారు. బీదప్రజలకు ఏవిధంగా సేవచెయ్యాలి, ఏవిధంగా voluntary organisations ఉన్నప్పుడు సేవచేయాలి

Sri V. Kurmayya]

[25th March 1956

చెయ్యటలో దేశాన్ని సస్యశ్యామలంగా సమృద్ధిగా చేయడానికి ఏ స్కీములు కావాలో ప్రణాళికలో పెట్టారు.

ఏ దేశమైనా అభివృద్ధికొవాలంటే, దారిద్ర్యం క్రమేణాపోవాలి. రష్యలో ఉన్నటువంటి సిద్ధాంతం ప్రకారమో, చైనాసిద్ధాంతం ప్రకారమో భౌగోళికంతుల, జమిందారుల భూమి పంచిపెట్టలేము. ఆ సిద్ధాంత, సాంప్రదాయములతో మన హిందూదేశానికి ప్రమేయమేలేదు. మహాత్మాగాంధీ అందుచేతనే ప్రేమ సిద్ధాంతంతోనే ఆర్థికసమీక్షాన్ని సంపాదించాలని అట్టి సిద్ధాంతాలను అమలు పరచాలని చెప్పారు ఇటువంటి రెండు మూడు పంచవర్ష ప్రణాళికలు వేసుకొని దేశంలో దారిద్ర్యము, రోగాలు లేకుండా చేయటానికి ప్రయత్నం చేస్తున్నాము. నిజంగా Public health విషయంలో అన్నిచోట్ల hospitals కట్టి వాటిని వృద్ధిచేయడమే కాకుండా, Health centres, maternity centres పెట్టారు. వానికోసం 8 కోట్ల రూపాయలకుపైగా మన రాష్ట్రానికి అభివృద్ధి ప్రణాళికలక్రిందే తీసుకొనివచ్చారు. ఇంకొకటి కూడా క్రమేణా కావాలి. దేశంలో ఎక్కడవ రోగాలున్నమాట వాస్తవమే. ఆ రోగాలను తీసి వేయడానికి మనకుతగినంతమంది డాక్టర్లుకావాలి. తగినంతమంది డాక్టర్లు ఉన్నప్పుడు వారికింద పనిచేయడానికి తగినంతమంది నర్సులు కావాలి, వారితోబాటు పనిచేయడానికి Midwives కూడా కావాలి. దీనికొరకే 8 కోట్లకుపైగా పథకాలు వేసుకొన్నారు. ముఖ్యంగా రెండవ పంచవర్ష ప్రణాళికలో గ్రామం పునాదిగా తీసుకొన్నారు. పైనుంచి రాకుండా ఈ దేశంలోని 5 లక్షలగ్రామాలను అక్కడ గ్రామకమిటీలను, District planning కమిటీలతోను సంప్రదించి ఒక ప్లానును తయారుచేశారు. కానీ ఇక్కడ ఒక చిన్న విషయంనూత్రం నేను ప్రభుత్వానికి మనవి చేయదలచుకొన్నాను. అదేమిటంటే గ్రామాన్ని Centre ను ప్రాతిపదికగాను తీసుకొన్నప్పుడు ఆ గ్రామంలోని మాలపల్లెను, మాదిగపల్లెను దృష్టిలోకి తీసుకోలేదు. Contribution అనే సిద్ధాంతంవల్ల పల్లెలోనుంచి contribution యిచ్చేవారెవరూరాకేదు అందుచేత ఈ contribution ఉన్నా లేకపోయినా, Public health విషయములోను, sanitation విషయములోను హరిజనవాడ, లేకపోతే చిన్నగ్రామాలున్నప్పుడు దాన్నికూడా గ్రామాలుగా తీసుకొనివెళ్లాలని నేను ప్రభుత్వాన్ని కోరుతున్నాను. లేకపోతే మాలపల్లెలు అంతాకూడా అశుభంగా ఉంటాయి. రోగాలన్నీకూడా అక్కడనుంచి బయటదేరి గ్రామాల్లోకి రావటానికి అవకాశంఉండిగనుక ప్రభుత్వ ఉద్యోగులకు తగిన instructions ఇచ్చి రోగాలను నివారణ చేయించాలని నేను planning మంత్రిగారికి సలహాఇస్తున్నాను. తరువాత National water supply schemesకూ గాను కోటిరూపాయలు మాత్రమే కేటాయించారు. దేశమంతాకూడా గ్రామా

25th March 1956]

[Sri V. Kurmayya

అతో నిండిఉన్నది. 100 కి 75 మంది గ్రామాల్లోనే నివసిస్తున్నారు ఆ ప్రజలందరికి 1 కోటిరూపాయలను మంచి నీటికొరతై మంజూరుచేసినారంటే అది చాలా తక్కువ మొత్తం అని చెప్పవలసియుంటుంది. పట్టణాలకు 2 కోట్లకు స్కీము తయారుచేశారు. గ్రామాలకు కనీసం మనం మంచినీళ్లయినా ఇవ్వాలి మన ప్లానుప్రకారంగా మంచి భోజనం, వస్త్రాలు ఇవ్వాలనుకున్నాం. నివాస యోగ్యమైన ఇండ్లు కావాలి. అటువంటిప్పుడు మంచినీళ్లుకూడా ఇవ్వాలి. కనుక Revised budget తీసుకువచ్చేటప్పుడైనా ప్రభుత్వంవారు గ్రామాలను దృష్టిలో పెట్టుకోవాలని కోరుతున్నాను. ఇటువంటి పంచవర్ష ప్రణాళికలవల్ల మన భారత దేశం ప్రపంచంలోకెల్లా ఆదర్శంగా ఉంటుంది. అట్టి ఆదర్శాలకు మూలపురుషుడు అయిన మహాత్మాగాంధీగారిపేరు పంచకీలను, శాంతి సందేశాన్ని ప్రపంచానికి అందజేసిన జవహరులాలుపేరు చిరస్థాయిగా ఉండడమేకాకుండా, ఆయన ఆదర్శాన్ని ముఖ్యంగా రిష్యా మన్నుగు దేశాలు తీసుకొంటాయనికూడా నేను అనుకొంటూ ఇంతటితో సెలవుతీసుకొంటున్నాను.

SRI L. LAKSHMANA DAS :—అధ్యక్షా! ఈనాడు మనం రెండవ

పంచవర్ష ప్రణాళికను చర్చించుకోవడమే కాకుండా, ఈ రెండవ పంచవర్ష ప్రణాళికను ఆమలుపరచే భాగ్యం మన శాసనసభకు ఉండడమంటే మనం చాలా అదృష్టవంతులమని నేను భావిస్తున్నాను. ముఖ్యంగా ఈ సందర్భంలో, మొదటి పంచవర్ష ప్రణాళిక 100 కి 100 పాళ్లు జయముపొందిందని ప్రతిపక్షరమూ సగర్వంగా చెప్పుకోవలసిన అపురవం వుంది. రెండో పంచవర్ష ప్రణాళిక కాలంలో మొదటి పంచవర్ష ప్రణాళికకంటే మన గ్రామాల అభివృద్ధికిని, ఇంకా వ్యవసాయం మొదలైనవాటిలో ఎక్కువశ్రద్ధ తీసుకోవటం జరుగుతున్నందుకు చాలా సంతోషం. 4,800 కోట్లరూపాయలలో మనకువచ్చినభాగంమాత్రం చాలాతక్కువఅయినందుకు నేను కొంచెం విచారిస్తున్నాను. మొదటి పంచవర్ష ప్రణాళికలో ఆంధ్రదేశ మునకు రావలసిన కోటా రాలేదు. మనము అనుకున్నంత అభివృద్ధి పొందటానికి అవకాశం లేకపోయింది. ఆంధ్రరాష్ట్రం ఏర్పడిన తర్వాత రెండవ పంచవర్ష ప్రణాళికలో మనం కొంచెం ఎక్కువగా ఖర్చుపెట్టుకోవటానికి అవకాశముంటుందని అందరితో సరిహద్దంగా వృద్ధిపొందడానికి అవకాశం వుంటుందని ఆశించినాము. కానీ రెండవ పంచవర్ష ప్రణాళికలో మనకు కొంచెం తక్కువ మొత్తం ఉన్నందుకు విచారము వెల్లడిస్తూ ఢిల్లీ ప్రభుత్వం కొత్తగా ఏర్పడిన ఈ రాష్ట్రం విషయములో ప్రత్యేకమైన శ్రద్ధ తీసుకోవాలని నేను కోరుతున్నాను. రెండవ పంచవర్ష ప్రణాళికకాలంలో భారీ పరిశ్రమల—factories ఆంధ్ర రాష్ట్రంలో ఏర్పాటుచేస్తే చాలా ఉపయోగంగా ఉంటుందని నేను భావిస్తున్నాను. మన కళా మంత్రిగారు చెప్పినట్లుగా విశాఖపట్టణంలో కార్ల విద్యుచ్ఛక్తి పరి

Sri L Lakshmana Das]

[25th March 1956]

కరాల కర్మాగారము, steel Fabricating Plant, Coal mines survey చేయించడం, ఎరువుల ఫ్యాక్టరీ ఒకటి, నిర్మించడమే కాకుండా కొత్త గూడెం నుండి Waltair వరకు కొత్త రైల్వేలైను వేయటంవల్ల నూతనంగా ఏర్పడనున్న విశాలాంధ్రలో హైదరాబాదు నుంచి ఉత్తర సర్కారులకు పోయే మార్గము చాలా దగ్గర అనటమే కాకుండా, రవణాశాకర్యాలు ఓడలేవుకు సమీపంగా చేసుకోవటానికి అవకాశముంటుంది కావున ఆ రైల్వేలైను కూడా ఏర్పాటుచేస్తారని ఆశిస్తున్నాను. అదే విధంగా నంద్యాల నుంచి పీఠేరుకు, తరువాతను శ్రీకాకుళం జిల్లాలో 100 సంవత్సరములనుంచి వెనుకబడియున్న పల్లకిమిడి లైటు రైల్వేని పెద్దలైనుగా ఏర్పాటుచేసి అటు పార్వతీపూరు లైనుకు చేర్పించిన చాలా బాగుంటుందని నేను అనుకొంటున్నాను. ఢిల్లీ ప్రభుత్వం ఖర్చుపెట్టుతున్న 2586 కోట్ల రూపాయలనుంచి ఆంధ్ర ప్రభుత్వానికి 41 కోట్ల రూపాయలు మాత్రం గ్రాంటుగాను 80 కోట్లు loan గా రావడమంటే ఇది చాలా తక్కువ మొత్తమని మనవి చేస్తున్నాను. ఈ విషయంలో కూడా ఢిల్లీ ప్రభుత్వం మనకు ఎక్కువ మొత్తాన్ని కేటాయిస్తుందని నేను ఆశిస్తున్నాను కానీ మనము ఈనాడు మన రాష్ట్రమును అభివృద్ధి చేసుకోవటంలో మనము అనేక క్లిష్ట పరిస్థితులలో ఆర్థిక ఇబ్బందులలో ఉన్నా చాలా ముందుకుపోతున్నామని ప్రతిఒక్కరూ గర్వించాలి. కమ్యూనిస్టు పోదరులు కొందరు మన దేశము అభివృద్ధి పొందలేదు, పొందడానికి అవకాశం లేకపోతోంది అంటున్నారు. పైనాలో జరిగింది, రష్యాలో జరిగింది అంటే అక్కడి ప్రభుత్వాలు వేరు ఇక్కడ మనము ప్రజాస్వామికంగా ప్రతి ఒక్కరినీకూడా ఒప్పించి వారియొక్క హృదయాభిమానాన్ని మరగొని పరిపాలన చేసుకొంటున్న దేశంలో ఆ మాదిరిగా అభివృద్ధి పొందటం చాలా కష్టమైన విషయం అని వారు గమనించాలని చెబుతున్నాను తరువాత ఈ విషయంలో అభివృద్ధినిరోధకులు దేశంలో వున్నారు, వారి విషయంలో శ్రద్ధ తీసుకోవాలని వారు హెచ్చరిక చేస్తున్నారు. అభివృద్ధి నిరోధకుల విషయంలో నేమి ఎవరి విషయంలో గాని భారతదేశం మన ప్రాత సాంప్రదాయాలను, మనకున్న చరిత్రనుబట్టి మనం తీసుకునే దేశమిది. అదే విధంగా నిజంగా అభివృద్ధినిరోధకులైన చర్య భారత ప్రభుత్వం తీసుకోదలచుకుంటే స్వాతంత్ర్య సమరంలో భారతదేశ స్వాతంత్ర్యానికే ఆటంకం చేసినవారిని ఏమిచేసివుండాలో, చేసివుందరు, కానీ అటువంటి వుద్దేశం, భారత ప్రభుత్వానికిగాని, భారత నాయకులకుగాని లేదు. ప్రపంచంలో శాంతి కావాలని శాంతిమూలాన్నే అభివృద్ధి పొందాలనే కోరిక. మన భారత నాయకులయొక్క ఈ ప్రణాళికలు ఎంత ప్రజాసహకారముతో, ప్రజా సాయంతో ఎలా ముందుకుపోతున్నదీ చూచి ప్రతి ఒక్క భారతీయుడును గర్వించాలి. ప్రజలలో ఉన్న ఈ నైతిక కీర్తివ్వారా భారతదేశం ఎంత అభివృద్ధి పొందుతుందో నే విషయంలో మనమంతమా గర్వించాల్సి నేను మనవిచేస్తున్నాను.

25th March 1956]

[Sri L. Lakshmana Das

తరువాత ప్రతి ఒక్కరూ మాట్లాడినప్పుడు land reforms ప్రత్యేకంగా ఒక slogan మాదిరిగా మాట్లాడుతున్నారు. కాని వ్యవసాయము, పరిశ్రమలు ఏ విధంగా భారత దేశంలో ఉన్నవి? వీటిపల్ల దేశానికి ఎంత లాభదాయకంగా ఉన్నది? ఇతర దేశములతో సరిసమానంగా పోల్చి చూసినప్పుడు మన దేశంలో ఉన్న కష్టసుఖాలు ఏమిటి అనేది గమనించకుండా ప్రతి ఒక్కరూ వ్యవసాయాన్ని ముక్కలు ముక్కలుగా చేయాలి, భూములు ముక్కలు ముక్కలుగా చేయాలి అని చెబుతున్నారు. తప్పకుండా చేయవలసినదే, కాని ఎప్పుడు చేయాలి? నిజముగా భారత దేశానికి వ్యవసాయక పారిశ్రామికం లాభదాయకం అని చెప్పవచ్చునాడు మనం చేయడానికి అవకాశం ఉంటుంది కాని యీ నాడు దేశంలో వ్యవసాయం ఎంత శరతు లాభదాయకం అని లెక్కలు తీసుకుంటే యితర పృథ్వులతో సరిసమానంగా చూసుకుంటే 1% వడ్డీకూడా కిట్టదని పూర్తిగా వ్యవసాయంలో అనుభవం ఉన్న వారికి తెలుసును. ఐతే వ్యవసాయం విషయంలో ఒక కుటుంబానికి ఎంత ఉండాలో వారు చెప్పారు. 1600 రూపాయల రాబడివచ్చే భూమికి రి చెల్లు ఉంచి తక్కిన భూములు పంచిపెట్టమన్నారు. నేను ఒకటి అడుగుతున్నాను. దేశంలోనున్న యితర రాబడిదాల్లు యితర పృథ్వులలో ఉన్నవారు యింతకంటే హెచ్చు లాభాలు పొందు తున్నట్టి వారి దగ్గర తీసుకోడానికి అందరూ సిద్ధంగా ఉన్నామా అని అడుగు తున్నాను. అలాంటప్పుడు వ్యవసాయదారులకూడా సిద్ధంగా ఉంటారు. ఎటువంటి అభ్యంతరాలు పెట్టరు. కాని వ్యవసాయానికి కావలసిన ప్రధానమైన సమస్యలు నేడున్నవి. దేశంలో యీనాడు వ్యవసాయం అభివృద్ధి చెందడానికి అవకాశాలున్నవా అన్న విషయాలు జాగ్రత్తగా చూసుకోవాలి. వ్యవసాయమునకు కావలసిన 5 ప్రధాన మైన విషయాలలో మనం శ్రద్ధ తీసుకోవాలి. ఎంత భూమి ఉంటే తాను తన జీవనోపాధికి పోగా కుటుంబానికి యింత రాబడి వస్తుందని స్వయంగా చెప్పుకుంటే అవకాశం అనాడు వుంటుంది. అప్పుడే మనం అభివృద్ధి చెందడానికి అవకాశాలుంటాయి. మొట్టమొదట నీటి సరఫరా విషయంలో ప్రభుత్వం శ్రద్ధ తీసు కుంటున్నది. ఇంకా చాలా తీసుకోవలసిని అవసరంవున్నది. దానికి రి ఏండ్లో 10 ఏండ్లో పట్టవచ్చు. వెంటనే చేయమని నేను చెప్పలేను. ఎందుకంటే దేశంలో ఉన్న ధనాన్ని బట్టి ప్రజాభిక్షలు తయారు చేసుకుంటూ కాని Magic Wand తో ధనాన్ని సంపాదించే అవకాశాలులేవు. రెండోది వ్యవసాయానికి కావలసిన credit విషయంలో ప్రభుత్వం ఇండవ పంచవర్ష ప్రజాభిక్షలో చాలా తక్కువ మొత్తం కేటాయించిందని నేను భావిస్తున్నాను. Co-operation కు 150 కోట్ల రూపాయల మాత్రం రెండవ పంచవర్ష ప్రజాభిక్షలో ఏర్పాటు చేసింది. 150 కోట్ల రూపాయలు శాలివు. ఒక్క ఆంధ్ర దేశంలో మన వ్యవసాయదారులతో కనీసం

Sri L. Lakshmana Das]

[25th March 1956

తమకు కావలసిన ఖర్చుల క్రింద రమారమి 90 కోట్లు రూపాయలు కావలసి ఉన్నది. Credit facility లేకపోవడంవల్ల వ్యవసాయ వృత్తికి చాల దెబ్బగా ఉన్నది. అదే విధంగా వ్యవసాయదారులకు కావలసిన rate, పంట యంతరత్వవ లేదు లేకుండా నేను అమ్ముతాను అనే అవకాశం లేదు. అందుచేత water supply, credit facilities, marketing facility, crop insurance, యీ 5 సూత్రాలు అమలుపరచిన తరువాత కుటుంబానికి 10 ఎకరాలతో 15 ఎకరాలతో, 20 ఎకరాలతో, 80 ఎకరాలతో, మనం సమగ్రంగా నిర్ణయం చేసుకోవచ్చు అట్టి నిర్ణయానికి తప్పక అందరూ అంగీకరిస్తారని నేను ఆశిస్తున్నాను. అందుచేత నే యీ facilities గురించి మనం జాగ్రత్తగా చూడాలి. కేంద్ర ప్రభుత్వం రెండవ పంచవర్ష ప్రణాళికలో credit facilities విషయంలో హెచ్చు శ్రద్ధ తీసుకో వాలని నేను భావిస్తున్నాను. తరువాత ఆంధ్ర దేశానికి సంబంధించినంతవరకు యీ Second Plan లో medical, Health విషయాలలో చాలా తక్కువ మొత్తాలున్నాయి అవి చాలవు. గ్రామాలలో ఆరోగ్యం విషయమై ఎంతో యిబ్బంది పడుతున్నారని అందరికీ తెలుసును. మూల ధనం తక్కువ కావడంచేత మనకు కావలసిన Quota తగ్గిందని నెలవిచ్చారు. అది బహుశః Delhi ప్రభుత్వం అభిప్రాయం అయి ఉండవచ్చు. కాని మనకు డబ్బు తక్కువ అనే విషయంలో మనం ఏ మాత్రం నిరుత్సాహం పొందనవసరంలేదు. మనకు కావలసిన ధనం సంపాదించుకునే అవకాశాలున్నాయి. ఇంకా హెచ్చు సంపాదించుకోవాలంటే మన రాష్ట్రంలో ఉన్న మహిళలు ముఖ్యంగా అమ్మన్నరాజుగారు వూసుకుని స్త్రీల దగ్గరున్న dead capital బంగారాన్ని ఒకసారి దేశంమందుకు తీసుకువచ్చినట్లయితే కావలసిన ధనం కాక యితరులకు అప్పులు యిచ్చే అవకాశాలున్నాయి. అందు చేత డబ్బులేదనే లోటులేదు. ఆ డబ్బు సంపాదించుకోడం సులువైన మార్గం. ఈ 5 ఏండ్లూ స్త్రీలందరూ భారతదేశంయొక్క సాభాగ్యం కొరకు తమ అభరణాల నర్పించి అప్పుయిస్తే చాలు. భారతదేశం అనుకున్నదానికంటే మరింత వేగంగా అభివృద్ధి చెందుతుందని ఆశిస్తున్నాను. ఈ విషయంలో స్త్రీలు వెనుకకు తీయరని భావిస్తున్నాను. నిన్న వెంకట్రావుగారు appeal చేస్తూ యీ ప్రణాళిక విషయంలో కానన సభ్యులు సహకరించాలి, దీని నందరూ support చేయాలన్నారు. నిజమగా అది మన కర్తవ్యం. మన ధర్మమేదా. ఈనాడు దీనిని చర్చించడమే కాకుండా అమలుపరచి మార్గదర్శకంగా ఉండడానికి కూర్చున్నాం. అందుచేత ప్రతి కానన సభ్యునికి బాధ్యత యివ్వాలని వెంకట్రావుగారిని కోరుతున్నాను. మీరు యీ అభివృద్ధి ప్రణాళికలో Community Block లను ఏర్పాటు చేస్తున్నారు. అందుకు సంఘో వమే. కాని ఏర్పాటుచేయని ప్రదేశాలలో ఒక్కొక్క area కు కొంత మొత్తాన్ని allot చేసి ఒక్కొక్క కాననసభ్యుడు ఎంతవరకు తాను ఖర్చుపెట్టగలడు తన

25th March 1956]

[Sri L. Lakshmana Das

ప్రజలయొక్క సహకారంపొంది అభివృద్ధి చేయించగలడు అనే విషయంలోనే కాకుండా National Savings Certificate విషయంలో ఒక్కొక్క కాసన సభ్యుడు ఎంతవరకు వసూలు చేయగలడు అనే విషయంలో కాసనసభ్యులు బాధ్యత తీసుకున్నాడే కావలసిన ధనం రావడానికి అవకాశం వుంటుంది. అలాంటివిషయంలో కాసనసభ్యులు ఒకరితో నోకరు పోటీపడడానికి నేను సిద్ధంగా ఉన్నాను. ఈ విధంగా పోటీలుపడడానికి కాసనసభ్యులందరూ సిద్ధంగా వుంటారని ఆశిస్తున్నాను. వెంకట్రావుగారు కూడా కాసనసభ్యులకు నియోజకవర్గాలకై కొంత మొత్తాన్ని ప్రణాళికను అభివృద్ధిచేయడానికి దానిని అమలుపరచడానికి మేము 24 గంటలూ సిద్ధంగా ఉన్నామని హామీ ఇస్తున్నాను తరువాత ఒకవిషయం నేను మనవి చేస్తున్నాను సుందరయ్యగారు యుద్ధవిషయంలో చెబుతున్నట్లు కొట్టాలన్నారు. ఈనాడు హెచ్చుధనం వ్యయపరచవలసిన అవసరం లేదు. Atom bomb లు తయారుచేసుకున్న రష్యా అమెరికాలు ప్రపంచాన్నంతా సర్వనాశనం చేయడానికి సిద్ధంగా ఉన్నాయి. ఇప్పటికీ ఉన్న బాంబులు చాలు. మనం భయపడవలసిన అవసరం లేదు. ఆయుధాల విషయం హెచ్చుగా ఖర్చు పెట్టవలసిన అవసరం లేదని మనవిచేస్తున్నాను ఈ ప్రణాళిక విషయంలో కాసనసభ్యులకు కూడా హెచ్చు బాధ్యతలు కల్పించవలసినదిగా అందరూ సభ్యులు హెచ్చుగా సహకరించవలసినదిగా మంత్రిగారిని, ప్రభుత్వాన్ని, కాసనసభ్యులనూ కోరుతూ విరమిస్తున్నాను.

*SRI S. RANGANATHA MUDALIAR :—Mr Speaker Sir, yesterday, the Hon. Minister for Planning said that this Five Year Plan contemplates a Socialistic Pattern of Society. So also says Pandit Nehru and everyone says that India is fast becoming a Socialistic State. The Five Year Plan not only contemplates a Socialistic State but also presupposes a Socialistic State. So, in order to understand the Five Year Plan, we should know what exactly is meant by Socialistic State.

Having got a precise idea of the Socialistic State, our duty is next to consider the Five Year Plan as propounded by the State in the light of that definition. Then we will be able to know how far the present Five Year Plan has come to the standard of definition and what its shortcomings are and in what manner the plan can be improved. We all know that long ago Abraham Lincoln defined democracy as the rule of the people, by the people and for the people. Here the

Sri S. Ranganatha Mudaliar]

[25th March 1956]

words 'the people' constitute the essence of the definition. Where this dictum is only a theory and an ideal, the State is only democratic. That is where we stand. We are now a democratic State and we are progressing slowly towards the Socialistic State. When does democracy convert itself into a Socialistic State? When this dictum is only a theory or an ideal, it is a democratic State. But when this dictum is translated into action, then the State becomes a Socialistic one and what is meant by action. It is the sum total of the multiple activities of the people. Here the people constitute the primary factor and State becomes an impersonal one in the back-ground, and action i.e., the performance portion of it lies with the people, though the directive portion is in the hands of the State which, in this set up, is important only as a guiding factor. Now in such Society, the initiative must be with the people and in order that the Society must be with the people, it is necessary that the people of a Socialistic State should have high ideals. They may be bold men, they must be men with vision, with courage and with imagination. They must have faith in themselves and they must have faith in the destiny of their own country. It is such a Society that is contemplated by this Second Five Year Plan. Men inspired by hope, by courage, by vision and by imagination are sought to be created by the Five Year Plans. You all remember what our Prime Minister Mr. Pandit Nehru says with regard to these plans. He says that the Five Year Plan is a grand programme of work. He calls us all and he exhorts us all to work. That is his exhortation. Let us form ourselves into a great partnership in the enterprise at forming a new India. Are we (the subjects of this State) competent and capable of such achievement? 'Yes' says the Hon. Minister for Planning with whom the planning is an article of faith. He says that India has got in plenty two primary factors which are necessary for constituting a Socialistic State. One is India's teeming millions and the second is her inexhaustible natural resources. These two he called yesterday as "the gifts of God." We have men and materials and so 'go ahead' says our Hon. Minister for

25th March 1956]

[Sri S. Ranganatha Mudaliar

Planning. At the same time, he warns us against over-population, against under-production and against unjust distribution of property, particularly agrarian wealth. He knows that over-population, under-production and inequitable distribution of wealth are the hand-maids of a Police State. Therefore he warns us against those things and according to him, the object of Five Year Plan is to explore all possible methods on a progressive scale for proper and equitable distribution of wealth and for the fullest exploitation of the country's natural resources. If this is accomplished, I can tell the Hon Minister for Planning that Mother India can support many millions and more of people. The Hon Planning Minister can give up family planning as a remedy for over-population. The Hon. Minister knows that this remedy, though he advocates it, is worse than the disease.

Now I shall briefly refer to the economy of the Andhra State. The Andhra State is predominantly an agricultural State. 75 per cent of the population are agriculturists in one sense or the other. We are told in so many reports that 5 per cent of the land area and 15 per cent of the water-resources of India are contained in the Andhra State. Of this 15 per cent of the water-resources only one-fifth is being utilised at present. If the four-fifths of the remaining water-resources were to be exploited, we are told that 10 million more acres of land can be brought under cultivation and 5 million k.w.s of power can also be supplied. This shows that the Andhra State has many resources still to be tapped. It is this knowledge that made this Government give first priority to irrigation and power projects. So they took up simultaneously the execution of half a dozen major projects with an ambition and on a scale unparalleled in history. Hon. members know what those six projects are and I do not want to enumerate them here. With the different stages of completion of these projects, it is expected that areas under irrigation will progressively increase and with the completion of the Machkund project, we hope to have universal electrification for all purposes, agriculture, industrial and social. But I would submit to the

Sri S. Ranganatha Mudaliar]

[25th March 1956

Hon. Minister that mere improvement of agriculture is not enough. It has to be integrated with schemes for animal husbandry and also schemes for village roads with a view to facilitate transport of agricultural products to the nearest marketing centres. So provision of marketing centres is one that must claim the fourth priority and I do see that the Second Five Year Plan has made provision for these four things.

So far as the State's share in the Planning is concerned, it is correct, but I submit that it must stop there, for the Second Five Year Plan is sought to be built from village upwards. Therefore, under the scheme, the village must be given perfect freedom to make its own planning. It must have the freedom to determine its own future in terms of agricultural production, employment of rural labour and uplift of the socially backward, housing, rural health and sanitation. In all these matters, the initiative must be left to the villagers, who will have to determine for themselves their own future with special reference to the local conditions and circumstances which may vary from village to village. The Village Panchayats, I beg to submit may be availed of for the execution of these schemes under the guidance of experts. Every village knows its immediate and urgent needs. They are mostly irrigation and roads. Minor irrigation works, wells and roads are the prime needs of a village and it is rather unfortunate that the Second Five Year Plan has forgotten these items, though small they may be. With large irrigation schemes, only a portion of the State is likely to be benefited. But there must be uniform development and therefore in places which go by the name of backward areas, the importance of minor irrigation works, wells, and village roads cannot be too much emphasized. They are therefore necessary and there will be no uniform improvement unless these works are included.

SRI P. GUNNAYYA : అధ్యక్షా, మొదలియార్ గారు ఎప్పుడూ కూడా ఇంగ్లీషులో మాట్లాడుతారు. ఓక్క నిమిషమైన తెలుగులో మాట్లాడటం వాటి మాట్లాడినది మాటోటివాలికి అర్థంకావడంలేదు. వారిని తెలుగులో మాట్లాడేట్లు చేయమనినదిగా వీరూ ఎం. జి. జి. లో ఉంది.

25th March 1956]

Mr. SPEAKER :—వాణి తెలుగులో మాట్లాడమని నిర్బంధించే అధికారము నాకు లేదు. I have no objection if he speaks in English.

SRI S RANGANATHA MUDALIAR. —

Therefore, the Government may see that at least at the end of the plan period there is no such thing as backward areas in this State and then labour and intellectual resources of the village have to be utilised. There is not much in the Second Five Year Plan by way of provision for these things. I submit that there must be a rule for enforcing Srama Danam by the University and High School students. Practical village work for a specific period according to the particular tastes of the individuals should be made a condition precedent to the grant of University degrees. During the long midsummer holidays every one knows that there is a tremendous wastage of man power of this student population. Tremendous quantity of man-power is running to waste during these holidays. Some kind of village work to their credit must be made a necessary qualification for admission of these students in the University classes. Professors when they go home for the holidays must be directed to organise student parties for road-making, for making excursions into the hilly tracts and forest areas in their parts with a view to exploitation, with a view to exploration of the mineral resources of their part of the country and with a view to the study of the flora and fauna of the country. Such activities of a grand and spectacular kind that should catch the imagination of the people are not unfortunately provided for in the Second Five Year Plan.

The one great defect of the Planning is that it is too much dominated by officialdom. Most of the officials put in charge of the developmental schemes are men trained in routine and red-tapism and they have nothing of the imagination and vision necessary for initiating or directing social activities. Experts therefore versed in Social Studies and trained in Social activities must be enlisted for the working of this plan. The vast man-power and the intellectual

Sri S. Ranganatha Mudaliar]

[25th March 1956]

resources of the army of the unemployed educated ought to be harnessed by subsidising their services during the plan period and absorbing the best of them later on in the permanent services. There is no dearth of leadership in the country. There are men like Sir Visweswarayya, men like Sir A. Ramaswami Mudaliar and his greater brother Sir Lakshmanaswami Mudaliar, Sri V. T. Krishnamachariar and Sir C. P. Ramaswami Aiyar and a host of others and there are great economists and great scholars and scientists and financial experts. All these men must be invited to constitute themselves into a sort of a National Council to advise, to supervise and direct the planning activities. Unfortunately, the Second Five Year Plan does not constitute any such Council. It is my fear that our Planning may not be a success at all so long as it is made to depend upon dead officialdom for its implementation. Thank you Sir.

SRI E. AYYAPU REDDI:—Speaker Sir, like a lay man I feel diffident to offer my remarks or criticism on this plan which has been prepared by experts. Even after reading the discourses of Mahol Nabis, I feel that I am still 'unable to understand even a fringe of this programme. Therefore, my criticisms or views will be that of a lay man.

Having regard to the diverse and conflicting views on planning and having regard to the varied shades of opinion with regard to the future development of India, I must admit Sir that this framework of planning is a well-balanced one. I belong to the group whose view is that greater stress must be laid on industrialisation. In this Plan, only 19 per cent of the total expenditure has been allotted for industrialisation. I am of the humble opinion Sir, that this percentage is not enough which ought to be something like 30 per cent. Modern age is such, that unless a country industrialises at a very rapid pace, it will not be able to stand on its own legs. Industrialise or perish is a common slogan that is in vogue in Europe. The one lacuna where industrialisation has not been properly applied in India is the agriculture sector. In agriculture,

25th March 1956]

[SRI E. Ayyapu Reddi

we know Sir that we are having the very same methods and very same means of producing which are as old as Dravidians. Even from the age of the Dravidians, the method of production in agriculture has not changed. Of course, we are embarking on huge irrigation projects. Even in ancient times, these projects were in vogue, but that is not enough. We have to industrialise agriculture at a very rapid pace. Unfortunately in this Plan frame nothing has been provided for industrialisation of agriculture. I am happy to learn that the Central Government are thinking of starting a mechanised farm of the area of 26,000 to 32,000 acres. I am also happy to learn that our State is also one of the applicants inviting the location of this farm in our State. It is contemplated in the Plan frame to introduce Land Reforms. Land Reforms are necessary. As a matter of fact the Land Reforms Committee has stated that there must be family holding.

A family holding has been defined by a Committee of the Land Reform panel as the area of land which yields a gross income of Rs. 1,600 per annum or a net annual income of Rs. 1,200 and is not less than a plough unit. For this definition, I would like to add a rider or amendment. This plough unit must be a compact piece of land. Even if we have one plough unit, it will not be enough to have patches of land here and there. In India it is quite notorious that even though a person owns 30 acres of land, these 30 acres would have been distributed in as many as 30 places. With this sort of farming the agricultural productivity of the country will not progress appreciably. People may say that this will be very revolutionary, that it is impracticable or almost impossible. But when we are thinking of introducing Land Reforms, when we are thinking of abolishing landlordism, it is absolutely necessary that we must think on modern lines. There is no use of abolishing landlordism. This slogan is very old. This was started as long ago as 1917. The future

Sri E. Ayyapu Reddi]

[25th March 1956]

agricultural economy of the country will mainly depend upon a very effective land-holding. After having these compact land holdings it is also necessary to introduce collective or co-operative farming with most mechanised and modernised system. This will, in my humble opinion, increase our productivity by at least 100 or 200 per cent. Some people are of the opinion Sir, that mechanisation of agriculture will lead to unemployment. I am sorry to disagree with them. As a matter of fact, in mechanised America and other western countries, there is no unemployment at all in the rural areas or even in the urban areas. In America a person who is employed for one hour earns as much as 3 dollars. Rapid mechanisation of agricultural industry is also necessary for absorbing the products of heavy industries. There is no use of merely stressing on heavy industries unless we show a market for the products of these heavy industries and the agricultural industry will certainly compliment the heavy industries.

Sir, there is another aspect of this plan, i.e., how to find out the finances for implementing the plan. This plan contemplates an outlay of Rs. 4,800 crores in the course of five years. That will come to nearly Rs. 25 crores per day or nearly Rs. 200 lakhs per hour. So, from 1st April onwards India will be spending at the rate of nearly Rs. 200 lakhs per hour. Many economists despaired that this will lead to inflation and will land us ultimately in an economic collapse. But, I am of the view, Sir, that this capital outlay of Rs. 4,800 crores is not enough and we ought to have embarked upon a more ambitious and courageous plan. I have also reasons for saying so. Sir, one would like to know whether we will get the amount for financing this huge plan. Of course, the Finance Minister has stated that this plan will be financed by resorting to deficit financing to the tune of Rs. 1,200 crores in the course of the next five years. One is apt to look at the Central budget and at the income of the Central Government and its expenditure. Its income is now about Rs. 495 crores and out of this a huge sum of Rs. 204 crores is spent for defence purposes. That means out of the

25th March 1956]

[Sri E. Ayyapu Reddi

income of the Central Government, nearly 45 per cent is spent on defence. A lay man like me would certainly wonder why we must spend so much for defence. Army experts may laugh and some experienced people may say that without army a State cannot exist. This has been opined by many of my friends and I do not go to the extent of saying that we must not have an army at all. We must have an army. We must modernise the army according to our needs. Sir, I wish to put a question what is the place of the army and the armed forces, which are consuming nearly Rs. 1,000 crores during the next five years, in the economic set-up of India? What is the part that the army is going to play in the Second Five-Year Plan? Are they merely to be fed, clothed, drilled every day and to watch our borders? Is it only for that purpose we are going to maintain this huge army? Cannot we allocate some other work for the army in the reconstruction of India during the next five years? I think, Sir, that the army can be trained for the purpose of constructing heavy industries, and experts can be appointed to find out ways and means how best we can utilise this huge army we are maintaining at a very great cost.

Apart from that, Sir, there is another point also for consideration. Recently Mr. Krishnaprasad, Joint Secretary, Bharat Sevak Samaj, has stated that he has got under him about 50,000 volunteers and that he contemplates participation of Bharat Sevak Samaj in the Second Five-Year Plan. Sir, he also contemplates voluntary contributions from the public to the tune of Rs. 30.0 crores to the Samaj. Sir, cannot we utilise these? What after all is a project? The construction of project is nothing but three things, material, technical skill and labour. Labour, as we all know, consumes 40 to 50 per cent of execution of a project. If we can provide cheap labour or free labour or voluntary labour, certainly we are going to cut down the expenditure on the execution of the plan to a very great extent. This opinion has been expressed by many of my friends and I entirely agree with the suggestion of Sri S. Ranganatha Mudaliar that our student population, who are now wasting

Sri E. Ayyapp Reddi]

[25th March 1956

away their time, must be tapped and they must be used in the nation-building activities. If census is taken, even in Andhra there will be as many as 20 to 30,000 students who will be wasting away their time in this summer. Cannot we utilise them in the execution of Nagarjunasagar project? If we calculate the amount of work that will be turned out by them, and the contribution by the youth of this country to the plan, naturally the plan will be success within four years. We are having the illustrious examples of western countries, we have learnt with what great enthusiasm and zeal the youth of chechoslovakia have reconstructed the railway lines in their war-torn country. There are a number of similar instances where patriotic youths have reconstructed the whole nation when after the war their whole economy had collapsed. Therefore, Sir, in this re-construction process, the youth of the country can be properly mobilised and properly utilised for the purpose of reconstruction. If this factor had been taken into consideration by the framers of the plan, they certainly could have increased the outlay from 4,800 crores to something like Rs. 6,000 or Rs. 7,000 crores. Thank you, Sir.

SRI M. SATYANARAYANA RAJU:—అధ్యక్షా, గ్రామాభివృద్ధి నే ఆశయముగా తీసుకొని ఈ రెండవ పంచవర్ష ప్రణాళికను మనం తయారుచేసుకున్నాము. గ్రామాలకు కొవలసిన కిసీనసౌకర్యములు ఏర్పాటుచేయుటకుగాను మన రాష్ట్రమునకు 800 కోట్ల రూపాయలు కొవలయునని మొట్టమొదట అనుకొన్నాము. తదుపరి ఎన్నో తర్జనభర్జనలు జరిగి అది 118.2 కోట్ల రూపాయలకు నిశ్చయింపబడ్డది. మనం ఏ ఉద్దేశ్యంతో ప్రణాళికను తయారుచేశామో, అది ఈ 118.2 కోట్లతో నెరవేరదని వ్యక్తము అవుతున్నది. ఇంకా హెచ్చుమొత్తము కొవలయునని కేంద్రప్రభుత్వాన్ని కోరుటకు “మాకు సామర్థ్యములేదని” మంత్రిగారు తెలియజేశారు నేను చిన్నవాడిని, నాకు అందులో అనుభవము తక్కువ అయినా కొంత సామర్థ్యము ఉన్నదనే నాకు గోచరిస్తున్నది. ఇది జనాభా ప్రాతిపదికమీద ఇచ్చాము అంటున్నాను.

నీటివనరులగురించి, ఆహారధాన్యముల ఉత్పత్తిగురించి మనం అన్ని రాష్ట్రాలకంటే ముందుఉన్నాము. భారతదేశం మొత్తముమీద 8 లక్షలటన్నులు ఆహారధాన్యముల బోటుఉంటే, అందులో మనది 6 లక్షల టన్నులు ఉత్పత్తిచేసి ఇస్తున్నాము. ఇటువంటి

25th March 1956]

[Sri M. Satyanarayana Raju

సంపదలప్లానింగు ముందుపెట్టి నిర్దుష్టంగా అడిగినట్లయితే ఇంకా హెచ్చు మొత్తము వస్తుందని నేను ఆశిస్తున్నాను. మనం మొదటి పంచవర్ష ప్రణాళికలో ఏమీ చేసుకోనలేకపోయాము. సగభాగము ఉమ్మడి మద్రాసు రాష్ట్రములో ఉండటముచేత, తరువాత పనులు పూర్తిచేసుకోవడానికి Time చాలక అనుకున్న పనులు సక్రమంగా జంగకపోవడముచేత ఆ లోటును, రెండవ పంచవర్ష ప్రణాళికలో భర్తీచేయవలసిందిగా కోరినట్లయితే మనకు కేంద్రప్రభుత్వం ఇంకా కొంత మొత్తం ఇవ్వగలదని ఆశిస్తున్నాను.

ముడిపదార్థాలను మనము ఉత్పత్తిచేయడంలో వెనుకంజవేయలేదు. ఆ విషయంలో మనం సమృద్ధిగానే ఉన్నాము. అయినప్పటికీ, మనము ముడిపదార్థాలను, ఉత్పత్తి చేస్తున్నామేగాని, వస్తువులను మనం తయారుచేసుకోలేక పోవడమువల్ల, పైనంచి తెచ్చుకోవడమువల్ల, ఆర్థికంగా కొంతదెబ్బ తింటున్నాము. నిరుద్యోగ సమస్యకూడా అధికంగాఉన్నది. అటువంటి పరిశ్రమలను మనము నెలకొల్పితే నిరుద్యోగసమస్యకూడా నివారణచేసుకోవడానికి అవకాశము ఉన్నది. ఉత్పత్తి ఎక్కువ అయినప్పటికీ, మనకుఇచ్చిన ఆర్థికసహాయము తక్కువ అయినప్పటికీ ముడిపదార్థాల ఉత్పత్తికి 44% కేటాయించారు. నిరుద్యోగసమస్య అభివృద్ధి అవ్వాలంటే మన పరిశ్రమలు అభివృద్ధిఅవ్వాలి. మన రాష్ట్రంలో భారీపరిశ్రమలు, మధ్యరకం పరిశ్రమలు ఏర్పాటుచేసుకోవలసిన అవసరంఉన్నది. భారీపరిశ్రమలలో చెప్పవోతగ్గంతగా మన ఆంధ్రరాష్ట్రములోలేవు. వాటికొరకు మన ప్రభుత్వము చాలావరకు కృషిచేయవలసిఉన్నది. ఆహారధాన్యాలకు హెచ్చుగా ప్రాధాన్యత ఇస్తున్న రాష్ట్రానికి ఎరువుల ఫ్యాక్టరీ లేకపోవడము చాలా విచారకరము. దాదాపు కొన్ని లక్షలరూపాయలు ఖరీదుగల ఎరువులు మనకు కావలసిఉన్నది. ఆ విషయంలోకూడా ప్రభుత్వంవారు తగినశ్రద్ధ తీసుకొని ఒకటి, రెండు, ఫ్యాక్టరీలు మన రాష్ట్రములో ఏర్పాటుఅయ్యేట్లు చూడవలయును, భారీపరిశ్రమలు, మధ్యరకం పరిశ్రమలకూడా వీలైతే తీసుకోవచ్చును. లేకపోతే ప్రభుత్వమే కొన్ని షేర్లు తీసుకొని, ప్రభుత్వ అజ్ఞాయిషిలో ఉండేట్లు ప్రయత్నము సంస్థలకు ఇవ్వవచ్చును. ఆ విధంగాఅయితే కార్మికులకు న్యాయం చేయవలసింది కాబట్టి ఆ విధంగా చేయకోరుతున్నాను.

చిన్న చిన్న పరిశ్రమలు సహకారపద్ధతిన జరుగుతున్నాయి. సమావేశ్యం అనే ప్రాతిపదిక దీనితోఉన్నదికొబట్టి, దానికి అనుగుణంగా ఈ మూడింటిని ఒకే స్థాయిలో జరిగేలా చేయమని కోరుతున్నాను. మనక తగినంత ఖనిజసంపద ఉన్నది. కాని మన రాష్ట్రంలో factory లు తగినన్నిలేవు. కనుక మనం ఆ ముడిపదార్థాలనే ఇతర దేశములకు ఎగుమతి చేస్తున్నాము. మనం 'ఇతర దేశాల నుండి'

Sri M. Satyanarayana Raju]

[25th March 1956

Factory ఒకటి నిర్మించబోతున్నాము. మన రాష్ట్రంలో ఇనుముకూడా ఉన్నది. బొగ్గఉన్నది. Economic inequalities సరిచేయడానికి ప్రయత్నంచేస్తున్నట్లు Plan లో ఉన్నది. మొదటి పంచవర్ష ప్రణాళికలో దానిని గురించి ఏమీపని జరగలేదు. రెండవ పంచవర్ష ప్రణాళికలో జరుగుతుందిని ఆశిస్తున్నాను. భూసంస్కరణలను మొదటి పంచవర్ష ప్రణాళికలో ప్రవేశ పెట్టలేదు. 2 వ పంచ వర్ష ప్రణాళికలోకూడా అమలుపెట్టకపోవడం మూలాన హెచ్చుతగ్గులుండుటలన ప్రజలలో అసంతృప్తిగా ఉన్నది. ఆర్థికంగాకూడ వెనుకబడిఉన్నాము. ఉద్యోగాల విషయం ఇదివరకు ప్రతిపక్షంలో చాలాసార్లు చెప్పినాను. వాటికి ఏదో ఒక నిష్పత్తియేర్పాటుచేసి ఆ ప్రకారంగా సరిదిద్దాలి. దీనిని Taxation Enquiry Committee కూడ 1950 నిష్పత్తిలో ఉండాలని నూచించినది. మనం సోషలిస్టు మాజాన్ని స్వాపించబోతున్నాము. ఎప్పటికైనా దాని మూలసిద్ధాంతాలను చేరుకోగలుగుతాము. అందువలన 2 వ పంచవర్ష ప్రణాళిక మొదటి సంవత్సరంలోనే ఈ ప్రాతిపదికను అమలు పరచాలని నేను కోరుతున్నాను. Development విషయంలో అత్యుదాహరణగా చాలాసార్లు చెప్పినారు. మొదటి పంచవర్ష ప్రణాళికలో లోకల్ డెవలప్ మెంటులో మనపనులు ఏమీచేయలేదు. ఇప్పటిప్పటి ప్రజలందరినీ సమీకరిస్తున్నాము.

Local Development Scheme అపివేస్తామని మంత్రిగారు చెప్పినారు. ప్రజలు ఎంతో ఉత్సాహంగా ఈ స్క్రీములో పనిచేయడానికి భూనుకొన్నారు. ఇప్పుడు అపివేసినట్లయితే ప్రజలలో ఉత్సాహం పోతుంది. ప్రభుత్వంవారు మళ్ళీ ఈ నిర్మాణకార్యక్రమాన్ని తలపెట్టినపుడు ప్రజలలో ఉత్సాహం కల్పించడానికి చాలా time తీసుకుంటుంది. కాబట్టి దీనిని ఎంతమాత్రం అపివేయవద్దని, కానన సభ్యులయొక్క బాధ్యతమీద విడిచిపెట్టమని కోరుతున్నాను. N. E. Schemes, Community Development Blocks ద్వారా 5 సం||లలో మహారాష్ట్రమంతా పూర్తిగా అభివృద్ధిచెందుతుందని అనుకోడానికి వీలులేదు. ప్రతి సభ్యులు తమ తమ నియోజక వర్గాలలో ఈ Local Development Schemes ను కొనసాగించేటట్లుగా చేయాలని కోరుతున్నాను. ఈ ప్రణాళికను మరో సంవత్సరం పొడిగించి అయినాసరే కొన్ని కొన్ని ముఖ్యమైన అభివృద్ధికరమైన పనులు చేసుకోడానికి అవకాశముంటుంది. కాబట్టి లోకల్ డెవలప్ మెంటు స్క్రీమును అమలు పరచవలసిందిగా కోరుతూ ఇంతటితో విరమిస్తున్నాను.

*SRI K. V. RAMANAYYA NAIDU :—Mr. Speaker, Sir, with reference to the Second Five Year Plan, I want to confine myself to the question of land reforms because

25th March 1956]

[Sri K. V. Ramanayya Naidu

recently I have had to do something with that as a member of the Land Reforms Committee. When the Land Reforms Committee was formed, as we all know, many people raised serious doubts why land should be the first target of attack by the Government when there are other kinds of property, like industries, buildings, gold, silver, shares, etc. Of course, the reply is also self-contained, the reform must commence somewhere or other and so it should commence at a place where it is most apparent to one and everybody. So, land is selected as the first subject of reform.

Sir, we all know that our country is passing quickly through political firmament. At Avadi our leaders described it as socialistic pattern of society, but none has defined what socialism is. God alone knows, what it would be next; it may be even communism. Sir, we have achieved independence and we are still an infant State, and especially in our Andhra State which is newly formed, the question of land reforms should be taken up with some caution, especially when our Andhra State is more agricultural than any other State. We have got very few industries and agriculture is the main-stay of the people of our State and the ryot is the main prop of the Government because we have got only two kinds of incomes, one is from land revenue and the other is from sales-tax. Therefore, the ryot is the main prop of the Government and he is the main-stay of the people and of country as he is responsible for the production of sufficient quantity of food grains to enable people to live. Therefore, land reform is a very difficult and complicated problem. Distribution of land among the landless people is not so easy as it may appear to be. Even though it may appear to be a simple problem, it is a most difficult and very complicated problem, as the question of distribution is very often misunderstood by the people and the prevailing notion is that land would be taken away from people who own large extents of land and distributed among people who have no land. If that view is to be correct, I would like to give a warning; even if the entire land in the whole country is taken into account and also the population, no individual

SRI K. V. RAMANAYYA NAIDU]

[25th March 1956]

would get more than 2 acres of land including good, bad and indifferent quality, and out of this extent of 2 acres, he will have not more than 70 cents useful land. If this is remembered, then the distribution of land would not serve any purpose. Sir, the members of the land reforms section of the Planning Commission, I venture to state, are not practical agriculturists, they do not seem to have any practical knowledge of agriculture, they seem to be mere theorists and idealists, they go on theorising and idealising what ought to be 'agriculture', they do not know the difficulties and the problems facing agriculturists and that is why they have indulged in certain vague terms, viz. 'a basic unit', 'an economic unit', 'a plough unit', 'a family unit' and 'an optimum unit'. These phrases are used by these idealists. What is meant by a basic unit? Nobody has been able to define it and everybody admits that a basic unit is not an economic unit. What is an economic unit? There again, it is vaguely defined—it is that unit which would enable a man to live in ordinary comfort. That again varies from individual to individual and from place to place. It is as vague as it could be. What is meant by a family unit? There is a wrong conception among the educated people as regards 'family'. What is meant by family? Is it husband and wife or husband, wife and children? That definition includes 'dependent sons' and the framers of the plan have used that term. I do not understand what is meant by 'dependent sons' when we are governed by Mitakshara law as in Madras and Bombay States. Dependent sons will come in when the property is self-acquired, but when the property is not self-acquired and when it is ancestral, sons are not dependent and they are called independent of the father and the family; they are entitled to have their shares partitioned and they can even file suits and obtain partition. According to the latest legislation of the Parliament, equal shares are given to daughters also. Now, when the word 'dependent' cannot apply to sons, it cannot also apply to daughters. So, sons and daughters are no longer dependent upon the parents; they are individuals.

25th March 1956]

[Sri K. V. Ramanayya Naidu

who are entitled to a share in the family property, if the parents do not agree for a partition, they can file suits and have their shares separated. When that is the state of things, I cannot understand why the word 'dependent sons' is used in the Second Five Year Plan. Do the members of the land reforms section of the Planning Commission really understand what is meant by 'dependent sons'? Perhaps this plan was prepared before the legislation giving equal rights to daughters was passed.

[At this stage, Temporary Chairman (S r i m a t h i C. Ammannaraja) occupied the Chair.]

Again, a family holding has been defined as the area of land which yields a gross average income of Rs 1,600 per annum, or a net annual income of Rs 1,200. Here again, they have committed a great blunder. No net income of Rs. 1,200 would result from a gross income of Rs. 1,600—? Anybody who has got knowledge of agriculture, the practical side of agriculture, would realise that the net income would not be more than half the gross produce. So, agriculture like industry will not give a particular quantity. Agriculture depends upon so many conditions upon supply of water for irrigation purposes in time, this depends on elements like rain in proper season; often there will be gales and storms at the time when the crop flowers; so, it depends on so many factors and nobody can say that the gross income from a particular field in a particular year would be so much and net income would be so much. Such of the Hon. Members of the House who are agriculturists and who know something of agriculture will agree with me when I say that the crop this year is not more than 50 per cent of what it was during the previous year. I have my own lands which I cultivate with ploughs, cattle, farm servants, etc and my son is in it but the income is not more than 50 per cent of what it was last year. Just at the time when the crop was about to flower, there were heavy rains and as a result the flowering yielded only half the produce. So, nobody can be certain what would be the agricultural income in any particular year. So, to say that a family of husband,

Sri K. V. Ramanayya Naidu]

[25th March 1956]

wife and three sons should get only a net income of Rs 1,200 is most unreasonable, not based on facts, not based on logic, much less on reason. Whereas a Sub-Magistrate gets Rs. 200 a month, Tahsildar Rs 300 a month and Collector about Rs 1000 a month, a man who has got land and who is to toil in it from morning to evening and himself, his wife and three sons are to get only Rs. 1,200 a year, or Rs 100 a month—is there any reason or logic or senso in it? So, I would like to say, from a practical point of view, this report is based on mere ideology and mere principles of economics, without understanding the practical side of agriculture. The Sub-Magistrate who is employed is definite of the income at the end of the month, and provided he lives to the end of the month, he is sure to receive his pay. But an agriculturist cannot be sure of his produce till the crop ripens and is brought to the granery. Therefore, I ask : is this land reform?

Then, there is another notion that if a man has 50 acres of land, he should be given only 10 acres and the balance of 40 acres should be distributed among the landless people. Even here, all landless people cannot be supplied with land, so many beggars going about in the street and so many people lying on the pavements. If we want to provide them with food, should we not provide them with shelter and clothing and are we moving in that direction in any way because we take land as the first target of attack? We forget that the ryot is the main-stay of the country and the main prop of the Government. These are things which will have to be taken into consideration and we will have to see whether it is idealistic or practical.

I had the privilege of meeting some of the members of the land reforms section of the Planning Commission and I was called to give some information about land reforms that were going to be introduced or planned in our State. At that time, the Committee did not come to any definite conclusions and I told them that unless the Committee came to definite conclusions, nothing could come out. They were satisfied and kept quiet. They had been to several States and must have

25th March 1956]

[Sri K. V. Ramanayya Naidu

observed the state of things there and so I put a question to the President of the Committee and asked for his view: "Do you consider land as a gift of nature like air and water or do you consider it a piece of property on which investment has been made?" Of course, he took some time and replied that land was a kind of property on which investment had been made. Then, I again put another question. "If we want to take away any 'property, should we not pay compensation which is reasonable and not nominal?" Then, he agreed with me.

In the draft Second Five Year Plan, several other aspects also are mentioned, for instance, that co-operative farming with reference to agriculture should be taken up at the village level. I have got much experience of co-operation and am connected with that movement for about 25 years. And I know what is collective farming, what is co-operative farming and what is joint farming, and my experience goes to show that co-operative farming is a failure, collective farming a thorough failure and we have never seen joint farming anywhere existing in the Andhra State, and I do not know the actual state of things in other States. Wherever there is joint farming in Andhra State, after two months locks are put by both the parties to the go-down and they go to Court, and so no joint farming has prospered in Andhra State. Then we come to co-operative farming. When one feels that 'the benefit is mine and the loss is going to be mine,' then only he will take proper care. If it is going to be a joint loss or joint profit, then he will say 'I do not feel inclined to go to the field You had better go'. The other man says, 'Much more so I cannot go'. So both will not go and there would not be water, the crop would wither away and the whole crop would be eaten away by the cattle. That is the case not only in our State, but also in other States and co-operative farming and joint farming are failures.

[At this stage, the Temporary Chairman gonged the bell.]

SRI K. V. Ramanayya Naidu]

[25th March 1956]

Madam, I want some time more as I want to give a graphic description of the subject.

Then, if father and four sons are divided, they are entitled to 5 different units. But if they continue to be joint, the report says, they are entitled to only one unit. What is the sin they have committed in continuing to be the members of a joint family? Do not members of a joint family constitute co-operative farming? Do they not constitute collective farming or joint farming? If joint farming, co-operative farming and collective farming are allowed at the village level, why don't we allot it at the family level? Don't we think that there would be greater and better co-operation among the members of a family than among the different members at the village level? I am intimately connected with co-operative farming and co-operative societies to which Government lands are given on annual leases and I know their working. There, every member cultivates 30 or 40 cents for himself, but all of them do not cultivate together and distribute the produce. There are 40 societies in my bank area and I know they are a thorough failure; they have gone to Court and they have also approached the Government to see that certain lands are not given to a particular society. Therefore, Madam, co-operative farming is a thorough failure, though there is so much fancy for it and it is so much talked of. I am sorry to state that in regard to our Andhra State which is newly formed and which has to meet with so many difficulties as construction of buildings and towns, we are not treated fairly and properly by the Centre because we are allotted only Rs. 116 crores whereas at least twice that figure is needed actually to put our house in proper order. With these words, I resume my seat.

SRI S. KASI REDDI:—అదృష్టా, రెండవ పంచవర్ష ప్రణాళిక యొక్క ముసాయిదా ఈనాడు చర్చించబడుతూ ఉంది. అన్ని స్థలాలు, అన్ని పార్టీలు, ప్రజలు కూడా రెండవ పంచవర్ష ప్రణాళికను ఆహ్వానిస్తున్నారు. రెండవ పంచవర్ష ప్రణాళికలో ప్రధానంగా పరిశ్రమలమీదే దృష్టిని కేంద్రీకరించాలని ముసాయిదాతో నొక్కి చెప్పబడుతూ ఉంది. పరిశ్రమభివృద్ధిలో దేశం ఆర్థిక సమానత్వం, జాతి యూనాయం పెంపుదల నిరుద్యోగ నివారణ దీని ఫలితాలుగా ఉంటాయని కూడా

25th March 1956]

[Sri S. Kasī Reddi

చెప్పబడుతూ ఉంది. అయితే దీనిని అమలుజరపడానికి ప్రజలయొక్క సహకారము, అన్ని పార్టీలయొక్క సహకారము అవసరమనేది కూడా ప్రధానమైన విషయమే. దీనికి ఖర్చుపెట్టబడేటటువంటి డబ్బు 4800 కోట్లు. దీనిలో పరిశ్రమలు ప్రధానమైనప్పటికీ పరిశ్రమలకు ఖర్చుపెట్టేది 19% మాత్రమే కాబట్టి ఇది చాలా తక్కువనే నని చెప్పవలసి ఉంటుంది. దేశ ఆభ్యుదయమునకి పరిశ్రమలు ప్రధానము కాని మనరాష్ట్రంలో రెండో పంచవర్ష ప్రణాళికలోను 5 సంవత్సరాలకుగాను 116 కోట్లు, అందులో పరిశ్రమలకు 9 కోట్లు 50 లక్షలు కేటాయించడం జరిగింది. ఇది చాల తక్కువ అని ఆంధ్రరాష్ట్రములోని అన్నివర్గాల ప్రజలు భావిస్తున్నారు. మనరాష్ట్రంలో మైకా, ప్రత్తి, పొగాకు మొదలైన ముడిపదార్థాలు అనేకము ఉన్నాయి. వీటిని ఇతరరాష్ట్రాలకు, ఇతరదేశాలకు ఎగుమతిచేసేదానికంటే మన దేశంలోనే కర్మాగారాలను నెలకొల్పి పరిశ్రమాభివృద్ధి చేసినట్లయితే వేలాదిప్రజలకు ఉద్యోగము దొరికడానికి సాధ్యమాతుంది. కాని రెండో పంచవర్ష ప్రణాళికలో చెప్పుకోతగినటువంటి బట్టల మిల్లులుగాని, మైకా మొదలైన పరిశ్రమల అభివృద్ధికి దానిలో ఏమాత్రం కేటాయించలేదు. అసలే వెనుకబడినటువంటి మనరాష్ట్రంలో రెండో పంచవర్ష ప్రణాళికకాలములో పరిశ్రమలవిషయంలో తగినంత అభివృద్ధి లేదనే ఆందోళన ఆంధ్రప్రజలలో చాల ఎక్కువగానే ఉన్నది. అందువల్ల పరిశ్రమాభివృద్ధికి కేంద్రప్రభుత్వమువారు మరల ఆలోచించి ఈ నూచనలమేరకు తగినటువంటి ఏర్పాట్లు చేయవలసిన అవసరంకూడా ఉన్నది. వీటివనరులు, భూసంస్కరణల విషయంలో చూచినట్లయితే Planning Commission చూచించిన చూచనూ కొంతవరకు బాగానే ఉన్నాయి. ప్రణాళికలో చెప్పబడినట్లు gross average income 1600. దానికి 5 రెట్లు ఆదాయం వచ్చేమేరకు భూమిని ఏవిధంగా పంచి పెట్టాలో కూడా చెప్పబడింది. దానిని అమలుజరిగినట్లయితే దేశంలో ఉన్నటువంటి కొన్నికోట్ల వ్యవసాయకూలీలకు పేదరైతులకు భూమి లభిస్తుంది. భూసంస్కరణలు అమలుజరిగితే పరిశ్రమలకూడా అభివృద్ధికావడానికి వీలవుతుంది. భూ సంస్కరణలు ప్రధానసమస్యగా మనముందు ఉన్నప్పటికీ దానికి అడ్డుతగిలే శక్తులు దేశంలో ఎన్నో ఉన్నాయనేది కూడా మనకు తెలుసు. ఇంతకుముందు రమణయ్యనాయుడుగారు చూచించినటువంటి నూచనలకూడా భూ సంస్కరణలను అమలుజరపడానికి దోహదమిచ్చేదిగా గాక, దానికి తూట్లు పొడిచేటటువంటి పద్ధతిలో ఉన్నాయనేది చాల జాగ్రత్తగా ఆలోచించవలసిన విషయం

అలాగా ఇక్కడ మన శాసనసభలోను ఇంకా కొంతమంది గౌరవసభ్యులు ఈ భూసంస్కరణలు అమలు జరుగుతుండా ఉండేటటువంటి ధోరణిలో ముట్టాడి నటువంటి విషయము చాలా ప్రధానమైనది. అలాగే దేశంలో కూడ భూస్వాములూ అంతా కలసి భూమిని వద్దలిపెట్టడానికి సిద్ధంగా ఉంటారనేది మనము గ్రహించుకోవలసి

Sri S. Kasi Reddi]

[25th March 1956]

ఈనాడు ఆదరణలో ఈ Basic విద్యావిధానం చూచినట్లయితే, స్వయంపోషకం అనటం అటు ఉంచి, దీనికి పెడుతున్న ఖర్చు అంతా వృధా అయిపోతున్నది తప్ప మరేమి ప్రయోజనంలేదు స్వయంపోషకమనేది ఎక్కడాలేదు. అందువల్ల ఇక్కడ elementary పాఠశాలలో ఈ విధానం అభివృద్ధికొదు. అలాగునే teachers కు జీతాలు ఎక్కువ ఇవ్వవలసిన అవసరం ఉన్నది. ప్రజలకు, తల్లితండ్రులకు, ఉపాధ్యాయులకు విద్యావిషయంలో ఐక్యత ఉన్నప్పుడే, ఒకరికొకరికి సహకారము ఉన్నప్పుడే, విద్యావిషయంలో మనము ముందుకు పోవడానికి వీలంటుంది. అందు వల్ల ప్రజల సహకారము కొవాలి అన్నట్లయితే, నేను చెప్పినట్లుంటే ఈ నూతన లను దృష్టిలో ఉంచుకొని లోపాలను సవరించుకొంటూ ఉన్నప్పుడే, ప్రజలుకూడ ముందుకు పోవడానికి వీలంటుందని చెప్పతూ, మేముకూడా, తప్పకుండా ఈ ప్రజాభివృద్ధిలో ఉన్నట్లుంటే మంచి విషయాలన్నీటిని support చేసి సహకరించడానికి ముందుకు వస్తామని చెప్పతూ ఇంతటితో విరమిస్తున్నాను.

Sri KUDANDARAMAYYA :—ఉపాధ్యక్షా, ఈ ద్వితీయ పంచవర్ష ప్రణాళికను నేను బలపరుస్తూ, ముఖ్యంగా గ్రామ పరిశ్రమలను గురించి మాట్లాడటానికి నేను నిలబడ్డాను. అయితే ప్రపంచములోని ప్రస్తుత పరిస్థితులను బట్టి ప్రతి మానవునికి కలిగిన భావాలలో కొన్ని మార్పులు రాకతప్పవు. ఇవి కలుగుతూనే ఉన్నవి. ద్వితీయ పంచవర్ష ప్రణాళిక గ్రామాలలో యిప్పటివరకు సనాతనముగా, చాలా కాలమునుంచి ప్రజలకు ఉన్నట్లుంటే వృత్తులకు ఏమైనా దోహదమిస్తున్నదా, లేకపోతే పూర్వము బ్రిటిషువారు ఆవలంబించిన అప్పటి రాజనీతి ప్రకారము, అప్పటి అర్థికనీతి ప్రకారము యిదిగూడ బాగా చేయాలంటే, యిది ఎట్లా ఉన్నదంటే, ఏదో సామెత చెప్పినట్లు అయ్యవార్లంగాని చేయబోలే కోరి అయిందట అమాదిరిగా కొరుండా, యీ ప్రణాళికవల్ల గ్రామ పరిశ్రమలు నుంచి స్థితిలోనికి తీసుకుని రావటానికి ఏమైనా అవకాశములున్నవా అనేది నా మనస్సులో వేధిస్తూ ఉండడంవల్ల యీ ప్రణాళిక సంగర్భములో నేను ఇప్పుడు మనవి చేస్తున్నాను. ప్రపంచములో ప్రతి మానవునికి కావలసింది ఏదో, అసలు మానవునికి రావలసినది, fundamental గా కావలసిన ప్రాథమిక సూత్రాలలో చాలా లేదాలు ఉంటున్నవి. ఇంతకు ముందు మాట్లాడిన సభ్యులకున్నూ, నాకు నూచాలా అభిప్రాయభేదము ఉన్నది. మానవుడు ముఖ్యంగా బ్రతకడముకోసమే తినడముగాని, తినడము కోసము బ్రతకడములేదు. మానవుడు ప్రధానంగా కొరేది మానము కాపాడుకోటానికి గుడ్డ ఎండలో లేకుండా ఉండటానికి ఇట్లు. ఇవి యివ్వడముగాని, చేయవలసినదంగాని స్వయము, ధర్మము, అంతేగాని ప్రభుత్వము యిప్పుడు

25th March 1956]

[Sri P. Kodandaramayya

చూచినా “production” “production” అని చెప్పడంలో, అర్థము యెమీ కనబడలేదు. పైగా, production ఎక్కువ చేయటాము, ఆ factories పెట్టుతాము, యివి కట్టుతాము, అని చెబుతూ ఉన్నారు. Production అంటే, ఏమిటి ఆ production? ఎందుకు యీ production? ఎవరి కోసము? ఇది యెవ్వరికి తెలియదు. ఊరకనే production production అని చెప్పి దేశములో ఉండే ప్రజలలో అసంతృప్తికలుగ జేయడము కనిపిస్తున్నది. ప్రజలలో land hunger అంటే భూదాహము కలుగ జేయడం కనబడుతున్నది. కాని, మనిషికి కట్టటానికీబట్ట, తినటానికి తిండి ఉండటానికి యిల్లు, ఇవి కావాలి. అది చేయకుండా తక్కినవాటికోసము ప్రజలలో పెరి ఎత్తించడము కనబడుతున్నది. ఈనాడు ప్రజలు రానురాను వారికి కలిగిన జ్ఞానం వల్లనైతే నేమి, నాగరికతవల్లనైతే నేమి, విద్యవల్లనైతే నేమి మన సంస్కృతి అంతా నాశనముచేసి, మరపులను పశువులుగా సంచరించేటట్లు చేయడము కనబడుతున్నది. మనమంతా బ్రతికేది తినడంకోసమేననే భావము ప్రజలలో కురిపించారు. పెద్దలు ఏమి చెప్పారంటే, “మనిషికిఉన్నది పుష్టి, గొడ్డులకుతినన్నది పుష్టి” అని అన్నారు. కాబట్టి యిప్పటి భూదాహమును ఒట్టిచూస్తే, ప్రజలు ఊరకనే పశుభావాలతో సంబరిస్తూన్నారు. మన-మందరము పశువులుగా మారిపోయినట్లు కనబడుతున్నది. మనము యింత చదువుకున్నాము, యంత జ్ఞానము సంపాదించాము కాని మనకు యీ పశుభావము రానిటానికి కారణము ఏమిటో తెలుసుకోవాలి. మనము పూర్వము కంటే చాలా గొప్పవారము అయినాము అని గర్వించి, మనము చేసినకృషిఅంతా తారుమారు చేయాలనే భావము మనలో కలిగింది. ప్రకృతిని నిరోధించి, దానికి అడ్డముగావెళ్లి యేదో చేయడం జరుగుచున్నది. మా గోదావరినదికి ఆనకట్టకట్టారు. అది ఒకవైపున ఎట్లా ప్రవహిస్తున్నదంటే, యింక రాబోయే ఒకనూరు సంవత్సరాలలో మనకు పశ్చిమగోదావరిజిల్లా అనేది కన్పించదు. పాలారూఉంది. దాని source అది తెచ్చుకుంటున్నది. రాబోయే అయిదు సంవత్సరాలలో, యీ ప్రణాళిక పూర్తిఅయ్యేలోగా మనదేశముయొక్క స్వరూపము బొత్తిగా మారి పోతుందని మన జహ్వరలాల్ నెహ్రూగారు అన్నారు. స్వరూపముఅంటే దేని స్వరూపము? గ్రామీణ స్వరూపమా? పట్టణస్వరూపమా? మానవస్వరూపమా? ఆ స్వరూపము ఏవిధంగా మారుతుంది? నేను యీమధ్య వా వియోజకవర్గములో వస్తూంటే, ఒక flood of people రావడము చూచాను. శాశ్వందరూతుడ ఒకలాగు, ఒక-చొక్కా వేసుకున్నారు. కాని అందులో ఒట్టకట్టుకున్న ఉద్యోగస్తుడిని ఒక్కడినిగూడ నేను చూడలేదు. ఈమూడినిగా కొంతకాలము పని జేటప్పటికి, దేశములో మార్పులువాటి అంతటాఅనే వస్తూంటువి. అప్పుడు ప్రభుత్వానికి కావలసినది చేయడముగూడ సబడే, కాని మనకు గ్రామీణస్థాయి

Sri P. Kodandaramayya]

[25th March 1956

యేమిటి? ఈ ప్రణాళిక ద్వారా, గ్రామాలకు చేయబోయేది యేమిటి? గ్రామాలలో యిప్పటికీ గూడ కమ్యూరి, కుమ్యూరి, వడ్రంగి వగైరా వాళ్లు ఉన్నారు. వారు యింకా నశించిపోలేదు. ఎవడిపనులు వాళ్లు చేసుకుంటూనే ఉంటున్నారు. గ్రామాలలో కావలసిన పనులు అన్నీ వారు చేస్తూనే ఉన్నారు. వాళ్లకు ప్రభుత్వం ఏదో స్కూలు పెట్టింది యీ విద్యలను నేర్పిస్తామని అంటున్నారాని, ఆ స్కూలుకు ఎవరూపోరు. పోయేది ఉత్తమాట, అది మటుకు నమ్మవలసిందే. ప్రభుత్వము ఎక్కడనో స్కూలు పెట్టితే, వాళ్ల పిల్లలు అంత దూరముపోయి చదవమంటే, వాళ్లు పంపుతారా? వాళ్లు వదులుతారా? ఆ విద్యవస్తుందా? గ్రామాలలో ఏ పిల్లవాడు అయినా, వాడి యొక్క తండ్రి వద్దనే నేర్చుకుంటాడు. కుమారుడు అయినప్పుడు, వాడి కులవృత్తి వాడి తండ్రి నేర్చుకోడా? వాడి బ్రతుకు తెరువు కోసము వాడే నేర్చుకుంటాడు. కాబట్టి అటువంటి స్కూలు ప్రత్యేకంగా పెట్టించినంత మాత్రాన ప్రయోజనము ఏ మాత్రము ఉండదు. మొన్న మంత్రిగారు చెబుతూ, ఎక్కడో చేసిన కుండలు గ్రామాలలో యిప్పుడు తయారైయే వాటికన్న బాగానే ఉన్నవి అని అన్నారు. ఏవో Poly-technic schools ను పెట్టి అందరికీ scholarships యిచ్చి నేర్పిస్తామంటే అని అంటారట. ఆ విధముగా పిలిస్తే మాత్రము తల్లితండ్రులను విడిచిపెట్టి వస్తాడా? రాదు. ఒక వేళ వచ్చినా, అక్కడ ఆ స్కూలులో తయారు చేసేది యక్కడ మూసలలోనే తయారు చేస్తాడు. తీరా చదువుకొని వస్తే, అది గ్రామాలలోని వారికి నచ్చవు. పైగా వీడికి ఉద్యోగము యివ్వాలి. ఉద్యోగము లేకపోతే, వాడు అదివరకు చేసినవిచూచి సంతోషించుకోవలసిందే. Scholarships యిస్తాము రండి అని పిలిచినా కూడా, అక్కడ యాయన ఏదో చెబుతారు అయన ఏదో నేర్చుకుంటాడట. అంత దూరమువచ్చే బదులు ఎవరి తండ్రివాళ్ల పిల్లవాడికి వాడే నేర్చుకుంటాడు, కాసేపు పని నేర్చుకుంటాడు, కాసేపు ఆడుకుంటాడు. యింకా కాసేపు, పశువులు ఉంటే కాచుకుని వస్తాడు. ఇన్ని విధాలుగా వాడు యింట్లో ఉపయోగించేటప్పుడు. వాళ్ల పిల్లవాడిని అంత దూరము పంపుతారంటే, అందులో నాకు నమ్మకము లేదు. కాబట్టి ప్రభుత్వం యీ స్కూలు ద్వారా తయారు చేసేవాళ్లు గుర్రాలలాగా తయారుకొవడముతప్ప, గ్రామాలలోని ప్రజలకు ఉపయోగించరు. ఇంతవరకు గ్రామాలలో యీ వృత్తులలో ఉన్న సంస్కృతి, ఆ వాగ్దాన యింకా పోలేదు. గ్రామాలలో దానియందు ఆభిలాష యింకా పోలేదు. గోపాలకృష్ణయ్యగారు, వేమయ్యగారు ఇద్దరూ కూడా “ఏమండీ! మీరు పన్నెండు ఏండ్ల బాలునిలాగు తయారువుతారా” అని నన్ను అడిగారు. ఆ విధమైన మార్పు రావటానికి గూడ కొంతకాలము పట్టుతుంది. మార్పు వస్తే, అన్నీ మారిపోవచ్చు. దానికి నేను కూడ ఒప్పుకుంటాను. కాబట్టి ముఖ్యంగా గ్రామాలకు కావలసినవిన్న యిప్పుడు ఆ వృత్తులు చేసేవారి చేతులలో

25th March 1956]

[Sri P. Kodandaramayya

చెడకుండా జాగ్రత్తచేయాల్సి ఉన్నది. ముఖ్యంగా యీ గ్రామపరిశ్రమలు చెడి పోకుండా ప్రభుత్వం కాపాడాలి. ప్రగడ కోటయ్యగారు చేసేతవారు నేసిన గుడ్డలు కొనాలి, వాళ్లకు ప్రభుత్వము రక్షణ యివ్వాలని అంటున్నారు. రక్షణ ఏమిటి ? ఎందుకు రక్షణ ? ఎవరికోసము ఆ రక్షణ? పూర్వము చీరాలలో చక్కని చీరలు నేస్తే అవే కావాలని తెప్పించుకుని కట్టుకునేవారు. ఇప్పుడు ఏవేవో fashions వస్తున్నది. చీరాలచీరలను వాసనచూచేవారే లేరు. మాయింట్లో మా ఆడవాళ్ళే అవి కట్టడము మొనపేరారు. నేను చెబితేమటుకు వింటారా? కాబట్టి అది అందరికిగూడ మనస్సులో మార్పురావాలి కాని, ప్రభుత్వము రక్షణ యిచ్చామని అంటేమటుకు అవి కట్టుకోమని నిర్బంధముచేయటానికి వీలు అవుతుందా ? పుత్తల సత్యనారాయణగారుకూడ చాలా ప్రయత్నించారు. కాబట్టి యీ కాలములో ఎవరండి చీరాల చీరలు కట్టేవారు? ఆ బట్టలు ఎవరూ కట్టరేమి? కాబట్టి మనము ఊరక నే రక్షణ, రక్షణ అని అంటే, ఎవరికి బాబు! ఈ రక్షణ. ఈ రక్షణలో నాకేమీ అర్థముకొనడములేదు. అందుచేత యీనాడు గ్రామాలలో ఏరకమైన వస్తువులు తయారవుతున్నవో, ప్రభుత్వం కనిపెట్టి వీటికి దోహదము యివ్వవలసి ఉన్నది. రాజమండ్రిలో కుండలుచేసి, బైటఊరుకు ఎక్కడికో, ఏ అమలాపురమువై పునకో తీసుకునిపోయి అమ్ముకుంటారు. కుండలు ఎవరుచేసినా అది కుండే. అది బాగా ఉంటే దానిని ఎవరైనా కొనుక్కుంటారు. బాగాలేకపోతే, కొనరు.

మన మంత్రిగారు ఎప్పుడు చూచినా, blades తప్ప ఉపయోగించరు. అటువంటిప్పుడు ఆయనకు మంగలితో పని లేనేలేదు. ఇట్లా అయితే, యిక గ్రామాలలో మటుకు మంగలితో పనియేమి ఉంటుంది ? వీళ్లకు ప్రభుత్వము యిచ్చే రక్షణ ఏమిటి ? కాబట్టి ఈ ద్వితీయ పంచవర్ష ప్రణాళిక అంతా చూస్తే చాలా తమాషాగాను, వేళాకోళముగాను ఉన్నది. ఈ ప్లాను అంటే నాకేమీ అర్థముకొలేదు. ప్రజలయొక్క psychology అంతా ఎట్లా ఉంటున్నదో మనము అంతా చూస్తూనే ఉన్నాము. మా కోయవాళ్ల ఊరుకు వెళ్లితే, అందులో యీ కాలాన్ని బట్టి కొద్దిగా చదువుకున్నవాడు ఏమండి నెస్రూగారు electric shavangs ఉపయోగిస్తున్నారటగా! నాకుగూడ కావాలండీ అని అన్నాడు. అందుకోసము కాలముతో బాటు మార్పులు తీసుకుని రావాలి. నిజమే. మార్పులు తీసుకునిరాకుండా ఏవో కొన్ని పట్టుకుని మార్చడం, అది సాధ్యంకొనిపని. ఆసలు ముందు ప్రాథమిక కూత్రాలు ఏమిటో గ్రహించి యిందులో నూనెలు చేయాలి. గ్రామాలలో ఓక మూల చూస్తే, composite pits. ఇంకొకమూల పిండ్రి factory నుంచి తయారైన వచ్చిన ఎరువులు, యివి అన్ని మనము చూస్తున్నాము.

[25th March 1956]

SRI M. NAGI REDDI :—గౌరవసభ్యులదగ్గర safety razor ఉన్నదండి ?

SRI P. KODANDARAMAYYA :—సేనేద్ పన్నెంజేండ్ల బాల కుమారుడు కాబోతారా అని అడిగారు. నేను గడ్డముచేసుకోకపోతే సభ్యులు అందరూ నన్ను చూచి నవ్వుతారని యిప్పుడు భేడును ఉపయోగిస్తున్నాను.

[At this stage Mr. Speaker resumed the Chair.]

SRI B. RAMA REDDI :—అధ్యక్షా, ద్వితీయ పంచవర్ష ప్రణాళికను గురించి చర్చించేటప్పుడు, దానియొక్క లక్ష్యాలు యేమిటి అని దృష్టిలో పెట్టుకుని చర్చించవలసి యున్నది. ఈ ప్రణాళికయొక్క చరమ లక్ష్యంవల్ల దేశము సర్వోముఖాభివృద్ధితో పురోగమించ బోతుందని పెద్దలు చెప్పారు. అంటే ఈ ప్రణాళికవల్ల దేశములోని ప్రతి మానవునికీనీ తినటానికి తిండి, కట్టటానికి గుడ్డ, ఉండటానికి యిల్లుకలిగి, వైద్యవిద్య సౌకర్యాలు కలిగి భారత జాతినీ సరిసమానంగా ముందుకు పోయేటట్లు అవకాశము కలుగుతుందని అనుకోవచ్చు. కాని యీనాడు ఉన్నటువంటి పరిస్థితులునుబట్టి సంఘము తనయొక్క అవసరాలను సరిచేసుకుంటుందా అనేది యీ ప్రణాళికద్వారా మనము చర్చించవలసి యున్నది. ముఖ్యంగా సంఘము అన్నివిధములలో కూడ అభివృద్ధికి రావాలంటే, దేశానికి ఆయువుపట్టు, పునాది ఏది అని మనము తెలుసుకోవలసి యున్నది. ప్రథమ పంచవర్ష ప్రణాళికద్వారా పైనుంచి క్రిందికి అనగా మనము పెద్ద పెద్ద ప్రాజెక్టులు పునరావాస సౌకర్యాలు కలుగజేసుకుని ఉన్నాము. ఇక ద్వితీయ పంచవర్ష ప్రణాళికద్వారా క్రిందినుంచి పైకి అనగా ముందు గ్రామాభివృద్ధినుంచి ఆరంభముచేసి, పైకి అభివృద్ధిచేసుకుంటూ రావాలని అనుకున్నాము.

ఈ నాడు మన భారతదేశంలో ఈ పంచవర్ష ప్రణాళికలను అమలుపరచే విషయంలో మన పూర్వ సంస్కృతిని విస్మరింపరాదు. ఆధునిక నాగరికతా ప్రపంచంతో మనం చేతులుకలిపి నడవవలసి యున్నప్పటికీ మన జాతి యొక్క పూర్వాచార సాంప్రదాయాలనుగాని, పూర్వాచార పద్ధతులనుగాని అనుకరిస్తూ, ఏదైనా కొన్ని మోహాలు కౌవలసియంటే, అని చేసుకుంటూపోతే మన జాతినీ సరియైన పంథాలో అభివృద్ధికర మార్గాలలో నడిపిస్తున్నాం అనుకోవచ్చును గాని ఏదో ఈనాడు పాశ్చాత్య నాగరికతా మోహంలో పడిపోతున్నాం అని శుభలేఖ కాదు. అన్ని విధాలా విద్యలోగాని, వైద్యంలోగాని వారుముందుగా పోతున్నారని, వారు నాగరికతలో మనకంటే అభివృద్ధికరంగా ఉన్నారని భావింపరాదు. వారిని అనుకరించడం మన జాతినీ అగౌరవ పరచడం అవుతుంది మన పూర్వసాంప్రదాయాలను అగౌరవపరిచి నట్లువు

25th March 1956]

[SRI B. Rama Reddi

కుందని నేను భావిస్తున్నాను. మన జాతీయోక్త పూర్వ ఔన్నత్యం మన గంభీరత స్త్రీలకు ఉండే గౌరవంమీద ఆధారపడి ఉండేది. అంటే స్త్రీల పాత్రవల్ల రక్షణకు మానసంరక్షణకు మనజాతి ఇచ్చిన గౌరవం పవిత్రత మరి ఏ జాతీ ఇవ్వలేదేమోనని నా నమ్మకం. ఆ నాడు స్త్రీల మానరక్షణకై ప్రాణాలర్పించిన మహాధీరులున్నారు. స్త్రీలకిచ్చిన గౌరవం చేతనే భూమినికూడా భూమాత అన్నారు. ప్రకృతినికూడా మాతఅన్నారు ఈ సృష్టికి కారణం శక్తిఅన్నారు. కాని పురుషునికి ప్రధాన స్థానం ఇవ్వలేదు మన ద్వితీయ పంచవర్ష ప్రణాళికలో స్త్రీల సంక్షేమాన్ని గురించి, స్త్రీల గౌరవ ప్రవత్తులను రక్షించే విషయాన్ని గురించి ఎక్కువ శ్రద్ధ వహించకపోవడం శోచనీయం. స్త్రీలను సంక్షేమ శాఖలో వేరారు గాని, పతితలైనటువంటి స్త్రీలను రక్షించుటకై ఏమీ చర్యలు తీసుకోలేదు. అన్న వస్త్రాదుల లోపంచే విధిలేక వ్యభిచార వృత్తికి దిగినటువంటి స్త్రీల రక్షణకై ఏ విధమైనటువంటి వ్యతి ఇందులో కల్పించనందులకు నాకు చాలా చింతగా ఉన్నది. వారు చేసినటువంటి నైతిక దుర్బల్యకు శిక్షవేయడమే జరుగుతోందికాని, శిక్ష అనుభవించి చెరసాల వెలుపడివచ్చిన తరువాత వాళ్లు బ్రతికే మార్గమేమి అనే దాన్ని గురించి ఎవరూ విచారించుటలేదు. మొదటనే అన్న వస్త్రాదుల లోపంచే అటువంటి దుర్బల్యకు గడంగినప్పుడు మరల ఏ విధమైన జీవితమార్గం లేకుండా ఈ వికారి ప్రపంచంలో వారిని తిరిగి పదలిపెట్టినట్లయితే, అదే వృత్తి గాక మరి ఏ వృత్తికి పోగలరు. మన దేశ గౌరవం, జాతి గౌరవం కాపాడుకోవాలంటే ఈ విషయమై రెండవ పంచవర్ష ప్రణాళికలో ఎంత డబ్బు ఖర్చుచేసి నప్పటికీ తప్పలేదు. ఈ విషయంలో ఇంత నిరాదరణకూడదని ఘంటా పథంగా తెలియ జేస్తున్నాను. ఈ ద్వితీయ పంచవర్ష ప్రణాళిక ప్రథమలక్ష్యం నిరుద్యోగ సమస్య పరిష్కారం అన్నారు. అంటే ఏమో నాకర్థం కావడంలేదు. నిరుద్యోగం అంటే ఏదైనా గవర్నమెంటు ఉద్యోగం లేకుండా ఉండడమనా అర్థం. అదే నిజమైతే యంత్రంలో ఉత్పత్తి చేసినట్లు ప్రతి పంచవత్సరం School Final పరీక్షలో ఉత్తీర్ణులైనవారి list పెద్ద మహా భారత మంత తయారవుతున్నది గదా, పిళ్ళందరికూ ఎన్నడు ఉద్యోగం చూపించడం జరుగుతుంది? ఇది సాధ్యమా? అందరూ ఉద్యోగస్థులైతే అందరూ సన్యాసులైతే, సన్యాసులూ, సన్యాసులూ రాకుండుంటే బూడిద రాలినట్లు ఉంటుంది. ఏ విధమైన వృత్తి ఉండదు. ఈ నిరుద్యోగ సమస్య పరిష్కారం అనేది, ఈ పంచవర్ష ప్రణాళిక లక్ష్యంగా పెట్టినందు వల్లనే, అది ప్రణాళికకు ఒక డబ్బు లాగకూడా ఉంది. ఈ Community Projects కు కేటాయించినటువంటి అనేక శోట్ల రోహాయిలో సహజీవిగా ఉద్యోగస్థులై ఖర్చవుతోంది. మొదటి పంచవర్ష ప్రణాళిక జయప్రదంగా సాగింది. ద్వితీయ పంచవర్ష ప్రణాళిక ఇంకా అమలుగా నిలబడవలసి వస్తు

Sri B. Rama Reddi]

[25th March 1956

తుందని మనం చెప్పకుంటే, మనం ఉద్యోగస్థులనూ, గృహస్థులనూ సృష్టించడం తప్ప దేశభివృద్ధికై కేటాయించిన ధనం మనం సద్వినియోగం చేసుకోలేకుండా పోతున్నాం. నిరుద్యోగ సమస్యను పోగొట్టాలి అంటే వృత్తి ధర్మాలను పాటించే టటువంటి వృత్తి విద్యులను విద్యాలయాలలో బోధించాలి. విద్య గవర్నమెంటు ఉద్యోగాల కొఱకే అనే భావంలేకుండా వృత్తి ధర్మాలకు మర్యాద ఇచ్చి వాటిని నేర్చుకునేవిధానంగా ఉండాలి. మనదేశంలో అనేక వృత్తులున్నాయి. కమ్మరి, కుమ్మరి, వడ్ల, చర్మకౌర మొదలగు వృత్తులున్నాయికదా. వారి వారికి అనుగుణ్యమైన వృత్తులను ప్రాథమిక పాఠశాల దశనుంచి వారికి నేర్పి, ఈ వృత్తి విద్య అనేది అగౌరవం అనే దృష్టి లేకుండా చెయ్యాలి. మన బిడ్డలందరూ చదువుతున్నారకదా School Final pass వినదగ్గరనుంచి రైతుబిడ్డయినట్లయితే ఎద్దులదగ్గర కొమ్ముచూచినా, పేడచూచినా అసహ్యించుకుని అది ముట్టుకుంటే నీచంగా భావించి అగౌరవంగా భావించేసితిలోకి వచ్చారు. విద్య విద్యకొంకే చదువుకుంటాను, నేను రైతుబిడ్డను, నా వృత్తియొక్క ప్రాణాన్ని చూచాన్ని రక్షించే ఎద్దురగ్గరనుపోయి దాని పేడతీస్తే నాకు గౌరవలోపంకాదు, అనే భావం కలగాలి. అది నా గౌరవానికి క్రేయస్కరమైనదనే భావాన్ని కల్పించేవ్వకే విద్యలను ప్రాథమిక విద్యదగ్గరనుంచి నేర్పించే పద్ధతి పెట్టిననాడే ఈ పంచవర్ష ప్రణాళిక వల్ల నిరుద్యోగసమస్య నివారణవుతుందికాని, కేవలం గవర్నమెంటు ఉద్యోగాలు ఇచ్చినందువల్లనే ఎన్నటికీ పరిస్కారంకాదు. సంవత్సరం, సంవత్సరం కొన్ని లక్షల జనాభా పెరుగుతోంది. సంవత్సరానికి పదిలక్షలమందికి ఉద్యోగాలు చూపించాలన్నారు. ఇది సాధ్యమయ్యే పనికాదు. పూర్వకాలంలో రాజులు చతుష్టి కళలకూ ప్రాధాన్యం, ఇచ్చి పోషించేవారు. నాట్య, నాటక, శిల్ప, సాంస్కృతిక మొదలైన సాహిత్యకళలన్నిటికీ ప్రాధాన్యం ఇచ్చి కవులనూ, గాయకులనూ, శిల్పులనూ, ప్రభుత్వమే ఆదరించి ప్రోత్సహించేవారు. పంచవర్ష ప్రణాళికలో గొప్పదైన నాట్యకళకు ఎక్కడాస్థానం ఇవ్వలేదు. అది ప్రచారానికికూడా వినియోగించవచ్చును. ఈ బుజ్జకథలూ, హరికథలూ వీటిలో ఎంతో సాహిత్యం ఉంది. సరియైన అభివృద్ధికర నాటకాలు వ్రాయించి ప్రభుత్వమే కళా కాలలుపెట్టి అందులో తరిగితు ఇచ్చి, ఈ ప్రచారకాళగా వారిని ఉపయోగించి నట్లయితే, లలిత కళలలో ప్రఖ్యాతులైన వారికి కొంత ఉదరపోషణ జరుగుతుంది ఈవిషయమై శ్రద్ధవహించి నాటకకళను ప్రోత్సహించాలని మంత్రిగారిని కోరు తున్నాను. మన పల్లెలను గురించి కోదండరామయ్యగారు ఆవేశంతో చెప్పారు, - నిజమే. ఖలే పంథుం ముందుకుపోయిన కొద్ది పంథుంతో పోవలెనేగాని మనం సిగ్గుపడు తూర్పుని బల్లవడే తొడుక్కోకుడద్యు, boot బు తొడుక్కోకుడదంటే

25th March 1956]

[Sri B. Rama Reddi

దానివల్ల సంఘం నాశనంకొడు. నైతికంగా బాగుపడనప్పుడు సంఘం పాడయి పోతుందికొని, next గా ఉన్నందువల్ల, boot లు తొడుగుకున్నందువల్లా, సంఘం చెడిపోదు. అనాటి గురుకులపద్ధతితోనే Christians అంతా convent schools పెడుతున్నారు. ఒకవిధమైన నైతిక ఒత్తిడి తీసుకువచ్చి విద్యార్థుల భావి జీవితాన్ని సరియైన పంథాలో పెట్టడానికి గొప్ప అవకాశం కల్పిస్తున్నారు. మన ప్రాథమిక పాఠశాలలోగాని, Middle Schools, High Schools లోగాని, కాలేజీలలోగాని వినయవిధేయతలంటే ఏమో, నైతికజీవనం విలువ ఏమో నేర్చుకున్న పాపాన్ని పిల్లవాళ్ళూపోరు, నేర్పినపాపాన్ని అయ్యవార్లుపోరు. విచ్చలవిడి, స్వేచ్ఛలవృత్తి, వాణ్డో liberty అనుకుని ఏమోచెబుతున్నారు కాని అక్కడ లభించేది liberty కాదు. అందువల్ల విధ్యావిదానంలో ఒకవిధమైన నైతిక నిర్బంధంవుండి మన పూర్వసాంప్రదాయాలను గౌరవించే గురుకులాలుగా మన విద్యా సంస్థలు తయారైనప్పుడే మనపిల్లలు బాగుపడతారుగాని లేకపోతే విచ్చలవిడి అలవాటై మనం భావి భారత పౌరులని ఎవరిని అనుకుంటున్నామో వారు భావి వారులుకొరు కాని rowdy లుగా తయారవుతారని నాకు భయంగా ఉన్నది. ఇప్పటికే S. S. L. C. పరీక్షలు పోలీసు బందోబస్తుతో జరగడం సిగ్గుచేటు. గ్రామాలు వృద్ధిలోకి రావాలంటే చిన్నచిన్న నీటిపారుదల పథకాలకు ప్రాధాన్యతయిచ్చి, minor irrigation కు ఎక్కువ ద్రవ్యం కేటాయించాలని కోరుతున్నాను.

హైస్కూలు విద్యార్థులపరీక్షలు పోలీసు బందోబస్తుతో జరుపవలసినిస్తు ఉన్నది. యజమానికి రైతుకులీలకు ఉండే సంబంధాలు ఒకేవిధమైన పద్ధతిలో ఉండేట్లా చూడాలి. పెద్దపెద్ద నీటి పథకాలకు ఎక్కువ ఖర్చు చేసినారుకాని చిన్న నీటివనతులకు చాలా కొద్దిగా ఖర్చుచేసినారు. ఎందలాది కోట్లు రూపాయలు తేడా ఉన్నది. దానికి 108 కోట్లు పెట్టారు ; దీనికి ఒకకోటిమాత్రమే పెట్టారు. కనుక గ్రామాభివృద్ధికి రావాలంటే చిన్ననీటిపారుదల పథకాలను వృద్ధిచేయాలని కోరుతూ ఇంతటితో విరమిస్తున్నాను.

SRI G. RAMASWAMI REDDI :— అధ్యక్షా, రెండవ పంచవర్ష ప్రణాళిక ముసాయిదా చూస్తే ఎన్నో అశలు కలుగుతున్నాయి. ఇవన్నీ అవరణలో సాధ్యమో అనే అనుమానం వస్తోంది మొదటి పంచవర్ష ప్రణాళికలో పట్టణాలకు సంబంధించినంతవంతు పరిశ్రమలు, భాక్రావంగర్, వాగార్జునసాగర్ వంటి ప్రాజెక్టులకు పునాదిరాళ్లు వేసుకోడం జరిగింది. వీటివల్ల వచ్చే ఫలితాలను పల్లెలు ఎక్కువగా అనుభవించలేక పోతున్నాయి. - రెండవ పంచవర్ష ప్రణాళికలో గ్రామాలకు రవాణా సౌకర్యాలు కలుగచేయడానికి ఎక్కువ కోట్లు చూపించవట్లు

Sri G. Ramaswami Reddi]

[25th March 1956]

ముసాయివాసుబట్టి అర్థం అవుతోంది. అది చాలా అవసరం. దేశంలో 70% ప్రజలు రైతులు, వ్యవసాయమే ప్రధానవృత్తిగా కలవారు. పల్లెల్లో దేశానికి మూలాధారం అనే విషయం ప్రభుత్వం గుర్తుంచుకొని వేసిన పథకంగా ఇది కనిపిస్తున్నది. అచరణలో ఎంతవరకు చెడుతారో అనుమానంగా ఉన్నది. భూసంస్కరణల విషయంలో నూటికి నూరుపాళ్లు రమణయ్య నాయుడుగారు చెప్పిన దానితో ఏకీభవిస్తూ చాలా అన్యాయం అని చెబుతున్నాను. దీనితోబాటు గృహ సంస్కరణలు, మిగతా ధనికులమీద చేయవలసిన సంస్కరణలు తెచ్చినప్పుడు అభ్యంతరంలేదు. ఇవన్నీ వదలి రైతులనే ఈ రోజున సంస్కరించాలని ఆస్తులను సంస్కరించాలని తీసుకురావడం ప్రభుత్వానికి ధర్మంకాదు. దీనినిగురించి ప్రభుత్వం మరల ఆలోచించాలని మనవిచెస్తున్నాను. దేశంలో రైతులకు కావలసిన ప్రణాళికల విషయంలో కొద్దిగా చెబుతాను. దీనిని గుర్తించుకోవలసియున్నది. అనిశ్చితమైన రైతుల పరిస్థితి తీసికట్టుగా ఉన్నది. పంటలు అతి వృష్టివల్ల కాని అనావృష్టివల్ల కాని సరి అయిన పరిస్థితులలో లేక ధరలులేక రైతులు నానాటికి చాలా బాధలకు గురిఅవుతూ దండగలకు పాలవుతున్నారు. ప్రభుత్వం రెండవ పంచవర్ష ప్రణాళికలో దేశం మొత్తంమీద రైతుల పంటలకు భీమా సౌకర్యం కలుగచేసి తరువాత భూసంస్కరణలు తీసుకురండి. రైతుల పంటలకు పశువులకు భీమాసౌకర్యం పెట్టి వారి దుస్థితి తొలగించాలని కోరుతున్నాను. దేశంలో జనాభాలో సగానికిపైగా పశువులు ఉన్నాయి. పాడి పంటల వృద్ధి కావాలంటే పశువుల ప్రాముఖ్యం మనకు అర్థమవుతుంది. దేశంలో జరిగే రవాణా మిగతా వ్యవహారాలకంటే ఎక్కువగా పశువులవల్ల జరుగుతోందని పత్రికా ముఖంగా తెలుసుకుంటున్నాము. కాబట్టి పశువుల విషయంలో quantity కి తగినట్లుగా శ్రద్ధవహించి ఎక్కువగా వైద్య సౌకర్యాలు కలుగ చేయవలసిందిగా కోరుతున్నాను. రైతులకు పరిపతి సౌకర్యాలు అందుబాటులో లేవు. Red-tapism, ఉద్యోగస్థుల కాప్యంవల్ల అవి సరిగ్గా ముట్టడంలేదు. రైతులను వ్యాపారస్థులను money lenders యొక్క clutches నుంచి తొలగించాలని ప్రార్థిస్తున్నాను. పంచవర్ష ప్రణాళికలో మాకు తెలిసినంతవరకు కోళ్లు, పిట్టలు, కుక్కలు ఇటువంటి వాటిని చేర్చారు. పల్లె టూల్స్లో ఇది అవసరం. వీటిని అపి రైతాంగానికి కావలసిన రవాదారి సౌకర్యాలు కలుగజేస్తే మిగతా అన్ని వృత్తులలో విద్యా విషయంగా కాని ఆర్థిక విషయంగా కాని సదుకు పట్టణానికి చేర్చేదానికి సరిఅయిన ధరను రాబట్టడానికి రోడ్లు చాలా అవసరం. ఇటువంటి చిల్లర వ్యవహారాలను మానివేసి రవాణాకు ప్రాధాన్యం ఇచ్చి ప్రతి గ్రామానికి రోడ్లు పోయేట్లా ప్రభుత్వం చూడవలసి బాధ్యత ఎంతయినా ఉన్నది. అప్పుడే ఈ ప్రణాళికయొక్క సాఫల్యంగాని సత్ఫలితాలు గాని ప్రజలు అనుభవించ

25th March 1956]

[Sri G. Ramaswami Reddi

డానికి పీలు ఉంటుంది. గ్రామాలకు రోడ్లు వేసే విషయంలో ప్రాధాన్యం ఇచ్చి దేశాన్ని సర్వాంగసుందరంగా చేయడానికి తోడ్పడే విధంగా ప్రభుత్వం ఈ ముసాయిదాను సవరించాలని కోరుతున్నాను. దేశంలో పురాణత్వశాఖలున్నాయి. నాగార్జున కొండ, అమరావతి స్థూపాలను తీసికొనండి. ప్రభుత్వం వారు నాగార్జున కొండ స్థూపాలను ఆక్కడే భద్రపరచి వాటిని పునర్నిర్మించాలని కోరుతున్నాను. అమరావతి స్థూపాలున్నాయి. ఇటువంటి వాటి నన్నింటిని ఏ గుంటూరు వంటి చరిత్ర హీనమయిన స్థలాల్లోనో చేర్చి చరిత్రకు కళంకం తెచ్చే పద్ధతి మాని అక్కడనే వీటిని పునర్నిర్మించడానికి పంచవన్న ప్రణాళికలో కొంత డబ్బు కేటాయించి యాత్రికులకు rest house కట్టించి సౌకర్యాలు కలుగచేయ వలసిందిగా కోరుతున్నాను.

SRI D. V. RAMANA REDDI :—అధ్యక్షా, మనం అవిభక్త మద్రాసు రాష్ట్రంలో ఉన్నప్పుడు ప్రథమ పంచవన్న ప్రణాళికలో సగంకాలం గతించిన తరువాత మనం ప్రణాళికను ప్రారంభించడం జరిగింది. పిమ్మట దేశాన్ని ఆవరించిన కరువుకొట్కాలు, ఆవసరధాన్యాల ధరలు, జీవితావసర వస్తువుల ధరలు పెరగడం, ఈ సమస్యలతో సతమతమవుతున్న గవర్నమెంటు వాటిని సవరించు కుంటూ ఇప్పటివరకు ఈ plan మూలంగా కావలసిన అభివృద్ధికరమైన పనులను సాధించింది అని చెప్పవచ్చును. స్వల్పకాలంలో రాష్ట్రంలో planning వల్ల తగినంత అభివృద్ధిని సాధించినందుకు ప్లానింగు మంత్రిగారిని అభినందించవలసి యున్నది. వారు చాకచక్యంతో 2 సంవత్సరాలలోపలే చాలా ప్రాజెక్టులకు కాని రహదారి సౌకర్యాలకు కాని కావలసిన దోహదంఇచ్చి చక్కగా దృష్టి కేంద్రీకరించారని చెప్పడానికి ఏమిసందేహంలేదు. మనకు స్వాతంత్ర్యంవచ్చి 7 సంవత్సరాలేఅయినా ఈ కాలంలోనే ఇండియా అంతా చాలా అభివృద్ధిదశకు చ్చింది అని ఇతర దేశాలవారు క్లాఫించకపోలేదు. ప్లానింగువల్లనే సర్వత్రాఅన్ని సమస్యలను పరిష్కరించుకొవచ్చునని పెద్దవారుకూడా స్వార్థరహితంగా త్యాగ బుద్ధితో సేవచేయాలని అన్నివిషయాల్లో ఎల్లప్పుడూ నిమగ్నులు కావాలనే ఉద్దేశంలో ఉన్నారు. చూడండి, ఆహారపదార్థముల విషయంలో లోటుగాఉండి అన్నిదేశాలు తిరిగి పుచ్చిపోయి పనికిమాలిన ధాన్యాలు తీసుకునవచ్చి వాడుకని చాలా అవస్థలుపడ్డాము; ఇప్పుడు ఆహారకొరత తీరిపోయి ధాన్యాలు surplus గా అయి ఇతర దేశాలకు ఎగుమతి చేయగలుగుతున్నాముఅంటే ఈ సత్ఫలితాలు సాధించినందువల్లనే అని చెప్పక తప్పదు.

ఎన్నో కొత్త రహదారులేర్పరచారు. విద్యుచ్ఛక్తి పరిమాణమును ఎక్కువగా అభివృద్ధిచేశారు. ఈలాంటి అభివృద్ధిఅంతా planning వల్ల మనం స్వల్పకాలం

Sri D. V. Ramana Reddy]

[25th March 1956]

లోనే సాధించుకోగలిగాము. ఇప్పుడు బ్రహ్మాండమైనటువంటి రెండవ ప్రణాళిక కొద్ది రోజుల్లోనే మల్లి ప్రారంభం కాబోవుచున్నది. దీనిలో ప్రభుత్వము, ప్రజలు సమిష్టికృషిచేసి, ఫలప్రదమయ్యేట్లు చేసినపుడు మనదేశము, మీదు మిక్కిలి మన రాష్ట్రము, సర్వతో ముఖాభివృద్ధిచెంది అనుకున్నటువంటి పనులంతా చాలవరకు సాధించుకోగలుగుతాము అనే నమ్మకంగల్గుతుంది. అయితే ఈ ప్లానింగులోని, నిమోన్నతాలు చక్కచేయాలనే సమాచారం చెప్పుతున్నారగానీ ఆ నిమోన్నతాలు చక్కచేయడం అనేది ఒకవిధంగా లేకుండానే మన ప్రారంభదశ పోతుందనుకోవచ్చు. ఎట్లంటే planning లో జరిగేటటువంటుపనులు యావత్తూ develop అయినచోట్ల undevelop అయినచోట్ల సగమిచ్చుకొన్నట్లుంటేనే జరుగుతుంది లేకపోతే లేదు అని చెప్పేటప్పుడు, develop అయినచోట్ల వారు సులభంగా డబ్బు యివ్వగలరు కాబట్టి, ఆ develop అయినచోటే ఇంకా develop అవుతుంది, కాబట్టి Planning యొక్క ఉద్దేశ్యంలో ఏదైనామార్పు రాకపోయినట్లయితే నిష్ప్రయోజనము అయిపోతుందని చెప్పవలసిఉంది.

అందువల్ల ఇప్పుడైనా ఒకవేళ మనరాష్ట్ర ప్రభుత్వాలచేత కాకపోయినప్పటికీ India Government వారికైనా వ్రాసి దీనిలో ప్రతిజిల్లాలో ఉన్నటువంటి వెనుకబడిన తాలూకాల list ను తీసుకుని ఆ ప్రాంతాల్లా ఉండేటటువంటి అధిక యిబ్బందులను గమనించి వాళ్లు $\frac{1}{2}$ భాగము యిచ్చుకొనేట్లున్నూ తక్కిన develop అయినచోట్లకు ఒక list తయారుచేసి అక్కడ $\frac{1}{2}$ భాగముయిచ్చుకొనేట్లుచేసినప్పుడే మనము అనుకున్నటువంటి planning ఉద్దేశాలు నెరవేరి గ్రామాలు అభివృద్ధిచెందుతాయి. అది లేనప్పుడు మన ఉద్దేశము నెరవేరదు. planning ఉద్దేశము చెడిపోవును. ఇప్పుడిప్పుడు అనుకున్నటువంటి ఆ నిమోన్నతాలు యిక్కడినుంచే మొదలుపెట్టాలిగాని అది లేనప్పుడు, Socialistic pattern of society అనేటటువంటిదానికి అర్థమేలేకుండా పోతుంది. ఇప్పుడు ఈ upland తాలూకాలుగా ప్రతిజిల్లాలో ఉన్నటువంటివాటిని ఒక లెక్కవేసి వాళ్ళకు ఈ planning యొక్క భాగాన్ని సమకూర్చాలంటే తగినటువంటి సదుపాయాలు ఏర్పరచదలసినప్పుడు మాత్రమే చేయగలుగుతారేగాని అది లేనప్పుడు ఎంతమాత్రము వీలుకాదు. కనుక ఆ విషయాన్ని ప్రభుత్వం గమనించవలసినదిగా నా ప్రార్థన. ఏదేమైనా పరిశ్రమలలో పూర్తిగా ముందుకు రానిదే ఏ విషయములోగాని ముందుకు రావటానికి ఆస్కారములేదు. అందువల్ల భారీఅయినటువంటి పరిశ్రమలు నెలకొల్పి నిరుద్యోగాన్ని ఏ మాత్రము లేకుండాచేసి దానిలో ఎక్కువభాగము వెనుకబడిన ప్రాంతాలకు కేటాయించవలసిందిగా కూడా వామనవి. పట్టణప్రాంతాల్లో త్రొత్త ప్యాక్టరీలను నిర్మించడం పాతవాటిని

25th March 1956]

[Sri D. V. Ramana Reddi

విస్తృతపరచడంద్వారా నిరుద్యోగసమస్య కొంతవరకు పరిష్కరించడానికి అవకాశము ఏర్పడగలదు. Banking సౌకర్యాలు రాకపోకల మార్గాల అభివృద్ధి వల్ల కూడా చాలామందికి ఉద్యోగాలు చూపించవచ్చు. ప్రాథమిక విద్యను మన మెంతో వృద్ధిచేస్తున్నామని చెప్పుతున్నాముగాని ప్రాథమికవిద్యలో చాలా యిబ్బందులున్నవి. ప్రాథమికపాఠశాలలకు Deputy Inspector యే ప్రధానాధికారి. D. E. O. లుగా ఉన్నటువంటివాళ్లకు వాహనాలుకూడా లేనందువల్ల ప్రాథమికపాఠశాలలను ఎప్పుడూ కూడా ఒక్కటికొకటి పోయి చూడటానికి వీలులేకుండా ఉన్నది. 100 కి 90 పాళ్లు ప్రాథమిక పాఠశాలలు బోగసుగా ఉంటూ Deputy Inspector దయతో ఊరకనే వారు డబ్బు సంపాదించుకోవటం, పాలిటిక్సులో దిగటం, స్పెల్లికాయలకు కూడా ఎవో ఒక జండా యిచ్చి తయారుచేయడంతప్ప ప్రాథమికపాఠశాలలు మాత్రము చక్కని తరహాలో లేవని చెప్పవలసి ఉన్నది ఇంతడబ్బు ఖర్చుచేసేటప్పుడు ఒక్కజిల్లా అధికారిగా ఉండే D.E.O కు వాహనముకూడా లేకుండా ఆయన జిల్లామొత్తము ఏ వెయ్యో పదునైదువందల గ్రామాలలో సంతవ్వరానికి ఒక్కసారి అయినా ఆ పాఠశాలలను చూడటానికి వీలులేకుండా ఒక్క Deputy Inspector మీదనే ఆధారపడి ఆ పాఠశాలల అభ్యున్నతిని ఆయన ఒక్కనిమీదనే వదిలివేయటం కొరకే తబ్బు ఖర్చువుతున్నదేగాని బాలురకు మాత్రము విద్యావ్యయోగ్యతలు లేకుండా వృధా అయిపోతుంది. ఇక సామ్యవాదము ప్రకారం భూములపంపకాలు చేసి బీదప్రజలకు ఇవ్వాలి అనేది అందరు ఒప్పుకుంటున్నారు. అవిధంగాచేసి నిమోన్నతాలు చక్కజేయవలసింది వాస్తవమేగాని, భూమి ఉన్నవారికంటేకూడా ఇంకా అధికమైనసంపత్తు కలిగినటువంటి వాళ్లు ఆ నేకమంది ఉన్నారు. అన్నిటిని కూడా సమానమైనటువంటి స్థితికి తీసుక రావటమనేది చేయవలెగాని ఒక్క భూమి పంపకంతోనే Socialistic pattern of society చక్కబడుతుందని అనుకోవడానికి వీలులేదు. భూమి ఉన్నటువంటివారిలో తిండికి జరుగనటువంటివారు కూడా ఉన్నారు. Bankers వున్నారు. ఇలాంటి ద్రవ్యదాతలు ఆ నేకమంది ఉండిన కూడా వాళ్ల కేయిబ్బందిలేకుండా, పన్నులు వచ్చినప్పుడు వీడే ఆన్ని అనుభవించాల్సి వస్తుంటుంది. కాబట్టి సర్వసంపదలుకూడా చక్కగా పంచినప్పుడే మన మనుషున్న నిమోన్నతాలు చక్కచేయటమనేది వీలుంటుంది. ఆ ప్రకారం చేయటంకూడా చాలా అవసరం. అందరు త్యాగంచేసి ప్లానింగును చక్కగా ఏర్పాటుచేసి దేశ సాభాగ్యానికి తోడ్పడాలి అని చెప్పుతున్నారకదా. కాని అధికారులలోకూడా పెద్ద జీతాలు తీసుకుంటూ ఏ యిబ్బందులు లేకుండా ఉండేవారున్నారు. పదిరూపాయలు యిరవైరూపాయలతో ఒకడు తృప్తిపడటం, ఒకడు వేలు సంపాదించడం జరుగుతూ వుంది. కనుక Government వారి పదతులను మార్చి ఉద్యోగులలోకూడా

Sri D. V. Ramana Reddi]

[25th March 1956

నిష్పాన్నతాలను సమకూర్చి చివరకు ఒత్తిడిచేతనైన దేశసాభాగ్యానికి తోడ్పడాలని, చదువుసంధ్యలు లేనటువంటి వాళ్లమీద మనం ప్రభోధంచేసేటప్పుడు విద్యార్థులుగా ఉండి దేశములో బాగుపడుతూ ఉండేటటువంటి వాళ్లు మనన్నూర్తిగా తమజీతాలను తగ్గించుకొని సహకరించడం చాలా అవసరం కాబట్టి ఆవిధంగా చేయవలసినటువంటి అవసరం ఎంతో ఉందని నా మనవి. Local Development Works చాలా ప్రయోజనకారిగా ఉండి ఈ సంవత్సరం స్కీములో అవి తొలగిస్తారని సమాచారము తెలుస్తుంది. కాబట్టి దయచేసి వాటిని ఈ సంవత్సరం కూడా ఉంచి వాటిమూలకంగా కూడా ప్రజల్లో ఎక్కువైనటువంటి చైతన్యము కలిగించి planning కు గాని మరి దేనికైనాగాని తోడ్పడేరీతిగా ప్రభుత్వమువారు చేస్తారని ఆశిస్తూ ఉన్నాను.

SRI D RAMABRAHMAM :—అధ్యక్షా, నేడు మనం చర్చిస్తున్నటువంటి ఈ ద్వితీయ పంచవర్ష ప్రణాళికలో ఇప్పుడు నాగార్జునసాగరు విషయంలోనే కాకుండా విద్యా సదుపాయాల విషయంలో ప్రాథమిక పాఠశాలలు 1000, మాధ్యమిక పాఠశాలలు 60, ఉన్నత పాఠశాలలు 25, ఈవిధంగా వీటి సంఖ్యను పొడిగించి దేశములో విద్యావిధానాన్ని అభివృద్ధి పఱచినందులకు మంత్రిపదాన్ని అభినందించడమే కాకుండా వారు చేసేటటువంటి ఆ ఘనకార్యాలకు అందరు తోడ్పడవలసిందిగాకూడా నేను మనవిచేసుకుంటున్నాను. ఈ విదేండ్లలో మన జాతీయ ఆదాయాన్ని 25% పెంచి 80 లక్షలకు పైగా మన దేశములో ఉండేటటువంటి వారికి జీవన భృతి కల్పించేదానికోసం మన ప్రభుత్వం ఈ ప్రణాళిక ద్వారా చాలా ప్రయత్నాలు చేస్తున్నది. మొదటి పంచవర్ష ప్రణాళిక, మనకు వచ్చిన శోజుల్లో మనం ఉమ్మడి రాష్ట్రంలో ఉన్నందువల్ల పూర్తి ఫలితాన్ని మన మనుభవించలేక పోయినామని planning మంత్రిగారి ఉపన్యాసములోనే చెప్పబడినది. మనకు ముఖ్యంగా ఆంధ్ర రాష్ట్రములో మొదటి పంచవర్ష ప్రణాళిక కాలములో Local Development Schemes ద్వారా చాలాపనులు కొనసాగినాయి అయినా ప్రజలు దానియొక్క ఉపయోగాన్ని కనుక్కోవడానికి ఓక్క సంవత్సరం పైగా పట్టింది. తరువాత ఈ సిబ్బందిలులేక పోవడం Local Development Schemes కు కొనసాగినటువంటి ఇనుము, ఉక్కు, సిమెంటు, ఇవన్నీ కూడ లేక పోవడంవల్ల అచ్చటచ్చట State లో ఇప్పుడు ఈ schemes మరికొన్ని కట్టడాలు వగైరాలు అన్నిగూడా పూర్తికాలేదు. పనులన్నీ సగంలో ఉన్నాయి.

రెండవ పంచవర్ష ప్రణాళికల్లో మొదటి సంవత్సరం మాత్రం యీ Local Development Schemes ఏవి పూర్తి కాలేదో వానినైనా పూర్తిచేసే సదుపాయాలు ప్రభుత్వం చేసిపెట్టాలని మాత్రం నేను ప్రభుత్వానికి మనవిచేసుకుంటున్నాను. ఇప్పుడు మనదేశం వ్యవసాయక దేశం. మనం ఉమ్మడి రాష్ట్రంలో

25th March 1956]

[Sri D. Ramabrahmam

ఉన్నందువల్ల మన ఆంధ్ర రాష్ట్రంలో కావలసినటువంటి industries ఏమీ వృద్ధి కాకుండా చిన్న industries అయినాకాని వృద్ధికాక మనం పారిశ్రామికంగా చాలా వెనుకబడి ఉన్నాం. అది ఒకటే కాదు. మన ఆంధ్ర దేశంలో ఉత్తర దేశంలో కాని లేదా దక్షిణ దేశంలోకాని యిప్పుడు industries అభివృద్ధి అయ్యాయంటే అక్కడుండే ప్రజాసహకారం Labour సహకారం వలననే అని నమ్ముతున్నాను. పెట్టుబడి పెట్టాలవారికికూడా తగువైనటువంటి హామీలున్నందు వల్ల అక్కడ పరిశ్రమలు అభివృద్ధి పొందగలిగాయి. మన ఆంధ్ర దేశంలో గత ఎన్నికలలో జరిగినటువంటి పార్టీ దృక్పథంచేత మనకు మొదటి పంచవర్ష ప్రణాళిక కాలంలో ఎవరైనాసరే పెట్టుబడి పెట్టి కర్మాగారాలు స్థాపితం చేయవలసివస్తే అప్పుడున్నటువంటి ఆపార్టీ వైరుధ్యంచేత ఎందుకూడా industries వృద్ధి చేయడానికి అవకాశాలు లేక భయాందోళనలకు గురికావలసి వచ్చింది. ఆ భయోత్పాతం యీ ఎన్నికలలో పోయింది; స్థిరమైన ప్రభుత్వం ఏర్పడింది. ఈ రెండవ పంచవర్ష ప్రణాళికలో మనదేశంలో మనం అనుకొన్నటు వంటి industries అంతా ఎక్కువ చెయడానికి మన ప్రభుత్వం ప్రయత్నం చేస్తున్నది. అందులో యిప్పుడు 5 sugar factory లను ఏర్పాటు చేయడమే కాకుండా ఇంకా అక్కడక్కడ చిన్నచిన్న factory లను రాజమండ్రి paper mill అయితే నేం, యితర నూనె మిల్లులుకూడా మన ప్రభుత్వం స్థాపించవలసినదని కోరుతున్నాను. అయినా యిప్పుడు మన planning మంత్రిగారు చెబుతూ యీ sugar factory కి తగువైనటువంటి ధనం ప్రజలనుండి రాలేదని చెప్పారు. మన ఆంధ్రదేశం చాల బీదదేశం. ప్రజలంతా వ్యవసాయంపైన మోజు చూపుతున్నారేగాని industries మీద మోజు చూపడంలేదు. మన ఆంధ్రదేశంలో చేనేతపరిశ్రమ చాల హెచ్చుగా ఉన్నది. మనకు కావలసిన నూలు యితరరాష్ట్రాలనుంచి తెప్పించుకుంటున్నాం. అదిగాక పెద్దపెద్ద మిల్లులు పెట్టాలంటే చాల యిబ్బందులున్న మాట వాస్తవమే. అయినా మొన్న డిల్లీలో జరిగినటువంటి Industries ప్రదర్శనం సందర్భంలో అచటికి విదేశాలనుంచి వచ్చిన 250 spindles తయారైనటు వంటి యంత్రాన్ని ప్రదర్శించారు. మొత్తం 3 లక్షలతో 250 spindles తయారుచేసే machinery పెట్టవచ్చుననే అభిప్రాయంతో అక్కడి Director of Industries కూడా చెప్పారు. కేంద్రప్రభుత్వం పెద్దపెద్ద మిల్లుయజమానుల ప్రాబల్యం ఎక్కువగా ఉన్నందువల్ల చిన్నచిన్న మిల్లులకు State level లో licence లా యివ్వకుండా యిబ్బందులు కలగజేస్తున్నారని అని తెలియవస్తున్నది. కాబట్టి మన ఆంధ్ర ప్రభుత్వం యీ చిన్న చిన్న నూలు

Sri D. Ramabrahmam]

[25th March 1956

mill లను తయారుచేయడానికి తగుమైన ప్రయత్నం చేయాలని కోరుతున్నాను. నా నియోజకవర్గంలో గంధపునూనె పరిశ్రమలున్నాయి. అక్కడ 4, 5 factory లు గంధపునూనె పరిశ్రమచేస్తున్నాయి. ఈ రాష్ట్రవిభజన అయ్యాక Coorg, Belgaum, Dharwar ప్రదేశాలన్నీ మైసూరురాష్ట్రంలో చేరిపోతున్నాయి. ఈ ప్రదేశాలు మైసూరురాష్ట్రంలో చేరిపోతున్న సందర్భంలో మన ఆంధ్రప్రదేశ్‌లోని గంధపునూనె పరిశ్రమకు చాలా చెబ్బతగిలే నూచన ఉన్నది ఇదివరకుకూడా Coorg నుంచి Dharwar నుంచి Belgaum ప్రాంతాలనుంచి Government ద్వారా అచ్చటికి కొవలసినంత గంధపుచెక్క వచ్చేది. ఇప్పుడు ఆ ప్రదేశాలన్నీ మైసూరురాష్ట్రములో చేరిపోయే సందర్భంలో మైసూరురాష్ట్రంలోనే distillators ఉన్నందువల్ల ఆ చెక్క అంతా ఉపయోగించడంచేత మన పరిశ్రమకు చెబ్బతగులుతుంది. మనం మద్రాసురాష్ట్రంలో గాని లేక మనరాష్ట్రంలో గాని పెరుగుతున్న గంధపుచెట్లనుంచి వచ్చే చెక్కతోనే తయారుచేసుకోవలసిన పరిస్థితి ఉంటుంది. కాబట్టి మనపరిశ్రమలకు చెబ్బతగులకుండా యీ factory లకుగడపాటుం కలుగజేయవలసివుంటుంది. ఇదివరకు singapore నుంచికూడా పవోనీ ఆకును తెప్పించి దాంతో నూనెతయారుచేసేవారు దానిని పెద్ద పెద్ద soap factory లకు supply చేసేవారు. యుద్ధానంతరం కొన్ని ఆటంకాలు, duties ఎక్కువయినందువల్ల ఆ ఆకు రావడంలేదు. ఈ ఆకులు మన దేశంలో తయారుచేసుకునే పరిస్థితులున్నాయి. ఈ ఆకు ద్వారా నూనె తయారుచేసుకోవచ్చు. అదేకాకుండా యింకా ginger grass, lemon grass మన అడవులలో దొరుకుతున్నాయి. వాటినుండి కొన్ని oils తయారుచేసి అవికూడా soap industries లో ఉపయోగించవచ్చు. కుప్పం కేంద్రంలో యీ పంచవర్ష ప్రణాళిక మొదటి సంవత్సరమే పరిశోధన కేంద్రం అక్కడ ఒకటి స్థాపించవలసినదిగా నేను ప్రభుత్వాన్ని కోరుతున్నాను. అది కాకుండా పరువుల పరిశ్రమకు కొవలసినటువంటి దూదిని మలబారు నుంచి తెప్పించు కుంటున్నాం. గత ప్రభుత్వంలో తిమ్మారెడ్డిగారు మంత్రిగా ఉన్నప్పుడు మన అడవులలో కూడా బూరుగు దూది చెట్లను నాటడానికి కొన్ని వసతులు కలుగచేసి plantation కూడా ప్రారంభించారు. ఇప్పుడు 2, 3 లక్షల రూపాయల విలువ కలిగినటువంటి ప్రత్తిని యితర రాష్ట్రాలనుంచి తెప్పించుకుంటున్నాం. మన దేశంలో మైరు నేస్త్రే మన అడవులలో అది ప్రత్యేకంగా పండగలదనే ఉద్దేశంతో Conservator గారు యిప్పుడు దాని చెట్లు నాటించి ప్రోత్సహించేస్తున్నారు. ప్రభుత్వం కూడా యీ రెండవ పంచవర్ష ప్రణాళికలో sandal wood పెంపకానికి బూరుగు పెంపకానికి forests లో తగుమైనటువంటి చర్యలు తీసుకోవలసి

25th March 1956]

[Sri D. Ramabrahmam

నదిగా ప్రభుత్వాన్ని కోరుతున్నాను. కడపట మా జిల్లా planning లో నా నియోజకవర్గంలో గోనెచూకులపట్ల అనే గ్రామం ఉన్నది. ఆ గ్రామంలో వ్యవసాయానికి కావలసినటువంటి పనిముట్లు 300 కుటుంబాలకు పైగా చేతితోనే తయారుచేస్తున్నారు. ఆ గ్రామానికి ప్రక్కనే electricity యిప్పుడు క్రొత్తగా వచ్చింది. ఆ electricity మార్గంలో ఉన్న ఆ గ్రామానికి తగుమైనటువంటి factory పెట్టి 300 కుటుంబాలను Co-operative Institute తయారుచేస్తే మన దేశంలో కావలసినటువంటి agricultural implements అంతా తయారుచేయడానికి అవకాశాలున్నాయి. ఇదివరకు Director of Industries కూడా అక్కడకు వచ్చి దానిని పరిశోధనచేసి ఆ జిల్లా పథకంలో include చేశారు. అది రాష్ట్ర planning లో ఏమయినదో కాని తెలియలేదు. కాబట్టి దానికికూడా మంత్రిగారు తగినటువంటి వసతులు కలుగజేయవలసినదిగా కోరుతూ ముగిస్తున్నాను.

SRI. B. G. M. A. NARASINGA RAO :—అధ్యక్షా, మనం ఇప్పుడు ద్వితీయ పంచవర్ష ప్రణాళికమీద విమర్శలు, సమీక్షలు జరుపుతున్నాము. ఇది చాలా మహాన్నతమైనది. చాలా మహాన్నతమైన ఆశయాలతో ఈ ప్రణాళికను రచించారు. ఇది 7 వేలకోట్ల రూపాయల ప్రణాళిక. ఏ సంవత్సరములలో ఇంతపెద్ద మొత్తాన్ని ఖర్చుపెట్టడానికి పూనుకోవడము సాహసమే. ఈ ప్రణాళిక విజయవంతము కావలయునని కోరడం యావన్మంది భారతప్రజల కర్తవ్యం. మొదటి పంచవర్ష ప్రణాళిక అఖరుదశకు మనం వచ్చినాము. అది ఈనెల 31 లేదీతో అంతమవుతుంది. మొదటి పంచవర్ష ప్రణాళికా కాలములో భారతదేశం సాధించిన విజయాలను చూచినట్లయితే చాలా అద్భుతమని మనము చెప్పుకోవడమేకాకుండా మనదేశమునకు వచ్చిన ప్రతివారుకూడా మనదేశం ఇంత స్వల్పకాలంలో అద్భుతమైన విజయాన్ని సాధించినదని చెప్పుకొంటున్నారు. అయితే మనదేశస్థులలో కొందరు, మనం సాధించిన విజయములను చెప్పుకోలేకపోతున్నారు. ఇక్కడ జరుగుతున్న విమర్శలను, తదితరచోట్ల జరుగుతున్న విమర్శలను చూచుకున్నట్లయితే భారతదేశం అభివృద్ధిమార్గంలో నడవడం, అభివృద్ధిచెందడం కొందరికి ఇష్టములేదేమో అనిపిస్తున్నది. అయితే ఈ రెండవ పంచవర్ష ప్రణాళిక ముసాయిదాను చర్చించే సమయంలోకూడా, మొదటి పంచవర్ష ప్రణాళికలో పొందిన పరాజయాలను తిరిగి మనం ద్వితీయ పంచవర్ష ప్రణాళికలో పొందుతున్నాము అన్నారు. నిజముగా మొదటి ప్రణాళికలో పొందిన విజయాలను మనం ద్వితీయ ప్రణాళికలోకూడా పొందినట్లయితే భారతదేశము అచిరకాలంలో పురోభివృద్ధిచెంది, తదితర దేశాలన్నా చాలా ఎక్కువగా అభివృద్ధిచెందుతుందని నానమ్మకము. భారతదేశ ప్రజలందరి యొక్క ఆశయంకూడా ఇదేనని నా నమ్మకం. ఎవరు అయితే భారతదేశ విజయాన్ని

SRI B. G. M. A. Narasinga Rao]

[25th March 1956]

కొంచెముగా ఉన్నారో, వారందరికీకూడా ఈ విషయంలో disappointment కలుగుతుంది అని నేను చెప్పగలుగుతున్నాను. ఈ ప్రణాళికా రచన చాలా elastic గా ఉండాలని నేను మనవిచేస్తున్నాను. ఈ ప్రణాళిక రచనలో వున్న ప్రకారం మనం పనిచేయలేకపోతే ఆ సొమ్ము మురిగిపోతే అప్పుడు చాలా కష్టంగా వుంటుంది. అందువల్ల అది elastic గా ఉండాలని. ఎప్పటికప్పుడు పరిస్థితులకు అనుగుణంగా ప్రణాళికను ఏవిధంగా కొవాలంటే ఆవిధంగా మార్పుకోవడానికి వీలుండాలని నేను కోరుతున్నాను.

నిన్న సుందరయ్యగారు ఈ ప్రణాళికమీద మాట్లాడుతూ, చైనాదేశం గురించి ఒక గంటసేపు చెప్పారు. చైనా మనకు మిత్రదేశమే. అది అభివృద్ధిగావాలనే మనంకూడా కోరుతున్నాము కాని ఆ దేశపు అభివృద్ధిని, మనదేశపు అభివృద్ధితో పోల్చిచూడడం ఎక్కడా సామ్యముగాని వింత. చైనాదేశం గత 35 సంవత్సరములుగా ఒకప్రక్క జపానుయుద్ధములో, రెండవప్రక్క అంతరాయద్ధములో నలిగిపోయి, భూపతనము అయిపోయింది. అటువంటి పతనం పొందిన చైనా దేశం మరల అభివృద్ధిచెందడంలో విశేషము ఏమీలేదు, కష్టంకాదు కూడ. భారత దేశానికి అటువంటి అవాంతరము ఏమీరాలేదు. భారత దేశ ప్రజలు అటువంటి అవాంతరము ఏమీలేకుండా స్వల్పకాలంలో కోలుకొనగలిగారు. జర్మనీ చితికి పోయి మరల అభివృద్ధికొంచింది. చైనాకూడ ఆ విధంగానే అభివృద్ధి గాంచింది. సర్వ నాశనము అయిపోయిన ఇంగ్లాండు మరల స్వల్పకాలంలో గాంచిన అభివృద్ధి చూస్తే, అది ఒక అభివృద్ధి కాదేమో అనిపిస్తుంది.

మన విషయం గురించి మనము మాట్లాడుకొన్నట్లయితే మనకు స్వాతంత్ర్యము లభించిన తరువాత, గత 5 సంవత్సరములలో ప్రధమ పంచవర్ష ప్రణాళిక ప్రవేశ పెట్టిన తరువాత అంతకుమునుపు లిండికి, గుడ్డకు, అల్లాడిపోతున్న ప్రజలు ఈ నాడు సుఖజీవనం అనుభవిస్తున్నారు. అది మన భారత దేశ ప్రజలందరూ గర్వించదగిన విషయం.

మనం పెద్దపెద్ద ప్రాజెక్టులు నిర్మించుకొంటున్నాము. దామోదర ప్రాజెక్టు పీ-రాకుడ్, తుంగభద్రా, నాగార్జున సాగర్ ప్రాజెక్టులు నిర్మించుకుంటున్నాము. ఇదంతా దేశ అభివృద్ధికాదా? హిందూస్థాన్ షిప్ యార్డ్, చిత్తరంజన్ ఫ్యాక్టరీ ఇవన్నీ ఏమిటి, పెద్ద పరిశ్రమలు కావా? ఇవన్నీ కప్పించడము లేదా? ఇది అంతా అభివృద్ధి కాదా? ఏ దేశం ఇంత స్వల్ప కాలంలో అభివృద్ధి సాధించిందో ఎవరినైనా చెప్పమనండి చూద్దాము.

25th March 1956]

[Sri B. G. M. A. Narasinga Rao

రష్యా అభివృద్ధి చెందేందుకు 35 సంవత్సరములు పట్టింది అని ఎవరైనా అంటూ రేమో అని ఇప్పుడు చైనా పేరు చెబుతున్నారు. మనంకూడా త్వరలోనే పూర్తి అభివృద్ధి సాధిస్తాము. మీరింతాకూడా మన అభివృద్ధికి నిరోధకంలేకుండా ఉంటే 5 సంవత్సరముల్లో కాంచే అభివృద్ధిని, 2 సంవత్సరములలో గావించవచ్చును అని నేను ఖచ్చితంగా చెబుతున్నాను

నిన్న సుందరయ్యగారు సహకారము ఇస్తాము అని చెప్పారు. దీనికి కొన్ని వరతులు పెట్టారు. ఇది కేస్తే ఇస్తాము, అది చేస్తే ఇస్తాము అంటున్నారు. ఇది అంతా హస్తాస్పదంగా కన్పించుతున్నది. ఇది భావ్యంగా లేదు. సహకారం ఇచ్చే విషయములో భారత కమ్యూనిస్టుపార్టీ కూడా చాలా తీవ్రంగా ఆలోచించుతున్నది. భారతప్రభుత్వానికి ఎటువంటి మద్దతు ఇవ్వాలని ఆలోచిస్తున్నది. ఆంధ్రకమ్యూనిస్టులుకూడా, వారి పాలసీని మార్చుకొని ప్రభుత్వానికి ప్రణాళికను అమలుపరిచే విషయంలో తగిన సహకారము ఇవ్వాలని కోరుతున్నాను. ఒకసారి మనము పరిశోధనచేసుకొని భారత ప్రజలకు, ఆంధ్ర ప్రజలకు, దోహదము చేసినవారము అవ్వాలని, గ్రామాలకుపోయి, ఇది మన గ్రామం, మనం కష్టపడి పనిచేయాలి, మనం పనిచేయకపోతే అభివృద్ధి సాగదు అని ఏనాడైతే కమ్యూనిస్టులు నెత్తిమీద తట్టపెట్టుకొని పనిచేస్తారో, ఆనాడు తప్పకుండా అభివృద్ధి చాలా కీక్రుంగా సాధించగలము.

SRI PILLALAMARRI VENKATESWARLU :—మీరు ఎప్పుడు అయినా అట్లా పనిచేశారా ?

SRI B. G. M. A. NARASINAGA RAO :—చేశాము, చేశాము, వెంకటేశ్వర్లుగారికి తెలియదేమో, నెత్తిమీద తట్టపెట్టి పనిచేశాను. కబుర్లుచెప్పడం మీదంతు, నేను పనిచేసి చూపించాను. అందుచేతనే కమ్యూనిస్టులను కబుర్లుచెప్పడం మాని, గ్రామాలకుపోయి, ప్రజలను ఉత్తేజపరచి, సహకారం చేయండని, భారత దేశాన్ని, అభివృద్ధి గావించండి అని నేను హృదయపూర్వకంగా కోరుతున్నాను.

N. E. S. బ్లాకులను పంచవర్ష ప్రణాళికలో రాష్ట్రం అంతా వ్యాపింప చేస్తాము అని చెప్పారు. అవి చాలా ఉపయోగకరంగా ఉన్నాయి. ఈ బ్లాకుల పనులలో ఇర్రిగేషన్ లేదు. ఇర్రిగేషనును ఒక్క కమ్యూనిటీ డెవలప్ మెంటు స్కీములకు ఇచ్చారు. ఇర్రిగేషన్ పనులుకూడా N.E.S. బ్లాకులకు అప్పగించి నట్లుంటే చిన్నచిన్న నీటివనర్లు ఏర్పాటుచేసి గ్రామాలు అభివృద్ధి అవుతున్నాయి.

ఈ బ్లాకులలో పనిచేయడానికి గుమాస్తా ఉద్యోగాలకొరకు తయారయిన S. S. L. C. స్కూలుఅయినవారిని పేర్కొన్నారు, వారికి Village level work లో

Sri B. G. M. A. Narasinga Rao]

[25th March 1956

గరిష్టమైన అనుభవము గాని, శిక్షణ గాని లేదు. అందుచేత ప్రజా సేవ చేస్తున్న వారు చాలా మంది ఉన్నారు. అటువంటి ప్రజా సేవలో శిక్షణ పొందిన యువకులకు ఈ Village level work నకు అవకాశము ఇచ్చినట్లయితే ఎక్కువ సహకారము చేసి, ప్రజలను ఉత్తేజపరచి వారిచే కార్యక్రమములు చేయడానికి అవకాశము ఉంటుంది. వారందరినీ S. S. L. C. ప్యాసుకొనాలని, వయోపరిమితి, అటువంటి నిబంధనలు పెట్టకుండా తీసుకోవాలని కోరుతున్నాను.

National Rural Water Supply scheme ఈ రెండవ పంచవర్ష ప్రణాళికలో తీసుకు వచ్చారు. దాంట్లో పైలెటుస్కీములను మన రాష్ట్రంలో 4 తాలూకాలకు ఇచ్చారు. ఆ స్కీములు గ్రామీణ ప్రజల నీటి అవసరాలను తీర్చేందుకు అని చెప్పారు. అందులో ఒక్కొక్కరికి ఇన్ని గాలన్లు నీరు అనే ప్రాతిపదికమీద, గ్రామ ప్రజల నీటి అవసరాలను తీరుస్తామని అంటున్నారు. అయితే నీరు లేనిచోట్ల నూతులు త్రవ్వతారని అనుకున్నారు. అట్లుకాకుండా ఆ ప్రాంతాలలో protected water supply కలుగజేసేందుకు గ్రామాలలో నూతులు త్రవ్వ వానిమీద సింమెంటు చుట్టాచేసి, ఒక కంఠపెట్టి, దానికి పంపులను బిగించి వాటిద్వారా ప్రజలకు నీరు సరఫరా చేస్తామని అంటున్నారు.

ఇప్పుడు దబ్బు ఉన్నదికనుక ఖర్చుచేస్తారు ఇకమందు maintenance and repairs ఎవరు చేస్తారు? ఈ నూతులకు operation కు అయ్యే ఖర్చు ఎవరు భరిస్తారు.

The Hon. Sri K. VENKATA RAO :—ఎవరు operate చేస్తారో వారే భరిస్తారు.

SRI B. G. M. A. NARASINGA RAO :—గ్రామీణ ప్రజల సీరిగ్గుతులను చాలా జాగ్రత్తగా పరిశీలించి, వారిపై అక్రమంగా భారం చేయకుండా వారి అవసరాలను తీర్చడానికి ఏదైనా నూత్రోపాయం ఆలోచించాలి. ఇటువంటి అమలు జరుపుటకు సాధ్యమైనా, అచరణయోగ్యమైనా స్కీములను తయారుచేసి నట్లయితే ప్రజలకు చాలా కష్టంగా ఉంటుందని చెప్పి మనవి చేస్తున్నాను. ఇప్పుడు ఆంధ్రరాష్ట్రంలో heavy Industries ముఖ్యమైనవి ఉన్నవి. ప్రభుత్వం వారు వాటిని నెలకొల్పటకు కొయిళ్లలా కృషిచేస్తున్నారని విని చాలా గంతోషిస్తున్నాను. “ఆంధ్ర రాష్ట్రంలో heavy industries అవసరము” అనే అభ్యర్థనను మంత్రిగారు తప్పకుండా కేంద్రప్రభుత్వానికి పంపించాలి. ఆంధ్ర రాష్ట్రములోని యావన్మంది ప్రజలు heavy electrical equipment తయారు చేసే factory కొనాలని వాంఛిస్తున్నారు. ఆంధ్ర రాష్ట్రంలో ఎరువులు ఎక్కు

25th March 1956]

[Sri B. G. M. A. Narasinga Rao

వగా వినియోగించుచున్నారు. కాబట్టి ఎరువుల ఫ్యాక్టరీని ఒకటి స్థాపించుకోవాలి. వికలాంధ్ర రాబోతున్నది. కాబట్టి fertiliser factory మొదలైనవి ఆంధ్ర రాష్ట్రంలో తప్పకుండా నెలకొల్పాలని ఆంధ్ర శాసనసభ్యుల అభిప్రాయాన్ని భారత ప్రభుత్వానికి పంపించ వలసిందిగా కోరుతున్నాను.

Sri P. RAMACHARLU:—అధ్యక్షా, ఈ రెండవ పంచవర్ష ప్రణాళికను అతిజాగ్రత్తగా, దూరదృష్టితో తయారుచేసినారు. గ్రామాలు, తాలూకాలు, మండలాలు, రాష్ట్రసంఘాలుకూడ తయారుచేసి కేంద్రప్రభుత్వానికి పంపించారు. అక్కడ ఉండే మేధావులందరూ వానిని ఒక ప్రణాళికరూపంలో తయారుచేసిపంపించారు. ఇప్పుడు ఈ ప్రణాళికలో కొంత చేర్పుడంగాని, తీసివేయడంగాని చేయకూడదు. ఒకరొకరే వారి ఇష్టమనేని అంకాలన్నీ దింట్లోనుంచి తీసివేస్తే అసలు ప్రణాళికే ఉండదు. పూర్వం ఆర్యసమాజం వారు నాతో మాట్లాడుతూ “భారతంలో వుండే ధృతరాష్ట్ర పాండరాజుల జననం ఆట్టే బాగుండలేదు, కాబట్టి ఆవుట చించివేయండి” అన్నారు. అట్టిదే ఒకటి మీ “సత్యాగ్రహకాళ” లో ఉన్నది అన్నాను. అదికూడ చించివేయవలసినదే అన్నారు ఈ విధంగా ఎవరికి సరిపడని పుటలను వారు చింపేస్తూవుంటే ఇక సత్యంవుండదు, ప్రకాశం వుండదు. కాబట్టి ఉండనివ్వండి ఎవరైనా చదువుకుంటారు అన్నాను ఈ ప్రణాళికను మేధావులు తయారుచేసినారు. ఇదిలేదు, అదిలేదు అనకుండా మనమంతా దీనిని అంగీకరించాలి. దేశం మొత్తం దృష్టిలోపెట్టుకొని దీనిని ఏర్పాటుచేసినారు. 4,1800 కోట్లరూపాయలు ఖర్చుచేయాలని ఈ ప్రణాళికలో వున్నది అందులో మన భాగం కొంచెమే ఈ ప్రణాళికలో మనకందరకు సంబంధించిన రైల్వేలు, ఫ్యాక్టరీలు, స్టీమర్లు మొదలయినవన్నీ కూడా చేయడానికి సంకల్పించారు. దానిలో మన భాగంకూడా ఉన్నది ఈ అభివృద్ధి ప్రత్యేకంగా మన ఒక్కరికీ సంబంధించినది కాదు. దేశం మొత్తంమీద అందరికీ పనికివచ్చేది. మిలిటరీకి వెయ్యికోట్లరూపాయలు ఎందుకు ఖర్చుపెట్టాలి? మనకు మిలిటరీ ఎందుకు? మనది అసోసాతత్వం, బుద్ధిని సిద్ధాంతం, అటువంటిప్పుడు మనకి మిలిటరీ ఎందుకు అని కొంతమంది సభ్యులు ప్రశ్నిస్తున్నారు. కాని అన్నిటికంటే ముఖ్యమైనది దేశరక్షణ. దేశరక్షణ లేకుండా ఎన్ని అభివృద్ధి ప్రణాళికలను తయారుచేసుకొన్నప్పటికీ, దేశాన్ని ఎవరో ఆక్రమించి, ఫలితాన్ని వారు పొందితే ఏమి ప్రయోజనం. మనం ఏదైనా ఒక పని చేస్తే దానివల్లవచ్చే ఫలితాన్ని మనం పొందేలా ఉండాలి కాని ఎవరో కత్తువులు ఆ ఫలితాన్ని పొందితే ఏమి ప్రయోజనం? అందుచేత మనం మిలిటరీని సిద్ధంగా తయారుచేసి ఉంచుకోవాలి విమానాలు, స్టీమర్లు మొదలయినవన్నీ కూడా తయారుచేసుకోవాలి. “మాది అసోసాతత్వం మేము అభివృద్ధి ప్రణాళికలకు పూర్తిచేసుకొంటు

Sr1 P. Ramachariu]

[25th March 1956

న్నాము, ఇంకా కొన్ని చేసుకోవాలి. ఇంకా మేము మిలిటర్ని తయారుచేసుకోవాలి కొన్నాళ్లు ఆగండి. “ద్వితీయ పంచవర్ష ప్రణాళిక పూర్తి అయితేనేగాని మేము యుద్ధానికి దిగలేము అంటే శత్రువులు అగుతారా? మనలోపాలను శత్రువులు కనిపెట్టి మన దేశాన్ని ఆక్రమించుకోడానికి ప్రయత్నిస్తూ ఉంటారు. ఇది ఎరకు బాధ్యమతం, అహింసాతత్వాలకు అలవాటుపడి మన పూర్వులందరూ యుద్ధములు చేయకుండా దేశాన్ని పారుషవంతంగా లేకుండా ఇతరదేశాలకు పంపిణీ చేయటం కోచనీయస్థితికి తీసుకువచ్చారు. పూర్వం 13, 14 శతాబ్దాలలో సుమిత్రా ద్వీపంలో కూడ బాధ్యమతము నవలించి పైన్యాలను ఉంచుకొనకుండా ఉన్నప్పుడు అరబ్బులు వారియొక్క సమాచారం తెలుసుకొని, వారిదగ్గర ఆయుధాలులేవని తెలుసుకొని మరుసటిసంవత్సరం పైన్యాలతో వారిమీదకు దండెత్తివచ్చి ఆ ద్వీపాలను ఆక్రమించుకొని, వారి నందరిని ముస్లిములుగా చేసి ఆక్కడ చాలాకాలం వారు పరిపాలన చేసినట్లుగా చరిత్ర చెబుతున్నది. అందువలన మన సిద్ధాంతాలు, తత్వాలు ఎట్లా వున్నప్పటికీ మనదేశానించి ఆక్రమణలు జరగకుండా ఉండుటకు సాధ్యమయినంతమిలిటరీని వృద్ధిచేసుకోవాలని మనవిచెప్తున్నాను. ఈ రెండవ పంచవర్ష ప్రణాళిక వాస్తవమునకు మొదటిదనే చెప్పాలి

అంధ్ర దేశంలో మొదటి పంచవర్ష ప్రణాళిక మనం అనుకున్నంత బాగా జరగలేదు. అలస్యంగా జరిగింది. తరువాత ప్రభుత్వం నిలవలేదు. ఇంకా అనేకమయిన చిక్కులువచ్చాయి. ఈ సంవత్సరంలో తీసుకొని వచ్చిన అభివృద్ధి చాలా గొప్పదనే చెప్పుకోవాలి. ముఖ్యంగా అహింసమునకు, వస్త్రీములకు లోపం లేకుండా చేసుకున్నాము. ఈ ప్రణాళికలో కూడ అధిక అహింసాత్మకత కొంకుగాను 1,013 కోట్లు కేటాయించబడింది. పరిశ్రమలకు రు. 1,831 కోట్లు, రవాణా సౌకర్యములకు రు. 1,384 కోట్లు, ఆ ప్రకారంగా రు. 4,500 కోట్లు కేటాయించబడింది. ఇంచుమించు 3,728 కోట్ల రూపాయలు రవాణా సౌకర్యములకు, అహింసాత్మకతకి, వస్త్రాలకు విద్యుచ్ఛక్తి మొదలయినవాటికి కేటాయించబడింది. మిగిలిన వన్నీ చిన్న సంగతులు. వాటిని మనం చక్కబెట్టుకోవలసియున్నది. రెండవ పంచవర్ష ప్రణాళికా కాలంలోనే వాటిని మనం చక్కబెట్టుకోవాలి.

ఈ అయిదు సంవత్సరములలోనే మనం అభివృద్ధి చెందాలని భావించరాదు. ద్వితీయ పంచవర్ష ప్రణాళిక తరువాత, తృతీయ, చతుర్థ, పంచమ ఆ ప్రకారంగా 30 సంవత్సరములు మనం ప్రణాళికలు తయారుచేసుకుంటే తప్ప మనం సంపూర్ణంగా అభివృద్ధి చెందలేము. కొబట్టి సభ్యులందరూ వారి వారి గ్రామాలలో, తాలూకాలలో జిల్లాలలో ఉన్నటువంటి లోపాలనుబట్టి ఈ ప్రణాళికను విమర్శించ కూడదని మనవిచేయుచున్నాను. మనం పర్యటనకుపోయి సభలలో మాట్లాడే

25th March 1956]

[Sri P. Ramacharlu

టప్పుడు ఈ పంచవర్ష ప్రణాళికను పంచమవేదంగా ప్రజలందరికీ నచ్చచెప్పి, చారికి-దీనిమీద గాఢమైన విశ్వాసం కల్పించి, వారందరిని ప్రోత్సహించి, వారు శ్రమదానం, ధనదానం చేసేటట్లుగా దీనిని నిర్వహించవలసి ఉన్నది. ఇక్కడ మనం మాట్లాడిన విషయాలన్నీ పేపరులో ప్రచురింపబడతాయి. ప్రజలందరూ చదువుకుంటారు. మనం ఇక్కడ ఒక విధంగా మాట్లాడి, రేపు సభలలో ఇంకొక విధంగా మాట్లాడినట్లయితే దీనిని గురించి ప్రజలు ఉత్సాహంతో పనిచేయడానికి పూనుకోరు. ఇది ఎంతమంది మేధావులు తయారుచేసిన పథకం, ఇది సాధించిన తరువాత ఏమైనా లోపాలుంటే వాటిని సరిదిద్దుకుందామని అనే విధంగా మాట్లాడుకోవాలి, కాని ఒక్కొక్కరు ఒక్కొక్కపుట, ఒక్కొక్క అక్షరం చొప్పున లోపాలను ఎంచుతూవుంటే మనం ఏమిటా సాధించలేము. దీనిని సభ్యులు మరుసరాదని ప్రార్థిస్తున్నాను.

విద్య విషయంలో ఒక విషయం చెప్పవలసి ఉన్నది. పంచవర్ష ప్రణాళికలో Government వారు కొన్ని మంచి సంస్కరణలు మూల సిద్ధాంతాలను చక్కపెట్టి బాగాచేస్తారనే ఆశ ఉంది. విద్య విషయంలో ద్వితీయ పంచవర్ష ప్రణాళికలో 320 కోట్లు, కేటాయించబడింది. అందులో Primary education కు 100 కోట్లు, technical education కు 49 కోట్లు కేటాయించబడింది. కాని ఇది ఏ మాత్రం చాలదు. ప్రజలకు విద్య చెప్పించడం అంటే అక్షరజ్ఞానం కలిగించడమేనని తప్పిపడితే చాలదు. తరువాత వాళ్లు ఏమిచేయవలెనన్న ప్రశ్న కూడా ఉదయిస్తున్నది. 100 కోట్లు technical education కు కేటాయించి కేక్కున మొత్తాన్నే Primary education కు కేటాయించినట్లయితే బాగుండేది. Government సరైన పద్ధతిలో నడుస్తోందా అనేదాంట్లో నాకు కొంచెం భేదాభిప్రాయం ఉన్నది. Elementary education అంతా నెత్తిన వేసుకొని అయ్యవారి కు సరైన జీతాలు ఇచ్చి వారిని తృప్తిపరచలేకపోతున్నారు. అందువల్ల ప్రతి వాళ్లు education అంతా చెడిపోయిందని చెబుతున్నారు. Anni besant అనే ఆమె వ్రాసిన "Indian Nation" అనే పుస్తకంలో East India Company వచ్చినప్పుడు India లో 100 కి 50 మంది అక్షరజ్ఞులుగా ఉన్నారని వ్రాసినది. ఇప్పుడు మనం ఇన్ని పంచవర్ష ప్రణాళికలు పూర్తిచేసి పనిచేసినప్పటికీ 100 కి 50 మంది కన్న ఎక్కువమందిని అక్షరజ్ఞులుగా మేలుకడలేదు. 320 కోట్లు రూపాయలు ఖర్చు పెట్టినప్పటికీ జనసంఖ్య పెరుగుదల వల్ల అభివృద్ధి ముందుకు పోవడంలేదు. అందువల్ల చెప్పవలసివస్తున్నది, Buildings, School శిశువులు, అయ్యవారి కు training ఇవ్వడం మొదలై వస్తున్న Government తనమీద నేనుకొన్నందున అభివృద్ధి చక్కగా జరుగడంలేదు.

Sri P. Ramacharlu]

[25th March 1956]

ప్రజలకు ఇందులో పూర్తి స్వాతంత్ర్యం ఇచ్చి ఐదలిపెట్టి వేస్తే వాళ్లకు పుష్టితక్కున, ప్రభుత్వానికి ద్రవ్య నష్టం ఎక్కువ అనే విషయాన్ని కూడా గమనించ కోరుతున్నాను. Training School లో ఉపాధ్యాయులను చేర్చుకొనేటప్పుడే జాగ్రత్తపడాలి గాని కేవలం ఏమి తెలియకుండా ఉండేటటువంటి వాళ్లను, G.O. ను బట్టిగాని లేక కులక్రమాన్ని బట్టిగాని చేర్చుకోవడంవల్ల ఈ వ్యవహారంలో చాల లోపము ఉన్నదని మనవి చెస్తున్నాను. తక్కిన ఉద్యోగాలలో దామాషా తోనో లేక ఎక్కువ సంఖ్యకు పెంచిగాని ఇవ్వవచ్చు. ఒక్క విద్య విషయంలో మాత్రం చాల జాగ్రత్త పహించవలసిఉన్నది. ఒక విద్యార్థిని అనంతపురం జిల్లా పటం వ్రాయరా అంటే Black Board చాలదు దేవరా అన్నాడట. అటువంటి వాళ్లను Training school లో చేర్చుకోవడంవల్ల చాల నష్టం అవుతుందని గ్రహించి దీనిని మూలమట్టంగా సవరిస్తారని అనుకొన్నాను గాని చివరకు ఆశాభంగం పొందిన వాడనయితిని. ఈ పంచవర్ష ప్రణాళికను మనం అంతా కూడా బలపరచి ప్రతిగ్రామంలోను ప్రతిరాష్ట్రంలోను కూడా దీనిని గురించి ప్రచారముచేసి ప్రజలను ప్రోత్సహిస్తారని పనులు చేయించవలసిందిగా ప్రార్థిస్తున్నాను.

SRI VAVILALA GOPALAKRISHNAYYA :— ఆధ్యక్షా, 1920 సంవత్సరంలో జాతీయోద్యమంలో ఆడుగు పెట్టినపుడు అప్పటియువకులకు కొన్ని ఆశలు ఉండేవి. (1) స్వరాజ్యం (2) ఆంధ్రరాష్ట్రం; కొన్నిరోజులు జరిగినతరువాత planned economy దానితోపాటు విశాలాంధ్ర, ఈనాటికి దాదాపు ఆయువకులందరికీ కూడా ఒకవిధమైనటువంటి ఉత్సాహము వచ్చిందని చెప్పక తప్పదు. నేనుకూడా అందులో ఒకడినే. స్వరాజ్యం వచ్చినది. అటు తరువాత ఆంధ్రరాష్ట్రం, ఇప్పుడు విశాలాంధ్రకూడా వస్తున్నది. Planned economy కూడా వస్తున్నది. దానితోపాటు socialism నకు కూడా పురోగమిస్తున్నామనే విశ్వాసం కాంగ్రెసు రాజకీయసంస్థ ప్రకటించింది. దీనినిబట్టి కాంగ్రెసు చిత్రశుద్ధితో పనిచేస్తుందనికూడా నా విశ్వాసం. ఈనాడు మనకెదురుగా రెండో పంచవర్ష ప్రణాళిక ఉన్నది. స్వరాజ్యం వచ్చినవెంటనే అమలు జరపలేక పోయినప్పటికీ మనకై మనం సాధించుకొన్నటువంటి రెండవ పంచవర్ష ప్రణాళిక ప్రారంభం కాబోతున్నది. ప్రణాళికలో చేరడానికి బహుశా ఆరురోజుల వ్యవధిలోనే ఉన్నాము. ఇండియాలో ఉన్నటువంటి మేధావులు రాజకీయవేత్తలు బాగా ఆలోచించి ప్రణాళికను రూపొందించి ఉన్నారు. ఆక్కడక్కడ చిన్నచిన్న భేదాభిప్రాయాలు ఉన్నప్పటికీ మొత్తంమీద రాజకీయపార్టీలు అన్నికూడా ఏకగ్రీవంగా అంగీకరించక తప్పదు. ఈ విధంగా భారతదేశం నూతన దశను అందుకోటానికి ఈ ప్రణాళిక రాజబాటగా వీర్పడిందని చెప్పవచ్చును. మనం ఒక ముఖ్యవిషయం గమనించవలసి ఉన్నది. ఈ ప్రణాళిక భవిష్యత్ ప్రజానీకానికి

25th March 1956]

[Sri Vavilala Gopalakrishnayya

మాత్రం మనం జ్ఞాపకం ఉంచుకోవాలి. అమలు జరిపేది మనం ఒప్పకైపేది ప్రజలకు. ముఖ్యంగా మనది ఆంధ్రదేశం. విశాలాంధ్రమూడా ఉన్నది. దీనిని నందనవనంగా చేయాలనే ఆశ ప్రతివాళ్లకు ఉన్నది. దానికి కొవలసిన ఆర్థికవిధానమేమిటో ఆలోచించవలసి ఉన్నది. ఆ ఆర్థికవిధానమే socialistic pattern of society అని చెబుతున్నారు. హెచ్చుతగ్గులు మారిస్తప్పుడుగాని సమసమాజం ఏర్పడడానికి వీలు ఉండదు. ఆర్థికవిధానంలో భూస్వామ్యవిధానం ఒకటి ఉన్నది. ఇంతకుముందు మిత్రులు చెప్పినట్లు భూస్వామ్యవిధానంలో జమిందారీకాని పోయినది గాని భూస్వామ్యవిధానం పోలేదు. దానిని మార్చడానికి bills తీసుకువస్తామంటున్నారు. Committee లను వేస్తామంటున్నారు. 1600 రూపాయలు సంవత్సరం ఆదాయం కలిగినటువంటివాళ్లకు ఇంత ఉండాలని family unit గా నిర్ణయించి దాని ప్రకారం అమలుజరపమని చెప్పారు. దీనివల్ల ఆశయాలలో పొరపాటులేదు ఉన్నతభావంలో పొరపాటులేదు. చిత్తశుద్ధిలో పొరపాటులేదు. కాని కొర్యాచరణలో కంటుపడతున్న దనేవిషయం మనమందరం ఆలోచించవలసి ఉన్నది. ఇది నేను ఒక పార్టీనిగాని, ఒక వ్యక్తిని విమర్శించాలనే ఉద్దేశ్యంతో చెప్పడంలేదు. భారతదేశంలో మనం national character ను build up చెయ్యవలసిన అవసరం ఉన్నది. "మనం విమానాలు కొనుక్కోవచ్చు శతఘ్నులు కొనుక్కోవచ్చు. ధాన్యం కొనుక్కోవచ్చు. కాని ఏదేశంనుంచి రానటువంటి వస్తువు ఒకటి ఉన్నదని" భగవంతుంగారు world conference లో చెప్పారు. అదే national character. మనం అన్నిదేశాల సమస్యలను అర్థంచేసుకొంటాము. అన్నిదేశాల ఆభివృద్ధిని మనం అర్థం చేసుకొంటాము. దానిని గుడ్డిగా అనుసరించాలనే విషయం ఎక్కడాలేదని పూర్తిగా అంగీకరిస్తాము. కాని గుడ్డిగా, ద్వేషంగా చూడడం పనికిరాదనికూడా నేను మనవిచేస్తున్నాను. ప్రతిదేశమూకూడా తన యొక్క స్వతఃసిద్ధమైన పద్ధతులలో తనకున్నటువంటి characteristic nature లో తనకున్నటువంటి ఆర్థికవిధానంలో ఆ ప్రజామనోతత్వంలో వాళ్ళంతాకూడా ముందుకు సాగిపోతున్నారు. కుట్టవాళ్ళమైనప్పటికీ స్వాతంత్ర్యంలో వాళ్ళ కన్న ముందుకుపోవడానికి మనకున్న అవకాశాలు వాళ్ళకులేవేమా ననుకుంటాను. ఎందువల్లనంటే చిన్నప్పుడు కుట్టవాడు ఒంటెబుట్టబండిలో పోయేవాడు. ఇప్పుడు విమానంలో పోతున్నాడు. కిరీ కోట్ల భారతీయులుకూడా బుద్ధకంబులె విద్యావంతులు కావలసిన అవసరంఉన్నది. ఆదంతా ఇవాల్టిరోజున జరిగినటువంటి పరిణామము. ఇంత ఉత్సాహంగా ముందుకుపోయిన తరువాత మళ్ళీ ఊళ్ళలో పోయిచూస్తే ఏమిమారలేదు దేశం. అది నిజమే. విమానంలో కూర్చుని 250 మైళ్ళ వేగంతో పోతున్నాడని దూరముగాఉండి చూచేవాడికి తెలుస్తున్నదికాని,

Sri Vavilala Gopalakrishnayya]

[25th March 1956

దాంట్లోనే ఉన్నవాడికి ఎప్పుడూ ఇందులోనే కూర్చోవలసివస్తోంది, ఎంతసేపు కూర్చోవాలో ఏమేననిపిస్తున్నది. అయితే అంతటితో సంక్రమిస్తే పడితే లాభం లేదు. దాంట్లో కూర్చుని దాంట్లోఉన్న లోపాలు ఏదో తెలుసుకుని దానిని పురోగమించే పనికి ప్రయత్నించిన విధంగానే ఈ రోజు ఈ ప్రణాళికను కూడా తీవ్రంగా ఆలోచించవలసిన అవసరం ఉన్నది. విశాలాంధ్రలో మొట్టమొదటగా జరపవలసింది భూసంస్కరణలని మనం జ్ఞాపకం ఉంచుకోవాలి. పంచవర్ష ప్రణాళికలో చెప్పబడిన సిద్ధాంతాలు ఏదైతే ఉన్నాయో వాటన్నిటిని నేను పూర్తిగా అంగీకరిస్తున్నాను. దానిని ఆమలు జరపడానికి గోపాలరెడ్డిగారిని నాయకత్వము వహించమని చెబుతున్నాను.

లేకపోతే, మనము హైదరాబాదుకు పోయేటప్పటికి మనకు తేడాలు వస్తాయి, చిక్కులు వస్తాయి. గోపాలరెడ్డిగారు నవ్వుతున్నారు, నాయకత్వం వహించడం ఎట్లాగా అని. మీరు ఒకవేళ నాయకత్వం వహించకపోతే మీ కాంగ్రెస్ బలమంతా, జాతీయ బలమంతా మిమ్ములను లాగుకొని ముందుకు నెట్టుతుంది అనే విషయము జ్ఞాపకము ఉంచుకోవలెనని చెబుతున్నాను.

తరువాత ఆంధ్రరాష్ట్రముకు సంబంధించి ఈ ప్రణాళిక ఆలోచిస్తే 244 కోట్ల నుంచి 118 కోట్లవరకు ఇప్పుడు దిగాము. ఇది చాలా తక్కువగా ప్రారంభిస్తున్నాము. ఇంకా కొంచెము ఎక్కువ చేస్తే మంచిది. ఇది రెండవ ప్రణాళిక కాదు. ఇదే మొదటి ప్రణాళికగా భావించవలసియుంటుంది అని చెప్పారు. మొదటి ప్రణాళిక అప్పుడే తాజాగా వచ్చినటువంటిది కాబట్టి దానికి అంత ప్రాముఖ్యత నివ్వడానికి వీలులేదు. కాని ఈ రెండవ ప్రణాళికను మనమందరముకలిసి, చర్చించుకొని ముందుకు నడవడానికి నిర్ణయించుకొని నటువంటిది. ఇట్లాంటి పద్ధతులతోటి జరుగవలసిన ప్రణాళికలు ఇంకా ఎన్ని జరుగవలెనో, అంటే మన ఆర్థిక విధానాన్ని ఒక ప్రణాళికా రూపములో నడపబోతున్నామన్నమాట. ఆంధ్రదేశములో ఉన్నటువంటి పరిస్థితులు అభివృద్ధికావాలి. ఈనాడు మొత్తం భారతదేశములో నిరుద్యోగ సమస్య తీవ్రంగా ఉన్నది. దీన్ని ఏవిధంగా ఎదుర్కొంటామో అనేది ప్రధానమైంది. మనకు ప్రాజెక్టులు వస్తున్నాయి. ఇంకా రావలసినవి ఉన్నాయి. ఇవన్నీ ఇట్లా ఉండగా, ఈ నిరుద్యోగ సమస్య ఏవిధంగా పరిష్కారం చేయవలసియుంటుంది? ఏ ఆర్థిక వేత్త అయినా సరే, ఆర్థిక విధానములో పారిశ్రామికాభివృద్ధి రానిదే, వ్యవసాయక జీవితములో మార్పునిదే ఎప్పటికినూ ఈ నిరుద్యోగ నివారణకాదు అని చెబుతున్నారు. మనము అది basicగా పెట్టుకోవాలి. రెండవ పంచవర్ష ప్రణాళికనూడ అందుకే ఉద్దేశించబడినదని ప్రణాళికలో చెప్పారు అది చాలా సంతోషమే. రెండవది Decentralization

25th March 1956]

[Sri Vavilala Gopalakrishnayya

అమలు జరుపవచ్చునని చెప్పుతున్నాను. భారతదేశము మొత్తంగా అన్నిచోట్ల సమానాభివృద్ధికోసం ప్రయత్నించవలసి వచ్చినపుడు, ఆంధ్ర దేశము పారిశ్రామికంగా చాలా వెనుకబడినటువంటి ప్రాంతం కాబట్టి; వెనుకబడిన చోట్ల కొన్ని పరిశ్రమలు పెట్టకపోయినట్లయితే, అనగా ఆచ్చముగా వ్యవసాయకంగానే ముందుకు వచ్చినప్పుడు అవతల వాళ్ల ఆర్థిక విధానానికి ఇక్కడ వాళ్ల ఆర్థిక విధానానికి వాళ్ళ చైతన్యానికి, ఇక్కడ వాళ్ళ విధానానికి కొంత తేడా ఉంటుంది, చిక్కులు వచ్చేటటువంటి పరిస్థితి వస్తుంది. అందువల్ల చివరికి సమస్యి రావడానికి పరిశ్రమలు కొవాలని చెప్పుతున్నాను. ఆ పరిశ్రమలు ఏవి అంటే ఆ వాటికా అంతా చెప్పడం అనవసరమనుకొంటాను. అందువల్ల ఈ విశాలాంధ్ర మొత్తంలో ఒక పెద్ద పారిశ్రామిక ప్రాజెక్టును ఇవ్వవలసిందని కేంద్ర ప్రభుత్వమును, మళ్ళీ ఒకసారి గట్టిగా ఆభ్యర్థిస్తున్నాము. అందువల్ల, దీనితోపాటు మనకు ఉన్నటువంటి resources ఏమిటి అని ఆలోచించవలసియున్నది పారిశ్రామికాభివృద్ధి సాధించాము అన్నట్లయితే దాని తరువాత దేశంలో చాలా ముఖ్యమైనటువంటిది విద్య చేశం మొత్తంమీద చూచినప్పుడు, విద్యా విషయకంగా మనం చాలా తేలికగా ఆలోచిస్తున్నాము. కొని నా అభిప్రాయంలో, ప్రపంచంలో మనలను అగ్రస్థానంలో ఉంచడమో, సీచ స్థానంలో ఉంచడమో తేల్చేది విద్యే. మన ఆర్థికాభివృద్ధి ముందుకు తీసుకుపోవడమో, వెనుకను తీసుకుపోవడమో తేల్చేది విద్యే. కొని ఇప్పుడు standards పడిపోయినాయి, standards పడిపోయినాయి అంటున్నారు. ఇది standards పడిపోవడంకాదు అని నేను చెప్పుతున్నాను. Democracy లో సహజంగా ఉన్నటువంటి చిక్కులు ఏవైతే ఉన్నాయో వాటిని మాత్రమే మనము ఎదుర్కొంటున్నాము తప్పితే అసలు విషయంకాదు కనుక, standards పడిపోయినాయి అనేదికాదు ఇదికూడ ఇతర దేశస్థులతో చెప్పేటప్పుడే ఈవిధంగా చెప్పతాము. ఈ విషయంగురించి ఆలోచించుకొనేప్పుడు ఆత్మ విమర్శ చేసుకోవలసిన అవసరమున్నది మనము ఈ దినము ఏమి చేస్తున్నామంటే క్రింది తరగతి వారి standard తక్కువ అయితే, పై తరగతి వాళ్ళను పెడతాము. ఉదాహరణకు పూర్వము lower elementary ఉంటే, అది చాలా తక్కువ standard అని higher elementary తీసుకువచ్చాము. మరల higher elementary లాభములేదని, secondary grade తీసుకువచ్చాము. తరువాత secondary grade చాలదని higher secondary తీసుకొని వస్తున్నాము. Higher Secondary చాలదని కొంటే, graduates ను తీసుకొనివస్తాము. ఇది ఎట్లున్నదంటే ఇల్లు త్రవడి గనుక, క్రింద చెదలుకొట్టుతూఉంటే, ఇది లాభము లేదు, దీనితో ఉండలేమని ఇంటిమీద ఇల్లు, ఇంటిమీద ఇల్లు ఈవిధంగా గట్టితే ఇల్లు మొత్తంకూడ కూలిపోయే పరిస్థితి ఏగుంది. కనుక ప్రస్తుత విద్యా విధానంలోకూడ అదే పరిస్థితి రావోమంటేమో అనే

Sri Vavilala Gopalakrishnayya]

[25th March 1956]

అనుమానం ఉన్నది ఈ పంచవర్ష ప్రణాళికలో గనుక ఈ Higher Secondary Education ప్రారంభించినట్లయితే ఆ పరిస్థితి తప్పకుండా వస్తుందని నేను మనవి చేస్తున్నాను. అందువల్ల ఈ విద్యావిధానంలో మన పరిస్థితి గురించి కేంద్ర ప్రభుత్వం వారికి మనము చెప్పవలసిన అవసరమున్నది. వాళ్లు చెప్పేటటువంటి standards బాగానే ఉండవచ్చు. కాని మనకు డబ్బులేదు. మాకు ఉన్న ఆవికాళాలు తక్కువగా ఉన్నాయి. దాన్ని అభివృద్ధి చేసుకోవలసినటువంటి జాతీయబాధ్యత మనందరిమీద ఉన్నది. కాని భరించలేనటువంటి విద్యా విధానాన్ని పెట్టి దాన్ని నడపమంటే చాలా కష్టమవుతుంది. ఈ సందర్భంలో చైనామిత్రుడు ఒక విషయం చెప్పారు “చైనాదేశంలో technical experts ను తయారుచేసేటప్పుడు రెండు సంవత్సరముల courses వాళ్లకు ప్రారంభించాము. ఆ రెండు సంవత్సరముల courses లో తయారైనవారె మాకు personal గా ఏర్పడ్డారు, బయట వారెవరు రాలేదు మాకు” అని చైనామిత్రుడు చెప్పినట్లు చెప్పారు. అవిధంగా వారు దేశ భక్తితోటి ముందుకువచ్చారు. తెల్లవారులు నేర్చుకొని, ఇది నాదేశము, ఈదేశాన్ని నేను నిర్మిస్తున్నాను, ఈ ఇల్లు కట్టింది నేను, ఆ నేనుసోభాషింతుతోటి, దేశాభిమానం తోటి ఆ చదువు అంతా నేర్చుకొని పనిచేస్తూ రెండు సంవత్సరములలో మన సాధారణపు ఇంజనీర్లకు సమానంగా వారు వచ్చారు. దీనినిబట్టి మనవాళ్లకు దేశభక్తి తక్కువ అని నేను అననుకొని అవిధమైనటువంటి educational system ను తీసుకురాకుండా పాత పద్ధతులనే అమలు జరుపుతామంటే మాత్రము, మనము ఈ national building లో ముందుకుపోలేము అని ఖచ్చితంగా చెప్పుతున్నాను. ఇదివరకు మన రాజకీయ విధానము ఈ పరిపాలనావిధానము దేనిమీద ఆధారపడింది అంటే, పోలీసు రాష్ట్రమీద ఆధారపడింది. అందుచేత ఇది పనికిరాదు, దీన్ని మార్చాలని గోర్బాచూ ఖచ్చితంగా వ్రాశారు. ఇప్పుడుపంచవర్ష ప్రణాళికలోగూడ ఇదేవిషయం చెప్పారు. ఇండాక నాగేశ్వరరావుగారు మాట్లాడుతూ, electricity ఇచ్చినట్లయితే నేను socialism తెస్తాను అని Lenin అన్నాడని చెప్పారు. అంతేకాదు, “Electricity plus Soviets will become socialism” అని ఇంకోమాటకూడ Lenin చెప్పారు. ఇప్పుడు ప్రజాస్వామిక మొకటి అయింది. గ్రామ పంచాయితీలు మొదలుకొని అది అందరం ఒప్పుకొన్నాము. దానికే, మనందరికి ముఖ్యమైనటువంటి ఫిజిక్స్ గారు ఒక article వ్రాస్తూ చెప్పారు. Parliamentary layers లోనేకాదు, క్రింది అన్ని layers లోను, ప్రతి ఒక్క layer లోను మిగిలిన Democracy ని అభివృద్ధి చేసినప్పుడే నిజమైన democracy అవుతుంది లేకపోలే లేదు అని చెప్పారు. నేను చెప్పేది, ఈ జిల్లా బోర్డులు పాతపద్ధతిలో అనవసరమని అనుకున్నాము. ఈ సందర్భంలో planning

25th March 1956]

[Sri Vavilala Gopalakrishnayya

committee వారు ఒకవిషయం చెప్పారు. ప్రజాస్వామికము నడపడానికి గాని, పారిశ్రామికాభివృద్ధి నడపటానికి గాని జిల్లా అనేది చాలా ప్రధానమైనటువంటి unit, గనుక దానికి కావలసినటువంటి పద్ధతులు మీరు ఆలోచించండి అని చెప్పారు. నేను చెప్పేది, district level లో, ఈ district advisory councils, అటు వంటివన్నీ తీసివేసి ఒక elected committee నివేసి దానిద్వారా మన planning అంతా కూడా జరిపించడం అవసరమని నేను మనవి చేస్తున్నాను.

MR. SPEAKER :—మీరు మొన్న ఇచ్చిన out motion దీంట్లోలేదు. ఇదంతా మాట్లాడుతున్నారు మీరు అందుకని చెప్పతున్నాను, మీరు ఇంకొక నిమిషములో ముగించాలి.

SRI VAVILALA GOPALAKRISHNAYYA :—నాకు ఇంకొక 5 నిమిషాలు ఇవ్వవలసిందని కోరుతున్నాను.

Mr. SPEAKER :—అయితే రేపు continue చేయండి.

The House was then adjourned to meet again at 8.30 A. M. the next day.